

Annotatio titu. & capi. scđi li. decre.

Addeito & si due ptes sunt pñtes sufficite (vide. ff. de re iudi. pom pontius. ff. ad municlp. l. magistratus. & q̄ ibi no. Et q̄ no. in Specu. de sen. pla. §. sequif. s. quid si sunt. & §. infra post pñci. Jo. an. ff. q̄ culusq̄ vniuersi. plane. de decret. ab or. fa. l. ij. nisi in pñcis casibus vbi certus requirit numerus. xv. q. vij. si aut. & c. felix. d̄ re iud. nō pōr. aut sunt delegari: & tūc s̄distingue: aut sunt dari simpliciter: & tūc vnus sine alio nō pcedit. §. de offi. dele. causam matrimonij. aut cū clausula: & tunc tres subdi/ stringue: q̄ aut cū clausula ista: vos vel alter vestrū: aut cū illa: q̄ si nō oēs. In pmo casu tene qd̄ habes. §. eo. lib. de offi. deleg. cum plures. In secundo qd̄ habes. §.

de offi. delega. prudentiam. Sed queres quare ius di/ uersum inter arbitros simpliciter datos & delegatos sim pliciter datos: vt per superiora paruit: Dic q̄ ius qd̄ minus dictū est a partibus supplet lex: sic alias. ff. eo. et eu. itē si vnus §. pñcipaliter. Iudices autē maiori manu ritate creant: vt. §. de rescrip. statuti. & ideo ius in eis supplere non vult. Item in iudiciis rigor attendit: quia clementior lege esse non debent: in autē de lu/ di. §. oportet. colf. vj. arbitri autem prout visum eis est pronunciant & plerūq̄ eliguntur amici: & possunt vi/ les esse: & ideo ius magis circa illos prouidere & consy/ derare voluit: vt. §. in pñci. decre.

Titulorum Sexti libri decretalium quo ad secundū eius partialem li/ bram singulorūq̄ capitulorū eorū dē iuxta debitum ordinem accōmo da & distincta annotatio.

	Indicis.	Titulus	I	eo qui mittitur in possessi onem causa rei seruande	Titulus	VII	Cum quidam	III
		Capitula.					Prescriptionibus	
	Juris		I				Titulus	XIII
	Mulieres.		II	Eum qui		I	Capitula	
	Si annum		III	Et lite pendēte nihil inno uetur.		VIII	Episcopum	I
	Foro competenti. Ti.	II					Si qui	II
	Capitula		I				Sententia & re iudicata	
	Romana		II	Dispēdit		I	Titulus	XIII
	Seculares		III	Si hi		II	Capitula	
	Cum. l.		III	Confessis. Titulus.		IX	Cum. s.	I
	Litis p̄statōe. Ti. III	III					Ad apostolice	II
	Capitula		I	Statuimus		I	Abbate	III
	Exceptionis		II	Si post		II	Cum. q̄.	III
	Si oblato		II	Testibus & attestatiōibus		X	Et si	V
De	Juramento calumnie		III	Titulus		X	Appellationibus	
	Titulus		III	Capitula			Titulus	XV
	Capitula		I	Mediatores		I	Capitula	
	Si de calum.		II	Presentium		II	Corde nobis	I
	In appella.		III	Romana		III	Legitima	II
	Restitutioe spoliatorum.		V	Jureiurādo. Titulus. XI		XI	Romana	III
	Titulus		V	Capitula			Et super	V
	Capitula		I	Contingit		I	Cū appellationibus	V
	Frequens		I	Vicet		II	Ab eo	VI
	Ad decimas		II	Cum imposs.		III	Non solum	VII
	Dolo & cōtumacia. Ti. VI	VI		Exceptionibus. Ti. XII		XII	Concertationi	VIII
	Capitula		I	Capitula			Appellatio	IX
	Actor		I	Pia		I	Si a iudice	X
	Eum qui		II	Cum quidam		II	A collatione	XI
							Vicet.	XII

Finis secundi.

Diuisio **M**ulieres. **C**rimo pontif phibito mulierib in genere. Sed cu. p. uisio b. m. e. b. r. s. circa ipaz testimonia. cu. cetera phibitoe z pena. Tertio p. h. b. l. r. o. circa religiofos ibi: Ceterum. Quarto. s. c. p. xi. Ista decreta. Bonifacii extrauagans erat: quia edita ante compilatio nem huius fecit libel. Jo. an.

Ammiserit. Periculosa e em legum commi xio. xvij. q. ij. dif finimus. (Archi dia. alle. C. de p/ cur. l. maritus. z C. de arbi. l. vlt. Jo. an.)

Alterarū. Generalitū inrel ligas pura sbus causa comitit: si enim specialit ter expressum es/ see in literis q/ mulier trahi pos set: secus ad hoc s. c. p. xi. Jo. an. **R**egaroz. vlt delegatorum multo magis ad hoc s. de rescrip. statutum.

Alta. Pura ordinaria vel de legata ab eo. **I**nultas. vo lenres ergo pos sunt: z in h. disse runt religiose: ve ifra sequit. (Idē Jo. mona. z Ar/ chilaconus.)

Exprimif. s. c. p. xi. Jo. an. **P**rohibe mus. No. melo/ rem cōditionem mulierum q/ mar/ um. ad idem. s. de sen. ex cōmū. null/ eres. z. c. ea noscif. s. de pigno. ex l. is. Incerdū est dere rior: qd dicit ve no. s. de pe. z re. noua quedaz. ad h. ff. de regu. iur. l. ij. Incerdū par veriusq/ causa. z de his no. in specu. de pecu. s. j. h. **N**ecessariū. Quia non sunt aliq/ qui veritate sciar: vel nō ita bñ sciat. xij. q. ij. q. s. **P**roduceris. l. ij. q. ij. vlt. r. s. c. lo. li. de rescrip. sta tutum. z. C. de testi. qm. sicut ergo pducēs tenef expen/ sas mīstrare testi pducere: ita z tabellioi vel iudici q/ ad eas vadit: ve h. vides. k. **I**doneā. Presbyterum vl aliū viz honestum (dicit Archidia. q/ faceret illum iu/ rare q/ suum officii fideliter adimpleret: ve sic maior z plena fides illi adhiberet: alle. de psum. illud. de pby. ad audientia. j. q. vij. sancimus. Aliquādo executor vel auditor. s. de offi. dele. sup. questionū. Jo. an.) corā quo iurēt: z ibi etia erit tabellio (vñ dicebat Jo. mo. q/ forte melius diceret psonas. alle. de pba. qm. Jo. an.) z cita/ bñ ps aduersa ve vadat vltura eas iurare: ve. s. de res/ sit. c. ij. l. **I**ure phibent. De in criminali criminali ter in cetera (q/ intellige ve no. de sbo. sig. foris ad fi. z

Additio **A**dditio **A**dditio

Additio **A**dditio **A**dditio

xy. q. l. ij. ex eo. Job. an.) ve in aut. de testi. z. s. qm. z. s. hec omnia. z. C. de fl. instru. aut. apud eloquentissimuz. m. **A**ccedat. Expenfis pducentis ve supra. non em in hoc casu credo locum habere de cetera. s. c. lo. lib. de res/ scrip. statutum. s. insuper. in **P**erfone. Pura epl/ scopus vel supe/ rior: propter re/ uerentiam (pms pontificalis offi/ cij: ad mulieru/ lam eos ire non deceat: ad hoc. s. de offic. ordi. c. j. eo. lib. (Del ali/ as religiosus ce/ magne fame. Ar/ chidiaconus.)

Possit. Pu ra ratione infir/ mtratis: vel fo/ re loci in quo mo/ rarur mulier vel alta simili. **D**itrat. ra bellionem v/ per sonam idoneam ve dicum est lu/ pra. Jo. an. **I**ngat. De iudex postea do/ minam visitare faciebat eam no/ mīnari in testes. r. **I**ncurrar. Nō referuar ab/ solutionem: ergo alijs concedit: de senten. ex cōmū. nuper. Jo. an. **D**oari: ve s. de statu regu/ la. c. vno. **C**ausa. Dn/ de nec feruare re/ nenf decreta. Al/ colai quo ad per/ sonalem compa/ ritioez: vr. s. eo. ll. de elec. in dēniratis s. sed cū eas. **E**arundem. Mora q/ non potest quis renuciare An qui tui suo: ad idem. s. de fo. compe. si diligenti. z quod ibi possit no. de senten. ex cōmū. contingit. Dultroo tales casus nunciar quere per Accur. C. de pacē. si quis in conscribendo. z iuri suo ff. de pacē. l. pacum inter heredes. z per Hof. de regu/ lari. ad nostram. Sepe etiam procurare moniales se ad iudicium euocari vr claustrum eptrene: ad idem. s. de senten. ex cōmū. relatum. Jo. an.

Alterarū. Generalitū inrel ligas pura sbus causa comitit: si enim specialit ter expressum es/ see in literis q/ mulier trahi pos set: secus ad hoc s. c. p. xi. Jo. an. **R**egaroz. vlt delegatorum multo magis ad hoc s. de rescrip. statutum. **A**lta. Pura ordinaria vel de legata ab eo. **I**nultas. vo lenres ergo pos sunt: z in h. disse runt religiose: ve ifra sequit. (Idē Jo. mona. z Ar/ chilaconus.) **E**xprimif. s. c. p. xi. Jo. an. **P**rohibe mus. No. melo/ rem cōditionem mulierum q/ mar/ um. ad idem. s. de sen. ex cōmū. null/ eres. z. c. ea noscif. s. de pigno. ex l. is. Incerdū est dere rior: qd dicit ve no. s. de pe. z re. noua quedaz. ad h. ff. de regu. iur. l. ij. Incerdū par veriusq/ causa. z de his no. in specu. de pecu. s. j. h. **N**ecessariū. Quia non sunt aliq/ qui veritate sciar: vel nō ita bñ sciat. xij. q. ij. q. s. **P**roduceris. l. ij. q. ij. vlt. r. s. c. lo. li. de rescrip. sta tutum. z. C. de testi. qm. sicut ergo pducēs tenef expen/ sas mīstrare testi pducere: ita z tabellioi vel iudici q/ ad eas vadit: ve h. vides. k. **I**doneā. Presbyterum vl aliū viz honestum (dicit Archidia. q/ faceret illum iu/ rare q/ suum officii fideliter adimpleret: ve sic maior z plena fides illi adhiberet: alle. de psum. illud. de pby. ad audientia. j. q. vij. sancimus. Aliquādo executor vel auditor. s. de offi. dele. sup. questionū. Jo. an.) corā quo iurēt: z ibi etia erit tabellio (vñ dicebat Jo. mo. q/ forte melius diceret psonas. alle. de pba. qm. Jo. an.) z cita/ bñ ps aduersa ve vadat vltura eas iurare: ve. s. de res/ sit. c. ij. l. **I**ure phibent. De in criminali criminali ter in cetera (q/ intellige ve no. de sbo. sig. foris ad fi. z

Sannum quartum de/ cinū tuc peregisti eta/ ritioez: vr. s. eo. ll. de elec. in dēniratis s. sed cū eas. **E**arundem. Mora q/ non potest quis renuciare An qui tui suo: ad idem. s. de fo. compe. si diligenti. z quod ibi possit no. de senten. ex cōmū. contingit. Dultroo tales casus nunciar quere per Accur. C. de pacē. si quis in conscribendo. z iuri suo ff. de pacē. l. pacum inter heredes. z per Hof. de regu/ lari. ad nostram. Sepe etiam procurare moniales se ad iudicium euocari vr claustrum eptrene: ad idem. s. de senten. ex cōmū. relatum. Jo. an.

Sannus. **P**rima pars trarac de minore. Se cunda de filiofamilias ibi: In huiusmodi. Prima iterū subuidetur. quia primo trarac de minore. xv. qui est maior quatuordecim. Secunda ibi: Si vero de mi noze quatuordecim: qui est minor vel minor septennio Jo. an. **S**i annum. Emanat hec decre. ad de/ clarationem eorum que no. Bernū. s. de refl. spo. ex pre. de era. z ill. ex rōne. z Hof. Inno. z Hosti. co. ri. c. inde coz. z. s. de pecu. accedes. (z Jo. xv. q. l. ij. in cert. z Ac/ cur. ff. de mīno. l. ate proz in pu. Et pncipiū corrigi qd no. Bull. in spe. d. sta. mo. s. xxxj. Jo. an.) **Q**uar/

Fragmentary text from the right edge of the page, including words like "An qui", "Dultroo", "nunciar", "quere", "per", "Hof.", "de regu", "lari.", "ad nostram.", "Sepe etiam", "procurare", "moniales", "se ad", "iudicium", "euocari", "vr", "claustrum", "eptrene", "ad idem.", "s. de", "senten.", "ex cōmū.", "relatum.", "Jo. an.", "S", "annus.", "P", "rima", "pars", "trarac", "de", "minore.", "Se", "cunda", "de", "filio", "familias", "ibi:", "In", "huius", "modi.", "P", "rima", "iterū", "sub", "uidetur.", "quia", "primo", "trarac", "de", "minore.", "xv.", "qui", "est", "maior", "quatuor", "decim.", "S", "ecunda", "ibi:", "S", "i", "vero", "de", "mi", "noze", "quatuor", "decim:", "qui", "est", "minor", "vel", "minor", "septennio", "Jo. an.", "S", "i", "annum.", "E", "manat", "hec", "decre.", "ad", "de", "clarationem", "eorum", "que", "no.", "Bernū.", "s.", "de", "refl.", "spo.", "ex", "pre.", "de", "era.", "z", "ill.", "ex", "rōne.", "z", "Hof.", "Inno.", "z", "Hosti.", "co.", "ri.", "c.", "inde", "coz.", "z.", "s.", "de", "pecu.", "accedes.", "(z", "Jo.", "xv.", "q.", "l.", "ij.", "in", "cert.", "z", "Ac/", "cur.", "ff.", "de", "mīno.", "l.", "ate", "proz", "in", "pu.", "Et", "pncipiū", "corrigi", "qd", "no.", "Bull.", "in", "spe.", "d.", "sta.", "mo.", "s.", "xxxj.", "Jo. an.)", "Q", "uar/

Dissol

Romana. Nec est solennis decre. habet vn/decim dicit circa forum competens vel incompetens fm Hostien. Boati. z Joh. mo. Pr/ mo enim ponit duo. Secdo ibi: Necq trla. Ter tia ibi: Nec etiam duo. Quarto ibi: Contrahentes. vnu.

Quinto ibi: Nec clericos. ponit a/ lia trla Joh. an. a. Ptermiss/ so. Licet per ap/ pellatione ad ar/chiep'm causa de uoluarur z de ea pgnosere possit: tamen de princi/ pali questione co/ gnoscere non po/ test: nisi prius de appellatione co/ gnoscat etia pri/ bus cōsententib/ sine uoluntate sus/ fraganeorum: z qz in h casu pnde estz ac si sine uoluntate suffraganei p simplici qrelam cognosceret qd n̄ pot facere. s. eo. li. de offic. or. c. i. z sic fraus fieret illi pstrutioni: z h̄ intelligi cū ap/ pellat an sniam. Na qñ appellat a snia iudex ap/ pellatiois statim principalis cognoscat: de hoc. s. de ap. vt debitus in glo. pe. z p h̄ p/ bas opt. Hosti. q no. q. eo. li. de ap. cordi. q illa de/ cre. locū hz spāl/ ter in papa. in ar/chiepiscopo enim locum nō habet: yr hic vides. sic etiā soluitur cōtrarium illius decreta. ad istam. satis tamen videtur. (Idem Hostien. Pe. de Sam. z Archidia. y) qz in quolibet inferiori a papa locum etiam habeat de/ creta. illa que per simplicem querelam possit adiri: z sic possit intelligi opt. Inno. vt ibi dicā. Jo. an. b. Exi/ terit. Et sic aditur per simplicem querelam. c. Re/ men. vel alius quilibet: de offi. ordi. c. j. s. eo. lib.

Additio

Ad clericozum. In laicis secus. (Idem Jo. mo. z Ar/ chidia. q est verum quo ad temporalia: secus in spiri/ tualibus fm Hostien. alle. s. de pe. z re. omnis. z remir/ tit ad id q no. de despōa. impube. c. ij. z de hoc dixi de offi. delega. b. z. g. super glo. fl. Jo. an.) quia priuatorū p̄sentis z c. C. de iurisdic. om. iudi. p̄uaroz. e. Ju/ dices. Bñ dicit: quia tanq̄ arbitri h̄ possent etiam sine epoz p̄sentis sicut quilibet alij cum h̄ phibitum nō sit: ad h̄ de arbi. cū rpe. z. c. dilecti. (z de h̄. s. eo. si dūgeri/ in si. j. glo. Jo. an.) f. De facto. Quia de iure nō pos/ sunt in iudicē nō suū etiā ecclesiasticaz p̄sonam: z si alia p̄sente iurisdictioni sine pprii episcopi p̄sentire licentia.

Additio

Ad clericozum. In laicis secus. (Idem Jo. mo. z Ar/ chidia. q est verum quo ad temporalia: secus in spiri/ tualibus fm Hostien. alle. s. de pe. z re. omnis. z remir/ tit ad id q no. de despōa. impube. c. ij. z de hoc dixi de offi. delega. b. z. g. super glo. fl. Jo. an.) quia priuatorū p̄sentis z c. C. de iurisdic. om. iudi. p̄uaroz. e. Ju/ dices. Bñ dicit: quia tanq̄ arbitri h̄ possent etiam sine epoz p̄sentis sicut quilibet alij cum h̄ phibitum nō sit: ad h̄ de arbi. cū rpe. z. c. dilecti. (z de h̄. s. eo. si dūgeri/ in si. j. glo. Jo. an.) f. De facto. Quia de iure nō pos/ sunt in iudicē nō suū etiā ecclesiasticaz p̄sonam: z si alia p̄sente iurisdictioni sine pprii episcopi p̄sentire licentia.

Additio

Ad clericozum. In laicis secus. (Idem Jo. mo. z Ar/ chidia. q est verum quo ad temporalia: secus in spiri/ tualibus fm Hostien. alle. s. de pe. z re. omnis. z remir/ tit ad id q no. de despōa. impube. c. ij. z de hoc dixi de offi. delega. b. z. g. super glo. fl. Jo. an.) quia priuatorū p̄sentis z c. C. de iurisdic. om. iudi. p̄uaroz. e. Ju/ dices. Bñ dicit: quia tanq̄ arbitri h̄ possent etiam sine epoz p̄sentis sicut quilibet alij cum h̄ phibitum nō sit: ad h̄ de arbi. cū rpe. z. c. dilecti. (z de h̄. s. eo. si dūgeri/ in si. j. glo. Jo. an.) f. De facto. Quia de iure nō pos/ sunt in iudicē nō suū etiā ecclesiasticaz p̄sonam: z si alia p̄sente iurisdictioni sine pprii episcopi p̄sentire licentia.

Additio

Ad clericozum. In laicis secus. (Idem Jo. mo. z Ar/ chidia. q est verum quo ad temporalia: secus in spiri/ tualibus fm Hostien. alle. s. de pe. z re. omnis. z remir/ tit ad id q no. de despōa. impube. c. ij. z de hoc dixi de offi. delega. b. z. g. super glo. fl. Jo. an.) quia priuatorū p̄sentis z c. C. de iurisdic. om. iudi. p̄uaroz. e. Ju/ dices. Bñ dicit: quia tanq̄ arbitri h̄ possent etiam sine epoz p̄sentis sicut quilibet alij cum h̄ phibitum nō sit: ad h̄ de arbi. cū rpe. z. c. dilecti. (z de h̄. s. eo. si dūgeri/ in si. j. glo. Jo. an.) f. De facto. Quia de iure nō pos/ sunt in iudicē nō suū etiā ecclesiasticaz p̄sonam: z si alia p̄sente iurisdictioni sine pprii episcopi p̄sentire licentia.

super. j. glo. h̄c no. Hostien. z Johā. mona. de nouem que requiruntur in iurisdictione progarione quam fa/ cit clericus. Jo. an.) g. **Hec** Archiepiscopus sub/ ditum suffraganei non potest compellere causas dele/ gatas ab eo suscipere: suas sententias z precepta exequi: vel testimonia in causis ad eius de/ uoluntate ferre: nisi p̄suerudo alib/ disponat. hoc di/ cit vsqz ad s. nec etiam. Domi. h. **Suscipere.** bñ pot archieps/ cāz vel executio/ nē sine delegare s̄ditis suffraganeoz suoz: s̄ ad illa suscipienda il/ los iuros cōpel/ lere non potest: nec potest compellere illos vt ferat re/ stitutiō in causis ad ipm p̄ appel/ lationē deuoluit nisi in his casib/ aliud inducat cō/ fuerudo. qd h̄ fi/ er: mādabit sus/ fraganeo vt sub/ ditū cōpellat ad restitutiō ferēdū in illa cā (q si in/ fra terminoz ad hoc assignatū id nō fecerit. archi/ eps id faciet fm Host. alle. q no. s. eo. de sup. neg. pla. romana. h̄ placz Archid. di/ centi: q licet tūc suffraganeum co/ gere possit subdi/ tum ipsius non.

gane' nō pot compellere cau/ sas delegatas ab eo suscipere: suas snias z p̄cepta exequi: vel testimonia in causis ad eos de uoluntate ferre: nisi p̄suerudo alib/ disponat. h. d. ad s. nec etiam. Archi. pi/ copus contra officiales vel p̄latos suffraganeozū: cōsuetudine assi/ uad non disponente: z contra subditos ipsorum p̄ salarijs aduocatorum z procuratorū causarum forz archiepiscopi iudex competēs non est. hoc dicit ad s. contrahentes. **Archiepiscopus non compellit inuitos contrahentes aliarū dioecēsiū in sua ppria coram se respondere: nisi ibi inueni/ antur. Sed si citati nolūt cō/ parere vel maliciose se occul/ tant ne citentur in bonis ip/ sorum sue dioecēsi pōt missio/ nem facere: vel in alia decer/ nere p̄ ordinarios faciendā. h. d. ad s. nec clericos. **Non potest archiepiscopus suos cler/ ricos mittere in dioce. sus/ fraganei vt corā eis fiant cō/ tractus vel iam facti appro/ bant. Nec si facti vel appro/****

Romana ecclesia: z. j. nec appellatio/ nis articulos p̄/ termissio: nec alias etiam cum minime appella/ tiū extiterit: Remen. archiepi/ scopus vel eius officiales: de causis clericorum tanq̄ iudi/ ces (licet in ipsis s̄dem cleri/ ci de facto consentiant) absqz dioecesanorum suorum volun/ tate cognoscāt. **Hec** suffraganeorum Remensis de/ clesie subditos ipsorum de/ legationem suscipere: vel sentē/ tias et precepta exequi: aut in causis per appellationem de/ uolutis ad eos testimonium de/ (nisi aliud in his tribus de consuetudine obtineant) p̄/ hibere compellant. **Hec** etiam suffraganeorum ipsorū officiales aut archidiaconos

Jo. an.) sicut in alijs casibus. z de h̄. s. de offi. ordi. pa/ storalis. Idem est in quolibet iudice: vt si de alia ciuita/ te petantur testes: iudex cause ad iudicem loci mittat vt testes recipiat: z ad iudicem attestacione remittat. C. de fide instrua. l. iudices. Et nota qz nō eandem iuris/ dictionem habet iudex in accessorio qz in principali: sed illud quia in subditos suffraganeorum iurisdictionem nō habet: vt in principio decreta. pastoralis. (z sic non obstat. s. de offi. delega. prudentiam. s. penult. z vlt. que loquitur in delegato pape. Jo. an.)

Precepta. **Hec** quia aliquem citari mādar: vel his similia. Jo. an. k. **C**onsuetudine. **C**onsuetudo ergo in his iurisdictionem tribuit: ad idem. s. eo. lib. de offi. or/ di. c. j. z de fo. compe. cum cōtingar. s. eo. lib. de cōue. c. liij. cum similibus. **Hec** etiam. **Archiepiscopus** contra officiales vel p̄latos suffraganeorum consue/ tudine aliud non disponente nec cōtra subditos eorum pro salarijs aduocatorum et procuratorum causarum forz archiepiscopi iudex competens nō est. h̄ dicit vsqz ad s. **Contrahentes.** fm Do. m. **Officiales.** Licet enī in ep̄m iurisdictionez habeat nō tū in officialē: vt infra

Additio

Nota

Additio

Colo

a. **F**acta. Dicebant quidam contra: videbat opinio totum pariter de decore de coru. pur. de ap. cum causam. virobique videtur contestata lris per exceptionem prescriptis onis. de excep. cum venerabilis. per exceptionem pmutari onis. de testa. Raynucius. per exceptionem annalis prescriptis onis videtur. Item in futura actione et opposita peremptoria exceptione ne videtur esse iudicium. ff. de inter. actio. si filius. §. exceptio / nbus. Sed contrarium est verum et hoc tenent omnia supradicta doctorum: quod optime probat lex decem quod qui vult exceptionem doli mali opponere que competit ex tras actione ante litem contestata. facta que incidit in trans / ac. ante litem contestata. id facere debet. ff. de codi. inde. eleganter. §. penul. Item per litem contestata. ordinat iudicium: peremptoria exceptionem destruit. sed eadem res duos effectus contrarios non potest parere. xxv. dist. de inde. §. de bap. malos. ff. de solu. qui homine. paratur idem expressus §. c. p. l. si enim per peremptoria exceptionem non debet impediri vel retardari litem contesta. ergo per eam non fit alias non processit questio. Ad contraria respondetur hoc modo: aut reus dicitur respondere libello: pura cum petunt ab eo. x. ex causa mutui. dicit se non teneri. et preta fieri non debere: cum pactum de non petendo per petito sibi factum fuerit et tunc facta est litem contesta. et sic intelligunt contraria. et sic intelligat que no. Accur. in auc. de expl. et inro. §. sanctimus. s. suscepto. in glo. sez coll. v. format enim ibi questionem in eo qui exceptis negatione premissa. licet in solutione videat generaliter loqui. Jo. an. Aut simpliciter excipit de pacto non petendo prescriptioe vel alia peremptoria: et tunc non intelligat facta ut hic. Idem si excipiendo proponere se non teneri respondere libello: ex eo quod factus fuerat sibi pactum de non petendo etc. ad hoc de dec. duduz. et in isto casu solemus vocare exceptionem intentionis exclusionem. sed quando opponit post litem contesta. vocat actionis exclusio. ff. de excep. l. ij. in prin. Et hic adde quod dixi de regu. iur. exceptionem. b. Impeditur. §. c. p. l. c. **P**otrebis. de necessitate iuris: quia alii ad processum habitus. certam de consensu partium fm Archi. qui hic tractat id quo dixi. §. de offi. delega. de causis super fl. ij. glo. Johan. an. post talem exceptio nem non valet. cum litem contestata non esset. §. vt lris. no contesta. per totum. sicut nec per possessiones et respon siones fit litem contesta. §. de elec. dudum. §. de lris con testa. c. vno. Johan. an.

Addito

Ad.

Diuisio

a. intelligit esse facta. **I**mmo ca non obstante (nisi sit de illis exceptionibus que lris contestationem impediunt) fieri oportebit eandem. **D**e iuramento calunie. **S**on / facius. vij. **T**ria dicit. **P**ri mo que non est de substantia que statim post litem contesta tam turetur de calunia. **S**e / cundo que non annullat proces sus: licet tacite omittatur ca lumnie iuramentum. **T**ertio / cipit que in spiritualibus simul de calumnia et de veritate iu retur. Jo. an. ca. I

eo. ti. §. j. in prin. et ver. quartum. z. §. ij. ver. quid si no. z. §. restat. et Hostien. in sum. co. ritu. §. quando. ver. vnu ramc. d. Calunia. eustranda. sic. xij. di. nerut. lbi vnuquisque habeat sua ppter fornicatione. sz cut randa. e. **V**eritate. q. solu olim in spualibus pce / stabat: vt i fine videbils.

S de calunia seu de veritate dicenda: in primo litis ex / ordio no iuret (vt debet) poterit postmodu in qualibet parte litr iurari: cu hmoi iuramenta prestari ab iudicarij no existat. **P**ro / pter omissum qz tacite in to / ta causa calunie iuramentu: iudicialis processus als fact? legitime non est nullus: nec etiā annulladus. **Q**uis in causis spualib? (in qbus debet de veritate dicenda iu /

sed contrarium est verum: vt hic videt. z. sic pdictorum doctorum coprobatur opinio. Et de iuramento de veritate videbat casus de iuratur. ex litteris. (sed quidam respon / debat ad illa q. lbi extra ordinarij petebat illius iura / menti prestari. Jo. an.) ad hoc §. de st. instru. cu Joha nes. ver. veru. z. §. de testi. presentium. ad h. ff. de dano in fec. q. bona. §. penul. nec em temp ordinis scripture ser / nam. ff. de solu. l. nec ordo. z. §. de referip. causam q. (z vide q. dixi. et. cu dilecta sup. l. ij. glo. Jo. an.) z. cu in totu tacite omittat: vt. §. p. l. rnsio. multo fortius ad tempus. Ad contraria responde veru esse id fieri debere: vt dicit hoc littera: sed si no fiat: no pperera vitat q. alijs iuribus sustinet vt dixi. z. facte qd no. §. de spon. du. rua. in vlt. glo. (z §. de regu. iur. q. contra ius. Job. an.) pdicta lex pomponi §. rati. in alio casu loquit et est illud: q. p. contestatione lris factus est pcurato: do / minus lris. §. de pen. c. j. eo. li. g. **P**ropter. decla / rar qd no. §. de testi. rurs. in vlt. glo. C. de iura. calum. l. ij. §. sed quia. h. **T**acite. expresse vero remitti no potest. (vide q. de. cope. si diligenti. in glo. pe. Jo. an.) **C**. de iura. calu. l. ij. §. sed quia. nec valet consuetudo de spso no p. stando. de iuram. calum. ceterum. **L**ora causa. nedum in principio cause: vt. §. pri. responso. k. **L**egitime. pura libello dato lris. con / testa. z. iudice sentente in scriptis: sedendo z. p. lris / citando: qd dicit. vt. §. de libel. ob. c. j. §. de sen. z. re iudi. c. vlt. z. no die feriato. §. de fer. c. vlt. Jo. an. **A**nnulladus. approbata est q. opti. Ja. bal. Job. Cre. Pilet. z. sequaciu q. h. dixerat: q. tuc demu exaciu / p. stari debebat. ff. de no. ope. nu. §. pupillo. §. q. opus. ff. de iuratur. s. iusturandiu. §. qui ius. ad hoc. ff. de p. ra. filius. §. veterani. C. de. lra. demu. z. ad hoc. §. de p / ba. quonia contra. vbi de iuramento nil dixi. Et repro / bata est opti. Hzo. z. Bar. quibz censent Host. §. co. ceteru. z. in pdicta decre. rurs. dicentes q. etiam si tacite omitteret no valet iudicium: id est sententia. ij. q. vj. §. diffinitiva. C. de sen. z. inter. om. iudi. placam. qua in / tellige cu fuit exaciu: z. p. eis facebat pdicta decre. ce / teru. z. pdictus §. sed q. vbi videt q. ex dissimulatioe

Ad.

Ad.

Ad.

Ad.

In fl. r. ver. pone. vbi etia no. de pcurato. dato in re sua. Jo. an. abfuert. r. per Berni. s. e. c. h. r. e. ceterum. r. p. Inno. et Hosti. s. e. cum causam. et p. Hult. in Spe. c. r. s. restat. s. qd. ergo. Jo. an. a. In iuria. qua fl. Ad. inferret iudex no. esset. s. de ver. signi. forus in fl. (q. ex ponas vt ibi no. Jo. an.)

B Aduersa a iniuriar. fecisse censetur: qui b procuratorem tui aduersarij constitutum ad causam habetem super hoc speciale mandatum admisit ad prestandum c in ea calumnie iuramentum. **De restitutione spoliatorum.**

Inno. liij. in concilio Lugdun. In clauibus non admittitur spoliationis exceptio facta ab alio q. actore. In criminalib. admittit facta a tertio: dummodo sit de tota substantia vel maiori parte: exceptio pbari debet infra xv. dies alias fit condonatio exp. **Expiciens de spoliatioe facta a tertio infra certu tps a iudice statuedu debet restitutione petere: alias exp. casuabit exceptione non obsta. Ultimo dicitur q. agenti super rebus ecclesiasticis non ob. exceptio spoliatio nis p. natarum rerum. vel econuerso. Jo. an. ca. I**

In p. m. huius lib. l. Jo. an. l. Statuimus. hic fit interpretatio canonu antiquorum de hac materia lo. quentiu. m. Actore. hoc erat iniquu q. reus excederet contra actore de spoliatioe facta a tertio: cu in hoc no. deliquerit actor: r. ideo factum alterius sibi no. debebat obesse. C. de inoffi. testa. si quis suo verus fi. r. f. de regu. iur. no. debet. r. peccata luos teneat aucto res. C. de pe. sanctimus. s. de his q. fi. a malo. par. ca. c. quesuit. r. recitat h. Ber. se no. meminisset. diste aliqui expiciens sic in clauibus. n. A quocunq. Ecce diste ferentia inter criminali causam r. clauis vt in clauis no. opponat spoliator facta ab alio q. actore. In criminali sic cum moderatione que sequit: r. rones infra sequetur. o. Quid decim. arrat tempus pbandi q. maliciose septus pponet talis exceptio: vt. s. dicit: sic in exceptione excoicationis. vij. dies sunt dat. f. de excep. pia. (hic adde q. ibi no. in glo. licet em in princ. ad.)

Ad. In fl. r. ver. pone. vbi etia no. de pcurato. dato in re sua. Jo. an. abfuert. r. per Berni. s. e. c. h. r. e. ceterum. r. p. Inno. et Hosti. s. e. cum causam. et p. Hult. in Spe. c. r. s. restat. s. qd. ergo. Jo. an. a. In iuria. qua fl. Ad. inferret iudex no. esset. s. de ver. signi. forus in fl. (q. ex ponas vt ibi no. Jo. an.)

Duillo **R**equis. **H**ec est no. decretalis r. due sut partes. In prima pmissu r. constitutionis causa. In secuda constitutio. lbi: Statuimus. que tria fact. Prima p. uidet quado obstat exceptio spoliatiois in clauibus r. criminalibus. r. tempus pbandi r. pena no. pbanet. Secdo soluit scholasticam dubitatione. lbi: Soler. Tertio certo casu p. hiber exceptioe. lbi: Ad hoc. Jo. an. Hac decre. qda. inculabatur olim sub titulo de excep. alij sub titu. de resti. spo. r. b. vt hic videt. Jo. an. d. Frequens. equu fuit ergo su per hoc ius pulsoru emanasse. ff. de legi. l. nam ad ea. e. Circumscribit: Id est pulsar vel ledit (molestat) vel ex clamosa postulatione currentiu venit hoc vel circumscra strepsu facte fm Joha. mo.) r. sumpta sunt hec verba ex canone. l. iij. dist. frequens. f. Calumniose. sic. s. de dolo r. cotuma. finem. (lbi tamen pemptoria maliciose pponit hic dilatoria. Job. mo. r. Archidia.) g. Exceptioni. spoliatiois. de qua. s. dicitur est. h. Inermittit. l. differet. i. Permittitur. de facto intelligas non de iure: q. multi ppter rot

Ad. In p. m. huius lib. l. Jo. an. l. Statuimus. hic fit interpretatio canonu antiquorum de hac materia lo. quentiu. m. Actore. hoc erat iniquu q. reus excederet contra actore de spoliatioe facta a tertio: cu in hoc no. deliquerit actor: r. ideo factum alterius sibi no. debebat obesse. C. de inoffi. testa. si quis suo verus fi. r. f. de regu. iur. no. debet. r. peccata luos teneat aucto res. C. de pe. sanctimus. s. de his q. fi. a malo. par. ca. c. quesuit. r. recitat h. Ber. se no. meminisset. diste aliqui expiciens sic in clauibus. n. A quocunq. Ecce diste ferentia inter criminali causam r. clauis vt in clauis no. opponat spoliator facta ab alio q. actore. In criminali sic cum moderatione que sequit: r. rones infra sequetur. o. Quid decim. arrat tempus pbandi q. maliciose septus pponet talis exceptio: vt. s. dicit: sic in exceptione excoicationis. vij. dies sunt dat. f. de excep. pia. (hic adde q. ibi no. in glo. licet em in princ. ad.)

Impedimeta r. timore exp. saru lre dimittit. Et sic exp. ponit fm Ber. q. exceptio spoliatiois dilatoria e no. pemptoria. (s. de or. cog. c. ij. r. vl. r. ppter h. dicit q. fl. Ad. ante lit. corest. spoliata no. fuerit postea pponi no. pore rit: q. quida intelligit etiam si nouiter euenierit vel ad

Requis r. assidua nos querela cir / cumstrepit: q. spoliatiois exceptio nonnunq. in iudicijs calumnia se pposita causas ecclesiasticas impedit r. turbat: dum em exceptioni insistit: appellationes interponi ptingit r. sic intermittit: r. pleruq. perimitur cause cognitio principalis: r. ppter ea nos qui voluntarios labores appetimus: vt quietem alijs pparemus: sine litibus cupientes imponi r. calumnie materia amputa. **S**tatuimus vt in ciuilibus negocijs spoliatiois moblectu: q. ab alio q. ab actore facta pponit iudex in pncipali pcedere non postponat. Sed si i. ciuilib. ab actore: in criminalib. aut se spoliatus reus asserat a q. cuq. in o. fra quindecim diebus spaciuz post die in quo pponit: qd

In p. m. huius lib. l. Jo. an. l. Statuimus. hic fit interpretatio canonu antiquorum de hac materia lo. quentiu. m. Actore. hoc erat iniquu q. reus excederet contra actore de spoliatioe facta a tertio: cu in hoc no. deliquerit actor: r. ideo factum alterius sibi no. debebat obesse. C. de inoffi. testa. si quis suo verus fi. r. f. de regu. iur. no. debet. r. peccata luos teneat aucto res. C. de pe. sanctimus. s. de his q. fi. a malo. par. ca. c. quesuit. r. recitat h. Ber. se no. meminisset. diste aliqui expiciens sic in clauibus. n. A quocunq. Ecce diste ferentia inter criminali causam r. clauis vt in clauis no. opponat spoliator facta ab alio q. actore. In criminali sic cum moderatione que sequit: r. rones infra sequetur. o. Quid decim. arrat tempus pbandi q. maliciose septus pponet talis exceptio: vt. s. dicit: sic in exceptione excoicationis. vij. dies sunt dat. f. de excep. pia. (hic adde q. ibi no. in glo. licet em in princ. ad.)

no. i. c. i. i. glo. l. d. ante. r. glo. h. ac. exceptiones ver. est aut d. i. laro. Jo. an.) no. ob. l. C. vnde vi si quis in tantam: q. licet p. uario domini in surgat conditioe ex illa lege no. tamen ex interdicto vel exceptioe: ne. vt no. s. de causa pos. passo ralis. (in glo. ser. uo. qd. Jo. an.) k. Labores. hec s. b. fuerit sumpta d. co. po. re. au. vt diuine iust. sub. ser. ba. glo. questio. i. p. n. coll. l. r. p. repu. blica. Imperator noctes dicit in somnes. In aut. vt iud. sine quo quo suffra. i. p. n. colla. ij. r. papa l. d. de se dicit. s.

Liber II De dolo et contumacia Ti. VI

agens noie alieno b iure suo nō excipit: sic nec. hīc ad h. ff. de doli excep. si pcurator. Itē res ecclēsticā sūr publicā turt. s. b publico ad quatuor nō sit cōpēsario. C. d. cōpēsario. l. j. r. l. ij. (Dost. remittit ad sūmā. c. r. s. q. s. facienda. v. qd sit vtr. vbi tenet Dost. r. Idē Spe. de per. et pos. s. j. s. qd si ago. q. agēt de mīrmo/ nio pētorio vel possessorio nō op. pōt pūx spolia tione rez. Jo.)

Dulso

H decimas quas cano nīci sancti Nicolai se b asserunt infra parochiam ecclēse. B. clericus possedisse ali/ c. d. i. r. et eis per eundem cle/ ricus spoliatus fuisse neq. debent restitui: nisi euident docuerint q. eorum possessio nez legitime assecuti fuissent.

Quia eos occupasse inu/ ste verisimiliter presumantur cum proueniant ex prediis infra alienam parochiam cō/ stitutus. Sitō manifestum nisi aliud ostendatur eas de iure cōmuni ad eandem ecclē

noie sp. ecclē a/ genis q. pūr. vr. s. de pbaro. ex l. is. de p. c. p. b. e. ex p. re. vbi de h. cū si. b. asserunt. ex h. insular presump/ pto ptra eos que eis verisimiliter obstar: secus si hoc nō pstar et q. ille decime essent in alteri parochia: r. fac ad eam que dicam. f. e. li. de rescrip. c. j. c. eundem. cler/ cum. no. l. iterā: q. hoc ius facti pro reo r. ptra actorem: si autem spoliati essent a tertio: ius cōe licet faceret con/ tra actorem: nō tamē p reo: vnde tunc decre. locum habet re non puro: r. facti qd dicit. f. de p. c. r. c. i. (Vnde dice bat hīc Jo. mo. hīc patere q. agens restitutorio iudicio ptra eū q. iure cōi iuuat: d. docere de titulo. Vel dicat q. spoliatus pētes restitui s. illū q. iure cōi pbaro iuuat succubile: illud nō ondat. Jo. an.)

Occupasse. in mala pre: alibi in bona. viij. q. j. facus. r. s. e. l. de p. c. u. si duo. e. Presumant. No. fm. opl. Jo. qul no. p. iij. q. j. s. j. q. laicus restitutorie decimas petere nō poterat per decre. s. de prescrip. causaz. Bar. b. i. p. e. n. no. cō rariūm: cum laici decimas in eadē possideat de sacro. Ad decre. illam causam rñdebat q. decre. spā dicit det nere: non dicit possidere. factis puro hanc decre. facere p Jo. vr. nisi laicus pbee se legitime assecutum: cum sic cō tra eum presumpcio non audetur: qui enim restitutorie pēte habet duo probare se possedisse et spoliatum fuisse s. e. c. o. l. i. m. j. et. iij. Et aliud est possidere: et aliud in pos sessione esse. ff. de acqui. pos. si quis autem: et est siml. s. e. ex transmissa. r. quod ibi no. Sic ergo est presumpcio cōtra actorem: r. ius cōe p reo: possessio ergo r. spoliatio probare nō aduocār: vr. s. iat restitutorio pētorio probatio pro reo. ad hoc de cau. pos. cum ecclēstia. et. c. u. z. dilect. ff. de rel. ven. officiu. r. Idē viderur vbi eum q. factum est pro reo notorium. de iuror. significasti. (Idem Jo. mo. Et dicit etiam Archidia. hīc q. propter firuam allega/ tionem actoz qul super notorio papa sic debuit iudica/ re: ad hoc. ff. de dol. i. dolo. ff. vr. in pos. l. e. si a quo. ff. de ac. emp. et ven. l. emprom. in p. n. ff. de proba. circa. in si. fa. q. dixi post Inno. r. Compōst. de p. lue. cum in. de p. r. l. ex remore. Jo. an.) ppteraz igit p eo probata firu in possessione defendat: ad h. ff. de suppl. l. j. s. q. ad ar. r. ff. de pos. l. bona fides in si. f. Ostendatur. vr. cōposito: r. talis prescriptio: pullegiuz: vel aliud sit

Ad.

ex quo actor fuit contumax ne ad libellum portigendū nec ad porrecum prosequendum: nec aduersariū citatū nec admittē: nisi caueat reo vel iudici vr. ibi de con/ rēta. lite infra duos menses supple etiam q. in termi/ nis comparabit vr. h. vel oē dānt restituit. Vultum violenta est hīc expostio. Inducit etiam ipse auct. ge/ neraliter. C. de epl. r. de. ex quibus dicit sumptam hāc decre. quasi p moduz innouationis illoz iurū que nō seruabant: vr. r. l. no. in palle. auct. libellū. l. ij. q. ij. in si. glo. Quicquid dicit Dost. vr. dixit Inno. hīc alio iu re non cauēt: hīc dicit hīc Arch. i. illas auct. loq. etiā nulla contumacia preceden. Jo. an.)

Ad.

Ad termi nium. cum indistincte loquatur de quolibet termino si ue pemptorio p dēmnat in expensis: licet solū post pem/ proziū possit excōc. cart. (supple vel missione part. Jo. an.) de hoc. l. x. d. h. honorat. s. l. iij. q. v. in sum. r. s. de pen. p. r. l. a. maior: aut est pumacia actor: nō ventris q. rel. l. ij. q. iij. c. j. i. Curatur. cur. poruiter: vnde no. negligentiā vel cōemprū. ff. de re. iudi. pumacia. ad Idē. s. r. l. p. l. c. j. s. s. o. l. e. r. c. i. Venient. ergo non ventent nō p dēmnabit: s. cōpētes pumacia contu/ mact. ff. de dolo. si duo. ff. de compen. si ambo. Si aut actor: nō vent. r. iudex fuit abens vel pās: sed pcedē / re nō poterat: an fieri pbebat condemnatio: dicit vr. no. i reo. s. e. r. l. c. v. l. i. Propter. h. r. rōne pūctie. de p/ cu. audet. f. de excep. pla. s. e. cū dilect. r. c. finē. Et qul ter p cōtumacia pcedi debeat dicit vr. no. s. e. pur. r. c. cām. m. Regnie. qd dicit vr. no. ij. q. j. in p. n. s. e. r. l. finē. n. Admittē. r. s. l. c. p. n. t. in quo peccante s. de temp. or. l. rās in si. o. Sufficiens: vr. sic plog nora vel fidelissimos denf. ff. m. si mādaro. s. v. l. si au tē hanc dare non possit de iurato. r. l. s. do. post dnuo. resti. p. vltra. vbi de hoc. ad Idē. C. de epl. r. de. l. ge/ neralit. Dicit aut Inno. q. sufficit verbo cauere q. po rest verū dēcere seruara p dicit dicitin. Ber. p. l. r. m. no. primo scilicet ad hoc. ff. de ver. obli. cū qui hāc

mlle de dona. aplice. f. de hīs q. si. a. Fla. cū aplice. cū ff. g. Ecclesiam. scilicet. B. clericus. Jo. an. C. ror. Duplex est pūssio ptra actoz p rō / Dulso maclam. Secunda pūssio ibi: Ad citationē. (Et vr. dicit Johan. mo. Prima reperit ius Ad. antiquum alleg. de p. n. r. a. audet C. quomō r. quā do iud. auct. qui semel. C. de frue. r. l. ex. nō sicut. Scda ad hīc ius nouū. qd vr. dixit Inno. alio iu re nō caueatur. S. Dost. dicit q. factis e q. cauea tur alio casu quo mlti videret hīc erit debere. i. pal le. auct. libellū. l. ij. q. ij. q. habet. C. de l. prest. auct. l. bellū. r. exponit eā hīc corallit: q. pposito pgruit. l. c. q. sit mēs e?

Actoz qui ad termi nū venire ad quē citari aduersariuz fecerat: non curauit. venien/ ti reo in expensis propter hoc factis legitime cōdemnetur. Ad citationem aliam mi nime admittendus: nisi suffi/ pcienter cauerit q. in termino

ex quo actor fuit contumax ne ad libellum portigendū nec ad porrecum prosequendum: nec aduersariū citatū nec admittē: nisi caueat reo vel iudici vr. ibi de con/ rēta. lite infra duos menses supple etiam q. in termi/ nis comparabit vr. h. vel oē dānt restituit. Vultum violenta est hīc expostio. Inducit etiam ipse auct. ge/ neraliter. C. de epl. r. de. ex quibus dicit sumptam hāc decre. quasi p moduz innouationis illoz iurū que nō seruabant: vr. r. l. no. in palle. auct. libellū. l. ij. q. ij. in si. glo. Quicquid dicit Dost. vr. dixit Inno. hīc alio iu re non cauēt: hīc dicit hīc Arch. i. illas auct. loq. etiā nulla contumacia preceden. Jo. an.)

Ad termi nium. cum indistincte loquatur de quolibet termino si ue pemptorio p dēmnat in expensis: licet solū post pem/ proziū possit excōc. cart. (supple vel missione part. Jo. an.) de hoc. l. x. d. h. honorat. s. l. iij. q. v. in sum. r. s. de pen. p. r. l. a. maior: aut est pumacia actor: nō ventris q. rel. l. ij. q. iij. c. j. i. Curatur. cur. poruiter: vnde no. negligentiā vel cōemprū. ff. de re. iudi. pumacia. ad Idē. s. r. l. p. l. c. j. s. s. o. l. e. r. c. i. Venient. ergo non ventent nō p dēmnabit: s. cōpētes pumacia contu/ mact. ff. de dolo. si duo. ff. de compen. si ambo. Si aut actor: nō vent. r. iudex fuit abens vel pās: sed pcedē / re nō poterat: an fieri pbebat condemnatio: dicit vr. no. i reo. s. e. r. l. c. v. l. i. Propter. h. r. rōne pūctie. de p/ cu. audet. f. de excep. pla. s. e. cū dilect. r. c. finē. Et qul ter p cōtumacia pcedi debeat dicit vr. no. s. e. pur. r. c. cām. m. Regnie. qd dicit vr. no. ij. q. j. in p. n. s. e. r. l. finē. n. Admittē. r. s. l. c. p. n. t. in quo peccante s. de temp. or. l. rās in si. o. Sufficiens: vr. sic plog nora vel fidelissimos denf. ff. m. si mādaro. s. v. l. si au tē hanc dare non possit de iurato. r. l. s. do. post dnuo. resti. p. vltra. vbi de hoc. ad Idē. C. de epl. r. de. l. ge/ neralit. Dicit aut Inno. q. sufficit verbo cauere q. po rest verū dēcere seruara p dicit dicitin. Ber. p. l. r. m. no. primo scilicet ad hoc. ff. de ver. obli. cū qui hāc

Ad termi nium. cum indistincte loquatur de quolibet termino si ue pemptorio p dēmnat in expensis: licet solū post pem/ proziū possit excōc. cart. (supple vel missione part. Jo. an.) de hoc. l. x. d. h. honorat. s. l. iij. q. v. in sum. r. s. de pen. p. r. l. a. maior: aut est pumacia actor: nō ventris q. rel. l. ij. q. iij. c. j. i. Curatur. cur. poruiter: vnde no. negligentiā vel cōemprū. ff. de re. iudi. pumacia. ad Idē. s. r. l. p. l. c. j. s. s. o. l. e. r. c. i. Venient. ergo non ventent nō p dēmnabit: s. cōpētes pumacia contu/ mact. ff. de dolo. si duo. ff. de compen. si ambo. Si aut actor: nō vent. r. iudex fuit abens vel pās: sed pcedē / re nō poterat: an fieri pbebat condemnatio: dicit vr. no. i reo. s. e. r. l. c. v. l. i. Propter. h. r. rōne pūctie. de p/ cu. audet. f. de excep. pla. s. e. cū dilect. r. c. finē. Et qul ter p cōtumacia pcedi debeat dicit vr. no. s. e. pur. r. c. cām. m. Regnie. qd dicit vr. no. ij. q. j. in p. n. s. e. r. l. finē. n. Admittē. r. s. l. c. p. n. t. in quo peccante s. de temp. or. l. rās in si. o. Sufficiens: vr. sic plog nora vel fidelissimos denf. ff. m. si mādaro. s. v. l. si au tē hanc dare non possit de iurato. r. l. s. do. post dnuo. resti. p. vltra. vbi de hoc. ad Idē. C. de epl. r. de. l. ge/ neralit. Dicit aut Inno. q. sufficit verbo cauere q. po rest verū dēcere seruara p dicit dicitin. Ber. p. l. r. m. no. primo scilicet ad hoc. ff. de ver. obli. cū qui hāc

Ad termi nium. cum indistincte loquatur de quolibet termino si ue pemptorio p dēmnat in expensis: licet solū post pem/ proziū possit excōc. cart. (supple vel missione part. Jo. an.) de hoc. l. x. d. h. honorat. s. l. iij. q. v. in sum. r. s. de pen. p. r. l. a. maior: aut est pumacia actor: nō ventris q. rel. l. ij. q. iij. c. j. i. Curatur. cur. poruiter: vnde no. negligentiā vel cōemprū. ff. de re. iudi. pumacia. ad Idē. s. r. l. p. l. c. j. s. s. o. l. e. r. c. i. Venient. ergo non ventent nō p dēmnabit: s. cōpētes pumacia contu/ mact. ff. de dolo. si duo. ff. de compen. si ambo. Si aut actor: nō vent. r. iudex fuit abens vel pās: sed pcedē / re nō poterat: an fieri pbebat condemnatio: dicit vr. no. i reo. s. e. r. l. c. v. l. i. Propter. h. r. rōne pūctie. de p/ cu. audet. f. de excep. pla. s. e. cū dilect. r. c. finē. Et qul ter p cōtumacia pcedi debeat dicit vr. no. s. e. pur. r. c. cām. m. Regnie. qd dicit vr. no. ij. q. j. in p. n. s. e. r. l. finē. n. Admittē. r. s. l. c. p. n. t. in quo peccante s. de temp. or. l. rās in si. o. Sufficiens: vr. sic plog nora vel fidelissimos denf. ff. m. si mādaro. s. v. l. si au tē hanc dare non possit de iurato. r. l. s. do. post dnuo. resti. p. vltra. vbi de hoc. ad Idē. C. de epl. r. de. l. ge/ neralit. Dicit aut Inno. q. sufficit verbo cauere q. po rest verū dēcere seruara p dicit dicitin. Ber. p. l. r. m. no. primo scilicet ad hoc. ff. de ver. obli. cū qui hāc

Ad termi nium. cum indistincte loquatur de quolibet termino si ue pemptorio p dēmnat in expensis: licet solū post pem/ proziū possit excōc. cart. (supple vel missione part. Jo. an.) de hoc. l. x. d. h. honorat. s. l. iij. q. v. in sum. r. s. de pen. p. r. l. a. maior: aut est pumacia actor: nō ventris q. rel. l. ij. q. iij. c. j. i. Curatur. cur. poruiter: vnde no. negligentiā vel cōemprū. ff. de re. iudi. pumacia. ad Idē. s. r. l. p. l. c. j. s. s. o. l. e. r. c. i. Venient. ergo non ventent nō p dēmnabit: s. cōpētes pumacia contu/ mact. ff. de dolo. si duo. ff. de compen. si ambo. Si aut actor: nō vent. r. iudex fuit abens vel pās: sed pcedē / re nō poterat: an fieri pbebat condemnatio: dicit vr. no. i reo. s. e. r. l. c. v. l. i. Propter. h. r. rōne pūctie. de p/ cu. audet. f. de excep. pla. s. e. cū dilect. r. c. finē. Et qul ter p cōtumacia pcedi debeat dicit vr. no. s. e. pur. r. c. cām. m. Regnie. qd dicit vr. no. ij. q. j. in p. n. s. e. r. l. finē. n. Admittē. r. s. l. c. p. n. t. in quo peccante s. de temp. or. l. rās in si. o. Sufficiens: vr. sic plog nora vel fidelissimos denf. ff. m. si mādaro. s. v. l. si au tē hanc dare non possit de iurato. r. l. s. do. post dnuo. resti. p. vltra. vbi de hoc. ad Idē. C. de epl. r. de. l. ge/ neralit. Dicit aut Inno. q. sufficit verbo cauere q. po rest verū dēcere seruara p dicit dicitin. Ber. p. l. r. m. no. primo scilicet ad hoc. ff. de ver. obli. cū qui hāc

De eo qui mittit in pos. cau. Ti. VII

Ad. dis. 2. de ben. non pōe. s. j. cū suis concō. vel de ter mino quocunq; quo ad eius petitionem citaretur reus: hec est enim iudicialis legio que equipollere vniuersali: vt dicitur. s. c. lib. de elec. vt circa. sic et cautio prefatur de p̄ferentia lictis vsq; ad fl. C. de ep̄s. et de. auē. gene/

Ad. ralis. (vīe Host. q̄ ideo loquitur singulari vt de intelligere q̄ pro defectu cuiuslibet terminus locus est p̄ne. Jo. an.)

¶ fideliter debet comparere. Bonifacius octauus. Iudex appellans et recedens citare vltimus non tenetur si vult in causa p̄cedere nisi forsitan appellationem renunciet. Jo. an. ca. II

¶ Am qui a tua iterlocutoria vel grauamine: c qd per te sibi pponit illatū a tua p̄sentia recedit appellans. (Luz protestari videtur hoc ipso se nolle coram te de cetero litigare) citare ad alia q̄ postea in iudicio faciēda d̄ incubūt: vlt etiā ad sniam h̄ audiendā. ¶ nisi ipōe ap/

¶ Fideliter p̄sumitur aūrē malefice abesse: nisi contrarium probetur. scilicet q̄ impeditus fuit. de re iud. cū bertoldus. de p̄ cura. querelam. vbi de hoc.

¶ Vm qui. ut casum dubi/ um et rationem interserit. ratio ibi: Cum proce/ stari. Et vnum casus excipit ibi: Plur. Jo. an. Et determinat. no. p̄ In nocen. de accus. ad petitionē q̄ Bull. In Specu. d̄ circa. s. vlt de re p̄or. ver. quid si quis recesserit.

¶ Grauiamine hoc dicitur esse: quia si appellatur a diffinitio: iam functus est iudex officio suo. de offi. delega. In lictis. ff. de re iud. iudex. Sed et ideo i illo videtur quo ad executionem que post sententiam imminet faciendā eadem ratione. (hoc intellige in casibus a populo non impedit executionem) q̄ dicit vt de appel. ro/ mana. s. l. i. r. Jo. an.) c. ¶ Per te loquitur iudex: sic s. de iure iur. c. vlt. d. ¶ Appellans. q̄ frustratoris: quod si bene appellare ex causa r̄ forma: tunc ille a quo appellauerit iudex esset: sic appellans contumax non esset. De reuocatione attestacionis post appellationem habebis q̄ de ap. non solum. e. ¶ Protestari. no. q̄ ius singule protestacionem hoc ipso appellando r̄ recedēdo.

Ad. (de protestacione iuris r̄ honoris remittit Jo. mo. f. de regu. iur. in general. Job. an.) f. ¶ Incumbūt. cōsiderato eo statū in quo tūc erat: causa. g. ¶ Sententiaz. p̄usa quia līs erat contestata r̄ liquer de cā: vel talis est cā in q̄ sniari pōt lit. nō prest. qd dicit vt s. lit. nō presta. quoniam. r. s. eo. p̄iour. h. ¶ Audiendā. si non esset contumax expresse citari debet ad sententiam audiendā alias non valeret sententia parte absente. ff. que sen. si ne ap. reclin. l. j. s. item cum ex edicto. et de hoc no. s. de offi. delega. consulate. l. ¶ Renunciet. quod potest. ij. q. vj. si quis libellos. C. de ap. si quis. et tracte etiam litigando coram iudice a quo appellatur appellationem renunciat. s. de offi. delega. gratum. de testa. cum venisset. si tamen interest aduerarij ad ipsum interesse tene/ tur. qd dicit vt Jo. s. de ap. interposita. s. ille dicit q̄.

¶ Am qui a tua iterlocutoria vel grauamine: c qd per te sibi pponit illatū a tua p̄sentia recedit appellans. (Luz protestari videtur hoc ipso se nolle coram te de cetero litigare) citare ad alia q̄ postea in iudicio faciēda d̄ incubūt: vlt etiā ad sniam h̄ audiendā. ¶ nisi ipōe ap/

¶ Vm qui. ut casum dubi/ um et rationem interserit. ratio ibi: Cum proce/ stari. Et vnum casus excipit ibi: Plur. Jo. an. Et determinat. no. p̄ In nocen. de accus. ad petitionē q̄ Bull. In Specu. d̄ circa. s. vlt de re p̄or. ver. quid si quis recesserit.

¶ Grauiamine hoc dicitur esse: quia si appellatur a diffinitio: iam functus est iudex officio suo. de offi. delega. In lictis. ff. de re iud. iudex. Sed et ideo i illo videtur quo ad executionem que post sententiam imminet faciendā eadem ratione. (hoc intellige in casibus a populo non impedit executionem) q̄ dicit vt de appel. ro/ mana. s. l. i. r. Jo. an.) c. ¶ Per te loquitur iudex: sic s. de iure iur. c. vlt. d. ¶ Appellans. q̄ frustratoris: quod si bene appellare ex causa r̄ forma: tunc ille a quo appellauerit iudex esset: sic appellans contumax non esset. De reuocatione attestacionis post appellationem habebis q̄ de ap. non solum. e. ¶ Protestari. no. q̄ ius singule protestacionem hoc ipso appellando r̄ recedēdo.

¶ Vm qui. ut casum dubi/ um et rationem interserit. ratio ibi: Cum proce/ stari. Et vnum casus excipit ibi: Plur. Jo. an. Et determinat. no. p̄ In nocen. de accus. ad petitionē q̄ Bull. In Specu. d̄ circa. s. vlt de re p̄or. ver. quid si quis recesserit.

¶ Grauiamine hoc dicitur esse: quia si appellatur a diffinitio: iam functus est iudex officio suo. de offi. delega. In lictis. ff. de re iud. iudex. Sed et ideo i illo videtur quo ad executionem que post sententiam imminet faciendā eadem ratione. (hoc intellige in casibus a populo non impedit executionem) q̄ dicit vt de appel. ro/ mana. s. l. i. r. Jo. an.) c. ¶ Per te loquitur iudex: sic s. de iure iur. c. vlt. d. ¶ Appellans. q̄ frustratoris: quod si bene appellare ex causa r̄ forma: tunc ille a quo appellauerit iudex esset: sic appellans contumax non esset. De reuocatione attestacionis post appellationem habebis q̄ de ap. non solum. e. ¶ Protestari. no. q̄ ius singule protestacionem hoc ipso appellando r̄ recedēdo.

bee: vt hic. ad decre. cum olim. r̄ decre. accedens. dicit q̄ ibi factus narratur nō lūs ponitur. ad decre. pur. dico q̄ p̄ ista parte facti: cum ibi papa mādāe citari ad ma lictam conuincendam. ergo id de necessitate nō erat q̄ scy citaretur: r̄ de hoc cōsueti citari: de accu. accedē. r. c. ad petitionē. Sed quid dicit? ¶ Questio

¶ Appellationi sue renunciet non teneris: nec ideo minus q̄ in eius absentia procefferis: tū minus processus validus reputari debeat. ¶ De eo qui mittit in possessionem causę rei seruandę. Innocentius quartus.

¶ Quando agitur de beneficio ecclesiastico ob contumaciam rei non fit missio in possessionem sed ad sententiam lit. nō cōte. proce/ dit. Jo. an. ca. I

¶ Am qui super dignitate: persona tu vel beneficio ecclesiastico

sum. r̄ in decre. p̄sult. de offi. delega. ad fl. sup. s. incū dicit. q̄ siue alia citacione ad vltimo r̄ ad sniam proce dit possit q̄ intellexit Host. q̄ in citacione cōmunicatus fuit se etiā diffinitus vbi videas. Jo. an. ¶ p̄umax s̄ter: nō p̄p̄erea prestari videt q̄ in alijs p̄umax eē velle: s; h̄ malū p̄umacie sub colore boni. r̄ remedio appella tionis defēdit: qd simplr p̄umax nō facit. l. ¶ Pro cesserit. als de iure. m. ¶ Vald. ¶ Quid de iudicibus datis cū clausula q̄ si nō oēs. oēs s̄l nō p̄nūciauerūt: s; duo vni: r̄ert? ho allud. illi duo volunt p̄cedere ad executionē sue snie: q̄r̄ an possint tertio nō vocato: et videt tertiu ipm nō debere vocari. arg. hui? decre. r. s. h̄ lib. d̄ arbi. c. j. r. ff. de re iud. duo. ex trib. cū s; p̄oꝝ valeat snia s; r̄ executio. s; dicit idē Jo. mo. q̄ vocad? e: nā lz snia duoz teneat tñ all? articul? q̄ emergit e oi/ bus cōis ira q̄ ad illū duo tertio nō vocato p̄cedere n̄ p̄n. s. d̄ of. dele. cās. r. c. p̄udētā. s; ad iudicm. als seque tur q̄ si i aliq̄ termi assigroē vn? ab alijs discordaret il li duo illo n̄ r̄q̄sro p̄ea p̄cedere possēt: qd ē absurdū.

¶ Vm qui. ¶ Primo pontis dicitur. Sedo ipi rōnem. Tertio p̄umactis p̄untionem. Sedo ibi: Nec p̄ h̄. Tertio ibi: s; licet. Pōit hec decre. duos casus sp̄ales (pp̄ timore collisio nis r̄ pp̄ rōnē quā ponit rex. fm frā.) ¶ duas reglas. ¶ Regularit̄ em̄ qn̄ agit reali ad p̄umacia rei sit missio i possessionē cā rei suade: fallit i h̄ casu. ¶ Ir̄ regularit̄ nō p̄cedit ad testu receptionē vlt diffinituā sniaz ll. n̄ p̄e. fallit i h̄ casu: r̄ ad declaracionē eoz q̄ nō. s. de do. r̄ p̄n. p̄rigit. (Et approbat hec decre. que n̄rauit Vin. s. vt lit. nō p̄e. tuc. Ir̄e decre. ista vt dicit Ho. nō sup̄stuar pp̄e decre. qm̄ s; p̄orro. vt lit. nō p̄e. q; l. l. h̄ s; p̄allē tractat d̄ electioē. ista decre. gn̄alit̄ de cā bñ fici. Ir̄e illa nō expōit p̄hibebat fieri missionē. q̄ facit ista. Jo. an.) n. ¶ Beneficio quocunq; (maximo me/ dlo r̄ minimo fm Hostien.) ad hoc de p̄ben. maioribus. de ver. signi. c. penul. o. ¶ Ecclesiastico. secus ergo si super tempal p̄benda: vel sp̄ali bñficio agat: q̄ cum talis possint sine snione canonica possideri: s; ¶ Questio

¶ Questio

¶ Ad.

¶ Questio

¶ Dicitur

¶ Ad.

¶ Ad.

¶ Ad.

habeat locū decre. a **O**btinendis. Quid dixerunt de obtinentis: pone pfirmar' est qui agit z in possessionē inductus: z tandem spoliari' est: vt de cā pos. cū ollm. z. c. cū sup. vel perit q' pfirmatio de eo facta vel collatio s' b' facta foris effectū: de pcel. pben. post electionē. d' ap pel. pfirmatus. ij. vel perit possessi

onem conditione ex canone relinte/ grandā. vt. s. de resti. spoli. sepe. Nunqd' i hys ca/ sibus ob puma etiam rei fieri mis/ flo: videt q' sic per hanc sram q' dicit solū de ob/ tinendis. Sed die q' nō fiet hec mis/ flo. rum q' decre. hui' rō adhuc lo cum habet. tū q' ago de obtinēdo qd nō habeo scz decērationes sal/ tem q' apud altū ff. de rei vendi. officiu. Jre mis/ flo in possessionem ē quoddā auxil/ um extra ordina/ rium qd hz locū vbi deside ordinariū. ff. de. de mino. in cause. ij. in p. s. h' pcedi pōr ordinario iuris ordine lite non contest. vt sequit: z apriushodie pbat p Clemen. de iudi. dispēdiolam. s' nō hz locū missio: z licet docto res (Recitar b' Jnno. z tener Host. z Bull. in Spe. de pumacia. s' sequit. s' illud aut. z ibi refert in b' conco/ dalle Clem. qrra. z oēs auditores. Jde Jo. mo. lde Cō post. s. de rescp. caplm. in fl. vl. glo. ibi dicit sic: Jndica/ tū fateat tū pbabile q' sequit in glo. z illud etiā q' se/ queat remittit b' Fran. Verdel. Ne teneat. tū ob. s' a po/ sica q' dicit ingressus: nō dē regressus: qsi p id def intel ligit: z p verbū obtinēdis: q' in recipandis nō habet lo cum decre. b' Possessore. qd si nullus possidet: sed duo pone coelecti perit: dicit idem ppter eandē rationez. s. de rescp. inter ceteras. c' Nec p h' rō supioris di/ cti. d' Vtilosus. nō em pnt ex possessione haberi: s' solum ex canonica institutione. ij. q. j. legū. de insti. ex fre quentibus. j. de reg. lu. c. j. ff. de decu. herēt'. Si vero n' ageret de ecclesia tanq' de bñficio: sed tanq' de ppterare tū c' bene haberet locum missio: vt pbat. s. vt lit. non cō rest. c. ij. de eo q' mir. c. j. s. de verbo. signi. dilecto.

a obtinēdis: cū aliquo litigat b possessore: ob partis aduerse contumaciam causa rei seruā de: in ipsozum possessionem statutus non mittendum. c' Nec per hoc ad ea ingref sus patere valeat vtilosus. Sed liceat in hoc casu cō tumac' absentia diuina replē te pntia: etiā lite nō ptestata diligēter examinato negotio: q' ipm sine debito terminare.

Ar ltependente nihil inno/ uetur. Bonifaci' octauus. Si ex duobus litigantibus electis alter decedat re nunci et vel a psecutione cause ex cludat: si lite pēdente cū rell

Ad.

quo fuerit alla electio facta h tenet. Jo. an. **D**ispēdijs q' ca. I pp' electioes di/ uersas: ecclesie pa/ tiunt iterdū occurrere cupie/ res. **Q** Statuim' vt aliq' b' ap' sedē applicā vl' alibi litigā tib' sup' electioib' de se in dis/ cordia celebratis: aliquē ipo/ rum mori vel suo iuri renūcia re aut a psecutione ipi' conti/ gerit quoq' mō excludat: ad ele ctione aliā lite sup' electioe fu p perstit' electi pcedēte nullate/ p pcedat. **Q** Als arreta/ ta h hoc electio: ipo iure viri/ q bus non subsistat. **I**dem.

Dispēdijs. **A**lla fact. **P**rimo ponit p' s' nis cāz. scdo p' s' tione p' h' b' tōria: s' b' Statuim'. **R**ertio decretū ibi: Als. emanauit ad decara/ tione eoz q' no. Jnno. z Host. s. de arbi. ex parte. et de elec. dudū. ij. z de resti. in integ. c. ij. z Cōpost. de consti. **Ad** cū. D. ad fi. (z Bull. in Spe. de ap. s. pe. ver. vey. Jo) **D**ispēdiū han. an.) h **D**ispēdijs. d' dispēdiū iōgū z iurille. **C**ōpendiuz **C**ōpendium breue z vtille: de b' de rescp. c. dispēdia.

Dulio

Ad. **D**ispēdiū han. an.) h **D**ispēdijs. d' dispēdiū iōgū z iurille. **C**ōpendiuz **C**ōpendium breue z vtille: de b' de rescp. c. dispēdia.

Statim'. p' teneo ista nō nona est salte in p' tuz dicit electionē nullā: maxime nō interueniente aliq' in/ h' b' tione: vt. s. de arbi. ex parte. **S**z dices nonne scba electio facta pma non cassata cassatur. s. de elec. consti/ deraum'. **J**re nōne scba electio facta pma nō cassata

valeat interdu: fm ea q' nō. s. de elec. auditis. scz qū p' tma nulla erat: z eligentes erāt suari p' tate eligēdi: So. illa tura q' i illis nō. locū hnt qū scba electio fit pma nō cassata z nōdū i litiguz deducra: et sic intelligant' no. s. e. auditis. **J**st ad. c. et se. lo/ quuntur quādo i litiguz erat res deducra: et tunc scba electio ipso iure sit nulla. **K** **A**lbi. vide/ bat Hosti. disse/ rētia facere. s. de elec. dudū. ij. in glo. nunqd' in b' casu inter causas

que pendēt in curia z extra curia. arg. decre. de ma/ to. z obe. p. rias. de ap. si duobz. s'z quo ad casum nostz nulla fit differētia: vt hie vides. **J**de Arch. l' **A**l/ eligentibz. litigiosa est res de cuius dñio questio verit' inter p' tōzē z possessōzē cōuenit iudicialia vel p/ elibus pncipi oblati z iudici instruaris: z p cum futu ro reo cognit'. **C**. de litigio. auz. litigiosa. **D**icit tū qdā rem litigiosam non esse nisi p lit. prest. facit p eis. s. de offi. deleg. relari. in aut. de litigiosis. s. oem. coll. in. e. optime. s. de ver. sig. ex pre. ij. **L**itis contestatio dicit liris exordiu. s. de offi. deleg. sup' q' s' tione. s. inrentioe. **S**ed dic contra p supra dicitā auz. litigiosa. z probat. s. de offi. deleg. gratū. vt lit. pen. c. ij. z ex hys que ibi nō. **H**ost. s. de resti. cām. q. ij. **C**. qū libel. l. j. z. ij. **Q**uid autē quo ad hunc et. inducat liris pēdētia: habes in Cle. eo. et. c. vno. Jo. an. m' **D**oi. s. de arbi. ex parte. n' **R**enūciare. s. de resti. in integ. c. ij. o' **E**xclu dt. vt. s. co. lib. de elec. li. fore. z. c. q' uis. z. c. cupientes. s. q' li per. xx. z. s. seqn. p' **E**lect. et in casu isto querit de iure spūs defuncti: vt sciat de iure sup' tuis (coelecti. dicit Archi. q' etiā pp' eligentes ferenda est snia vt sciat an penes ipos vel quos ex ipis reman/ ar electio: an vero sit ad sup' iorē deuoluta. s. de elec. cū **D**itron. eo. li. z. ritu. q' s' **S**ic et mortuo homine ferē sententia ppter bona. **C**. si reus vel accu. mor. fu. l. ij. Jo. an.) ad hoc. ij. q. j. in p' m' s. licet emz apparat de functo amplius non deberi: non ppter hoc sequit l' p' s' t' ite vluenti deberi. ad idem. s. de rescp. olim. **Q** **S**ubsistat. qd si postea apparat illum sup' t' ite sus sus nō habere: nonquid conualect dignitas vel bene/ ficiū in isto: dicit q' non: quia qd ab initio tē. xvj. q. li. s. p' resti. s. de elec. auditis. s. de regu. lu. non firmatur. **S**ed nūquid de nouo poterit eligi: credo q' sic per de **Ad** **C**reca. s. de elec. super eo. (hoc intelligit vbi non est vl' tium p' sone vt q' electus nō acceptauit scienz eum z se l' t' non immiscu. licet emz non sit causa cessantia

Quid

Ad.

Primo electionis que a principio fuerat nulla: hic in cul / pa incidens in facto iuste facit cassari scdm. s. de ex / cep. c. j. in fi. de concess. preben. c. j. et s. de preben. si benefi / cia. Jo. an.)

Sibi contra quos. **P**rimo ponte statutum p / h(b)ico. l. s. Inret / ferens causam.

Scho decretum / ibi: Qd si. Tertio / pmissione illi / cu / lus interest ibi / Sane: Eman / ut hec decre. p / prer eade que. s. / pri. Jo. an.

Possident. / ista ergo diuersi / eas in istu casu / z pcedere: qz in s / cedeti nodu erat / basicia adepti: s / de electioe litiga / bant: hic basicia / la erat adepti.

Litigatur. / expone vt dixi. s / c. prior.

Dallicose. / si fiebat isto mo / do: litigabit con / tra me super be / neficio meo: cum

non possem contra aduersarium me defendere: re / nunciabam vt beneficium conferretur alicui parenti: q / litigantem iniuria et iure verpare. d. **H**ulmo / di. possessa scilicet per illum cedentem vel decedentem / tra quez litigabat. e. **F**intra. vt si apparuerit illos / lus habere nulla fiat electio: alias fiat electio vel presen / ratio post sententiam per eos ad quos pertinet. Et in / telligo de re. istam cum illi qui contra illos cedentes vt / decedentes litigabant: vt eo litigabant: quia dicebant il / las dignitates vel beneficia ad se spectare: alias nulla / fieri haberet dilatio. Pone enim qz clericus contra cler / cum agit petens ipsum ab ecclesia remoueri: quia crimi / nosus vel concubinaris: mortitur clericus accusatus si / re pendem. cedat vel decedat: nunquid per hoc impedi / entur illi ad quos electio vel presentatio pertinet: el / ge / re vel presentare: Dic qz non. quia statim illo cedente vt / decedente finita est lis: et sic non habet locum hec de / cretalis que dicit expectandum finem litis cum supersti / ter: et crimina exstinguuntur morte. xxij. distin. quozon / dam cum suis concordan. Si autem petat illum ab ec / clesia remoueri et illam sibi assignari quam dicit ad se / spectare: tunc locum habet decre. ad hoc. s. de rescrip / to. **P**resentatur. Nota differentiam esse in / ter collationem electionem et presentacionem: quia hec / tria hic ponuntur pro diuersis: habes hoc expressum s. / de preben. cum illis s. cum autem.

Interere. puta qui eligunt cedentem: vel presen / tauerunt: vel contrulerunt: vel forte quia expectabant pri / mam vacacionem: et sic istud beneficium velur modo ces / sione vel morte vacans sibi dicit deberi: vel sitis psona. / h. **I**n illo statu. optima fuit prouisio: et declarat / que not. Innocen. et Docten. de iudi. qua. v. dicebat / entim causam illi beneficiari vsq ad finem: tempore sen / tentie debebant: surrogabantur aduersario quos oport / rebat de nouo citari. z iudiciu icipi (no em ex iure pmi:

sed et noua collatione secundum sibi ius vendicare. **D** / de licee in beneficijs sic successio: non tamen heredita / rta. vij. q. j. moyses. z. c. se. Et sic non ob. ff. de iudi. raz / ex contrarietibus cum similibus fm Jo. mo. Jo. an.) / qui iterum producebant causam vsq ad conclusionem: / z postea cedebat / Ite vt vendebant / alij et idem facte / bar: z sic no erat / litiu finis: z ideo / fiebat olim de no / utijs electis vel / presentatis: sed de / illis hodie subia / ra est dubitatio / per hec verba. et / contra hoc no da / bar ut remedium n / sit qz interpretata / se. apo. super his / prouideret: et ve / ritatem inquire / ret: sed hic opti / mum: datum est / remedium: vt in / eo statu admtra / tur zc. et sic erit / finis lit. et con / cord. ad hoc. s. co. / lib. de elec. vbi pl / culum. s. sanc. et

Sibi facta? tra que sup be / neficio litigat cedit vel dece / dit: si alij lite pen. cuz supsti / te fuerit electus: no valet de / ctio. si ho aliqui quoz inter / sit ad defensionem litis velint / admitti in eo statu i quo erat / ca admittere. Jo. an. ca. II

Sibi cotra quos super / dignitatibus psonati / bus vel alijs ecclesiasticis be / neficijs que possident litiga / tur: lite pendente cedant: vel / forte decedant: ne ppter no / nos aduersarios qui maliuio / se interdū petitoribz surrogā / tur: litigia in ecclesiarum dis / pendium progari cōtingat: / statuimus: vt dignitates pso /

Statutum vt po /

Statutum vt po /

Statutum. **D**icit Jo. mona. Ideo melius ad / intrularam rubricam de confessis qz de post / rionibus: quia positiones non curamus in se / sed propter finem: propter responcionem scilicet / cer: equa habeat r. s. hunc entis finem respicit mo / ralis pbus: et hec scientia supponit ethice. i. moral / scientie vt satis dixi in proemio decre. super hma glo / Jo. an. Determinat hec decre. vt no. p. **D**ost. in sum. s. / proba. s. quis debet probare. ver. nunquid ergo. et in / Specu. de post. s. vij. videndum. ver. vij. Jo. an.) / Non diluatur: quia breue est Domi. circa positionum / materiam que non habentibus practicas noua z igno / ra videtur. Scire debes primo qz positio fm Hof. est / dictum loco interrogacionis positum: vt quod olim in / terrogatiue fiebat: fiat hodie positio: pone in termi / nis. dicebat olim actor. querite domine index an sit he / res: et ex qua parte: hodie dicitur. pono re esse ralem / heredem. Item pono re heredem ex alle. Sed hodie et / am sunt interrogaciones et aucte lit. contesta. quod d / vt not. de iura. calum. c. penult. et etiam post lit. contes / sta. ff. de Interro. acrl. vbi cumqz. etiam si sit conclusum / in causa: vt. s. de fide instru. cum Johannes. vnde po / test describi qz positio est breuis verborum formula / mentem proponentis continens ad veritatem elect / endam concepta. **D**icentur dixit qz positio est alle / ueratio alicuius dicit vel facti vt ad cum responde / mus. Jo. an. mona. dicit qz est narratio facti nondum / probati ad experientis intentum directe vel indirecte / spectantis quod intenditur directe per responcionem / aduersantis. Cp. in. l. ij. C. de iuramen. calum. ponit dif / finicionem Jo. de are. qz dixit qz positio est alicui / sub / stantialis vt admiclat articulu eam in iure facta expressi / senta. Jo. an. s. Ra. distint qz crudelitas affectu

Positio

Ad

Ad

habens annexam interrogacionē vel iudicis suppletio nem cōferens ad pbacionē: vel vt ipsam eo vt admittentulans. Archidia. dicit hie. q. positio est assertio alitatus facti. quo p respōsionē ad ipsam pntinentem obli ganf reus 2 actor; pbandi onere releuatur. Cū positio etiam fiat p reū: incaute expresse de reo et actore

Differencia Inter positio nes 2 In terrogatio nes

positio nes negatiuas: que pro bari nō possunt nisi per con fessionez aduersarij: iudices habens annexam interrogacionē vel iudicis suppletio nem cōferens ad pbacionē: vel vt ipsam eo vt admittentulans. Archidia. dicit hie. q. positio est assertio alitatus facti. quo p respōsionē ad ipsam pntinentem obli ganf reus 2 actor; pbandi onere releuatur. Cū positio etiam fiat p reū: incaute expresse de reo et actore In descriptiōne. Jo. an.) Habu/ it autē hoc ver/ bum oram non solum ex vsu ho minū diu in causis inolitro. sed ex antiqua lege. ff. de le/ ga. liij. offidi⁹. s. ex diuerso. ibi pone lgit in credito 22. ad idē. s. de ltr. cōresta. c. vno. de elec. dudum. ij. 2. j. de rest. c. p̄sentiu. s. ius aūt positio nes: vt p confessionem aduersarij releuet ponēs ab onere pbandi vt hie. 2. ff. de iureiur. cū qul. j. nā ad hoc sūt interrogaciones. ff. de inter. act. l. ij. et. liij. Differūt aūt positio nes 2 interrogaciones: quia positio nes assertiue sūt: ille in terrogatiue positio nes a pre lle a iudice. Et dicunt q̄ dam q. positio nes sūt post ltr. cōrest. Interrogatio nes ante tmi: quozū vtrūq. falsum est: de Interrogatio/ nibus supra dist. de positioib⁹ infra dicā. Ad positio nes autē respondere debet pars: non aūt aduocatus: immo solent cauti iudices tūc respōdentes aduocatos expellere. Scire tūc debet q. aduocatus qui docet alien tulum falsum respondere tenet aduersario illius dam/ nam refarcire que ob hoc perit: pura ex onere pbandi vel amissionē cause. l. dist. sede. s. de inu. c. vlt. ff. ad. l. acqui. qui occidit. s. vlt. vnde solēt aduocari dicere cil entulis. si hoc cōfitearis causam pdes. nec dicit si ne/ gaueris animā pdes. s. imo. martheus in fl. Scire de bes q. positio nes sūt in causa: 2 ad eas rōdē p tura. calum. vel veritatis in causa p̄stitū. vnde videt q. so lū post ltr. cōresta. fieri habeāt. cū post ltr. cōrest. iurē s. e. l. de iura. calum. c. j. Sed dic q. quēq. faciente sūt pbaciones: fieri possunt positio es sive ante ltr. cō rest. siue post. nec ob. qd. s. turamētū dicit ē. s. q. iudex ponentē ante ltr. p̄rest. facit turare se credere 2 estima re verū esse qd. ponit: 2 aduersariū q. vtr. respōdebit. possunt em̄ ante ltr. p̄rest. exceptio nes opponi sup qui bus facienda est pbatio. ad quē releuacionē fiant po/ sitiones. pone em̄ excipit q. actor excōcatus est quia p/ cussit clericū: 2 sic ab agendo repellendus: ponet ipe re us 2 hoc modo. pono q. percussisti talem. Itē q. in ra li parte corporis. Itē q. cum gladio. Item q. in tali lo/ co: Item q. tali die. Item q. talibus p̄sentibus. Itē q. tur batus ex tali causa percussisti illum. Itē q. animo inu/ riant. Itē q. ille tunc erat clericus. Item q. erat in pos/ sessione clericatus. Itē q. sciebas illū clericū esse. Itē q. vidisti eū consurā 2 habitū clericale deferentē. hōs per actorem p̄fessariis: pbata est excōcatio. alias reus hoc prober. murando verba: 2 dicendo intendit pbare 2. post ltr. cōrest. pone q. peto ab ecclesia aliquē quā con/ tra tura tenet remoueri: dicam pono ego talis tura/ mento meo q. talis habet 2 possidet ecclesiā sancti De/ tri. Itē q. habet 2 possidet ecclesiā sancti Thome. Item q. quilibet earū habet curā animarū. Item q. eas post cōditū acquissit hoc: confessor: succūbit reus nisi d/ i spensacionē vel iustā causam ostendar: 2 idē in simili/ bus. Scias aūt q. positio es fieri debēt sup contentis in libello: 2 ad ea p̄tinentib. vel p̄tinere valentibus ex parte actoris: ad inracionē fundandā ex pre rel. ad ex/ tenuadām. liij. q. liij. c. j. s. fieri aūt debēt de facto rel: q. de facto altertus nō cogit respōdere. ff. p. suo. l. ff. Et

sunt in scriptis offerende iudici vt videat an sine imp/ rimentes: impossibiles: captiose: negatiue: salvo eo qd hie dicit: 2 sic eas repellat: de hoc dicā 7. c. p̄l. quas si admittendas viderit in actis curie sibi scribi faciet: s. pba. quonā. s. e. l. de rescrip. cū multis. ff. de re iudi. l. acta. ad illas postmodū faciat aduersariū responde/ re vel veritate vel credulitate (et hoc solū no. hie In/ no. scz q. sufficit quādoq. respondere de credulitate: re/ mittit 7. c. l. i. c. ij. Jo. an.) habita distinctione an de veritate vel de calūnia tantum sit iuratum 7. c. p̄l. c. ij. 2 respōsiones scribi faciet sic fateatur vel negat cre/ dit vel non credit. Cum autē ex iuramento de calūnia vel de veritate responderet. an possit dicere dubito. no. s. de turamē. calum. cum causam. in prima glo. Cauet autem ponens a positio nibus sine intentioni cōtrariis vt si agat petitione hereditatis: vel quozū bonozū. nō dicat se post mortē possidēse defuncti: si agat publicia na: non ponat se emisse a vero dno: si agat vel posside re: nō dicat aduersariū possidere: 2 idē in similib. Est aūt positio nis effectus: vt is qui ponit qd. ponit confiteri dicat: vt 7. de iuratu. c. vlt. vbi dicam de si 2 an positio vel respōsio ad eam reuocari possit.

a Negatiuas. Que est ratio quare positio de nega tiua que aliter probari nō potest: fieri nō poterat. (di/ cte Boati. hoc inductum p̄per rimo: perituri: vidēs em̄ respōdēs q. pbati nō poterat facit deleat. Jo. an.) Breuis est solutio negatiue quedam probari non possunt sup quo dicit vt no. Jo. vj. q. vlt. actor. Bern. s. de elec. bone. j. de accu. ff. de pba. l. ij. sed positio in lo cum probacionis venit: illud pōr in positioe debet ad mitti quod admittet: in pbacione 2 de hoc no. Hof. s. de elec. dudum. ij. Item positio negatiua pbati de/ ber: sed negatiua nō probat: vt. s. ergo 22. Item nega tiua positio non ponit sed remouet. (dicit Johan. mo. negatiua dicit carentiam: 2 sic nō existentiā 2 nō entis non sūt species nec differentie fm̄ philosophum. Cuz ergo pbatio habeat fieri per p̄ncipia sicut causatum habet ostendit p causam 2 p̄ncipatuz vt species p ge/ nus 2 differentia. 2 q. hoc habet affirmatiua 2 nō nega tiua: Ideo affirmatiua pbati pōr p rerū naturā. i. per p̄ncipia que sūt inducentia naturā rel. p̄per hoc dī perat De. de belli. q. ius ciuile talē pbacionē nō nouit vt ponit Cp. re. C. de nō nu. pecu. l. iij. in fi. Jo. an.) et hoc sive sit negatiua explicita: pura q. nō cognoui ber tā de fri. c. j. vel nō fut citatus. de elec. bone. siue impli/ cita: vt pono q. in electōe tmi q̄tuor canonici p̄tres su erūt: de causa pos. cū ecclesia. positio es s. has negati/ uas iuris r̄gor repellit: sed equitas eas admittit si tu/ dicit videbit vt hie. b. Nō possūt. Pone nego lit/ teras ad lites de mādaro dñi impertratas (hac p̄nt p turamētū de credulitate. sequētē bñ pōr ponere p tu/ ramētū veritatis. Jo. an.) vel nego pecunia numeratā quā p̄miserā instrumētū solēt: 2 spe futuri numerati/ onis hec 2 similia (vt si pono q. nō fuisit institutus de auctoritate dno: can. de cler. pe. c. fi. de insti. c. liij. fm̄ Post. Jo. an.) c. Aduersarij. dicit b̄re: nō dicit doct. antiqui negatiua positioe admittendam indistincte. Et q. dicit q. negatiua pbati nō potest: verum est per testes: p confessionē autē aduersarij bene: 2 pbat hoc s. de rep. or. dilectio. de era. 2 quali. c. vlt. Jo. an. d. Iudices. ordinarij delegati vel arbitri. s. de pro ba. qm̄. ff. de arbi. l. j. (2. C. de arbi. l. pe. s. vlt. Posti.

Addit

Ad.

Ad.

Ad.

Ad.

negauerit. pena em vltorius no debet extendi zc. de his que fi. a malo. par. ca. c. que sicut. a Pro confesso. nunquid ipso iure: aut per sententiam: videt q p sententiam z hoc tenet Jo. mona. fm ea que no. s. de iura calum. c. vlt. dicebat Lan. q tacens non habebatur

pro confesso: nec pro negante. per regulam. ff. de re gu. iur. qui rater. Fe. r. l. s. qui rater. lbi dicit: quid ergo fiet. fm euz compellet respon dere per excomu nicatione: in pos sessionem: missio nem: captionem pignori. mulcra z his similia. s. vt lit. non prest. ruc. z. c. quonia. ff. de ven. in sp. l. j. s. igitur. ff. si qd lus dl. vna. z fa ct fm Hostien. de elec. bone. v. cōtra legari. Sz

Ad. hodie pro confesso haberi debet (scz ipso iure: idem Ar/ chi. Jo. an.) vt hic vides: ad hoc. ff. de iner. ac. de erare s. qui rater. z idem iuris de oblaure respondente nstt declarer: vt ea. l. s. nstt. z qd dicit qd habet pro p fesso intellige si confesso est damnosa: alias si esset sibi vtilis haberet p negante. Idem Hosti. z Archi. z Bull. in Spe. de post. s. q. ver. item illud. Jo. an. vt. ff. de iner. ac. l. non alienum. z. l. de erare. s. j. vlt. ad. vj. In iner/ rogationibz peccat hoc in positionibus no credo. in q / bus satis sit ponere q habet intentum suū. Jo. an. (vl/ uristatis ratio: quia iudex super dubio inrrogat nec iurat. Pars vero ponit super certo et iurat. Jo. an.)

Ad. Ratio dicitur quod dicit vt no. s. de do. et con/ tu. prout. **Mediatores.** Ponit dicitur cui subdit du/ plitem decernimacionem. Ita decre. z se/ quens fuerunt Gregorij: z deberent esse in antiqua compilatione vltime in tctu. (et hanc decre. lbi posuit et glossauit Hostien. per hanc decreta. moderacionem receptum glo. ille. Johan. et Bernar. llij. q. llij. s. item in criminali. ver. libert. in prima glo. qua quidam non habent. er. de testi. ventens. j. i glo. pe. qui indistincte dicebant q in hoc crimine factus cri minis tantum admittetur in restem: criminis vero et muneris. no em distinctio illa locū habet cum agitur cl vltiter. si em criminaliter: locū etiam tantū criminis re/ pellit vt hic vides. ad hoc. s. co. testimonium. (Coirigit etiam quod no. Hof. in sum. de simo. in fi. vbi simpliciter dicit hos mediatōes a testimonio repellendos. Jo. an.)

Ad. Mediatōes. qui profenete dicuntur. (canō vocat illos interemptores. xij. dl. c. penul. Job. an.) z sa larium quod eis datur dicitur profeneticum. ff. de pro/ se. l. j. et. ij. et si in spiritualibus salarium recipit: vel al/ quam promissionem commodi temporalis simoniacus est. de simoni. cum essent. et tunc non admittitur etiam si ciuilliter agatur: vt hic in fine. et. s. co. ventens. j. z in/ famias est. j. q. j. si quis episcopus. et. q. lij. si quis pben das et beneficijs psciandus. s. de elec. per inquisito/ nem. et deponendus. de confes. c. ij. de simoni. non satis. lbi vel consenserit.

Ad. Per quos: id est quorum

ministerio. e Plerunq. ergo non semper: quia interdum sine mediatorē inter se componunt simonia / cl. de simo. de hoc. et. c. ventens cum similibus. f Ad testimonium. No. ad presumptionē faciendā: bene admittent: sed non ad probationē. llij. q. llij. s. itē in criminali. ver. libert. quod dicit vt no. xv. q. llij. ne min. de confes. c. j. de testi. ventens. j. z no. quod di/ cit testimonium. quia circa accusa tionem nihil hie statuit: s. statur suti antiquo. ij. q. j. in primis in fi. xv. q. llij. sane. de simo. rana. et. c. licet hell. et. c. per tuas. et el quod no. ij. q. vij in summa.

Capitulum. I Mediatores p qd scel' simonie ple/ runqz committi/ tur: ad testimoni/ gum cōtra sceleris eiusde/ z ag/ hctores in detestatione/ nis admittuntur: si non aga/ i tur criminaliter sed ciuilliter: k emolumentum erinde non i fuerit assecuti. Idem.

Ponit modum remissionis curie et dat modum super po/ sitionibus iurandi: et dicit per quem iurari debeat: dat hoc. s. de testi. co. c. vlt. vbi ad detegendā coniuratio/ nem inducuntur focij et iurati. Jo. an. h. Crimis. alias tamen criminis. conco. j. q. vlt. et. c. vlt. s. de simo. rā/ ra. et. c. licet hell. vbi cum ad instar criminis zc. et per hanc litteram credo hanc decre. intelligendam etiaz de mediatorē qui non emendatus de crimine: alias quid esset spectale in hoc: vt. s. co. testimonium: vel potest di/ ci de emendato debere intelligi: et bene est spectale q mediator admittatur: vt infra dicam.

Ad. Criminaliter. s. co. testimonium. k Ciuill' Nota q regulare est q in ciuilibz mediator de consen/ su partium admittatur ad testimonium alias non: in auē. de testi. s. quonia vero. col. vij. Et no. Berū. de testi. cog. dilectorum circa principium glo. (z hoc inrelli Ad ge vt lbi dicit. Jo. an.) hoc tamen admittitur etia par/ te contradicente: quod inrellige fm distinctionem de/ cre. de simo. per tuas. et. c. licet hell. fm Hostien.

Ad. Assecuti. vides quid iuris in hoc excepto crimine scz simonie. Sed quid de alijs exceptis: De crimine les/ se maiestatis dic. vj. q. j. s. verum. de confes. c. j. De cri/ mine heresis: dic vt j. de here. in fauores. Sed aduerre. mirabile enim est quod dicit hec decre. q factus crim/ nis repellatur in criminali: criminis et numeris in ciu/ li. Si em qui peccat ipsum a testimonio repelli dicat so/ cius mihi in crimine fuisse non egimus vltorius teste: quia ex hac confessione punitus est: de confes. c. ij. nec permittit canon vel lex q dicat hoc non fecit: quia mē/ daclum: vel aliud peccatum non permittitur. xlij. q. llij qui peccat. et. ff. de tribu. illud. s. penult. Sed dicit fm Ad. Hostien. et fuerat hoc prius dicitur Lan. in secunda compilatione de simo. Quis ad abolendam. Jo. an.) q potest in genere dicere: non potes testis esse: qz con/ missisti hoc crimen quod me offero pbarurū: z sic repel/ letur: quia p delictum repellit restem. s. co. Bonas. cuz distinctione decre. de simo. licet hell. z. c. p tuas. Vt dicit precise qd exceptionem obiectis non facit j. de regu. lu. exceptionem. z lbi dicam: vel pone q opponat cri/ minis simonie exceptio contra restem: et ille qui produ/ citur: sed scdm tene: quia z hie videtur fatari restem su

Dulio
Ad.
Profenete
Ad.

Ad.

Nota p specificatio obiectoy. ad idē. s. eo. ll. de elec. v. circa. a. Et alioz. p. ore obiectebantur aliqbus non crimia s alia p q impediēbāt testes cē: pura q erāt vel fuerāt aduocari vel pcuratores i causa. f. c. p. r. vel q erāt minores. iij. q. ij. c. i. vel hīs sūta (de qd^o plene i spe. de teste. s. j. Johan. an.)

Conuentus. Originalis acro/ res. c. Pro/ ducedos. Ad re/ probacionem re/ stium pducro: ū in principali. d. Proximo. Inelligebat si non fuisse appo/ sitū. ff. d. s. obli. eū q kalendis. e. Examiare. fm interrogato/ ria poiz t pūe/ rus spaldg. v. s. in p. calu d l etum est.

Sill. De q dicit e. s. p. r. s. g. Obiurata. Nos aut testes nō licebit viteri? ho r t p uentui re probare: v. s. de testi. licet dilect^o. h. Furamēto. S. qre exigitur iuramētū a pcuratore abbas i hac reprobatioe z non in pma re probatōne quā facit pōz pncipales testes abbas: Sol. potius psumit q hoc facit abbas ex malicia q̄ hōz q̄ primo reprobaunt testes sup pncipali. pducos. q̄ si puocat^o velle vl elci. z id pper illā psumptōne hoc exigit iuramētum. si. de resti. spoll. ff. as fm Berni. h. die q hoc est in p̄re iudicis. Idē Jo. mo.) p p̄dictā decre. t p. c. de iura. ca. lū. c. ij. in fi. s. e. ll. vñ z in pma poterit exigere si sibi vñ debetur. z in secūda omittre si sibi videbitur. iste autē necesse habet mandari pape seruare. l. Procedat. Habebant olim quidam hic plus de reg. quidam non:

Res ceterum nobis sub sigillo tuo zc. Romana. Duo sūt dicta hui^o decre. z breu/a: et idcirco cā nō sūmo Jo. an. k Appellationis. fuit cā dubitatio: qz alia videbat cā appellatiois a pnci/ pali pp̄t aliū iudicē z aliū pcuratozē z aduocari: qui frequētē i ipa irruentiū: qz nō tenet pcurator vel aduocari pncipalis cause defendere causam appellatiois: v. no. s. de pcur. nō intulit. z. ij. q. s. post scbam. z fa cit qd dicit. s. de iura. calū. c. ij. r. h. nō ē alia. vl licet sit alia q ad qd: nō pcurator vl aduocatus pncipali in cā appellatiois nō debet testimoniū ferre ne memorias sui officij fore p̄rtum asserere veritatē: sicut aduoca tus neq̄ esse iudex: ne affectiois sue memorō zc. C. de as/ sel. l. nemo in fi. l. Et iudex in cā qua iudicauit nō debet esse testis. (see i alia. ff. e. ob carmē. s. j. Inno. dicit hie fran. q norat^o q sepsit acta bñ poterit eē resti. alle. q nō est phibitū. z decre. cū Jofes. de fl. instrū. Jo. an.)

ij. q. vj. statuendū. vb/ de hoc. qd scilicet fm determi nationē decre. s. e. dilecto. z. c. cū a nob. in vno s̄ z eozes negocio qd duplici officio rā suspecto fungit non debet. de cle. p. u. diuersis. ff. ad trebel. l. l. e. q. s. remp̄stiuū. ij. q. i. in p̄mis. de ver. sig. forus cum si in testem. s̄ mul tofortius non re cipleat talis i pnci/ pal per iura p̄ dicta. (de hoc in lud. s. l. re q fuit in eadē causa Jo han. an.)

ci videatur. h. d. Do. ca. III Romana eccliazet. 7. In Appellationis causa: is q appellatis pcurator vel ad uocat^o in pōz iudicio fuerat nō recipiat i testē. Hec i n̄ distincte ipi appellati p̄supti one faciēte p eo defera^o etiā iuramētū: s̄ tūc cuz inspectis o psonaz z ipi^o cause circūstā/ r̄ijs: id fuerit faciendum.

De iure iurando. Nicola. iij. Prelati canonici rectores et officiales locorum qui iurāt statuta et consuetudines loci vel ecclesie seruare: p̄ceptu talis iuramenti nō obligant^o ad illicita impossibilia vl ob uisoria ecclesiastice libertati. nec ad ea debet intentio sua referri Johan. an. ca. I

Contingit in non nullis ecclesijs de earum consuetudi ne obfuarī q ipa rum plati cū pmo ad ecclias

reperit phibitum z edictū de testibz phibitōriū est. ff. eo. r. l. j. Et i isto casu qn pcurator vel aduocari^o appel lantis deponit p appellaro. dico Idē Jo. mo.) q de/ ponit etiā p appellare: qz iurat p vtra q̄ pre dicere ve ritatē. ad h. s. e. de testibz in. c. j. ij. z. l. ij. z. C. de q̄stion/ bus. l. h̄de. z dicit. de reg. iur. qd ob ḡram (p h. C. d. rē/ po. i. Inre. resti. l. perēde. Arch. iducte q no. Inn. z Do/ st. s. de excep. cū venerabilis. sup s. instrū Jo. an.) qd de pcuratoribz ad negoclar. die fm Host. q i nego/ cio qd pcurat de plensu partū pot admitti: sic z iste z sicut mediator in aut. de resti. s. qm vero. col. vñ. in alijs admittet etiā parre inuolū: cū nec phibeat. ff. co. l. j. (ff. de iur. fl. l. deferre. s. iudex decreuerit Jo. mo. Nam vt dicit Arch. administrator bonoz ecclie de cō tractu per ipm celebrato restificari potest. alle. r. l. ij. q. ij c. j. ver. ceterum. z q no. Bar. b. i. in questione veneri/ all. r. l. ij. aliquis erit administrator Jo. an.)

Presumptio. Pura quia habet vnum testem. s. d. p̄ocu. ex insinuatione. r. l. ij. q. i. si habes. ff. d. do. p̄leg. l. theopompus. (fm Inno. qui etiam alleg. ff. quomad. resta. ap. l. i. in fi. z idem Host. Johan. an.) o Personarum. Et ipsius cause. quod die v. no. s. Contingit. Primo (de iure iur. ca. vlt. i. Quia vero. constitutiois causam z con stitucionem circa vtriusq̄ Jo. an.) p Consuetudine. Ad hoc. s. eo. clericos.

Add.

Add.

Additio

Add.

Additio

Add.

ditio

ditio

ditio

ditio

Accedunt. In quo accessu antequam ecclesie fuerit datus servare debet. vr. s. de pben. dilecto. b. **R**eci/ plendis. Ad hoc vocari debet absentes. s. de pbe. cum i ecclesis: nisi fuerit datus esse i pparatu: vbi Jo. an.

Scripta. Por singula singulis referre. d. **C**iu/ catib. Que mu/ roz ambitu rer/ minaf. s. de sen. exco. si civitas.

Potestari/ bus. Qui gladio vruf ad malefa/ ctoz vindicta et laude bonoru. de homicidio postu lasti. de maio. et obe. solite. et tuc minister est det: vr. xxvii. q. v. mi les. r. c. legn.

Clausula. In hoc erat moib. r. si iurant solum servare statuta edita ad edenda facta no tenent: vr. s. co. ca. pe. g.

Libertas. Et io statutarij excoicati sunt si infra duos men/ ses ea d. statuta deleri no fecerit vr. r. d. tales con/ suctudines vl fra tura suare faci/ unt: vr. s. d. sen. ex. nov. et (er in qbo pstat libe/ ras eccle. remt/ eit Archl. ad lbi/ no. p. Inno. Jo. an.) ad hoc. f. de immu. eccle. c. iij. iiij. et v.

Vinculum. s. c. qnto. xxi. q. iij. Inter cetera. ad h. de reg. iu. in malis (ista re/ gula pbat cu su/ is pco. q. pms/ ho i mal' no obli/ gat. s. nec iuramentu adlectu vr i regula se. fm Jo. mo. remitte Arch. de fo. cope. si diliget ad si. s. c. cu coden/ gar Jo. an.) r. c. no est obligatoriu. Sz de appellatio/ bus dr. s. de ap. ad nram. r. c. cum spectali.

Obligatio. Ad h. s. c. li. de cost. c. j. de sepul. c. j. cu si. k. **I**nter de. Dicit s. iuramentu illicitu ex no. sic r snia excoicatio. s. de sen. exco. p. r. uas. r. c. sacro. vbi d hoc. xi. q. li. s. cu s. Jo. an. l. **I**mpossibilia. Ad hoc null' pot se obligare. s. de pac. c. vl. de codl. appo. c. vl. ff. de reg. iu. impossibilitu. s. de reg. iu. nemo pot. Et itelli/ go impossibilia de iure vel de facto: vr. dicit in predicta regula nemo pot. m. **P**otestatis. Qua peius est offendere qz temporalim: vr. s. de here. vengentis. r. s. de imm. ec. clerici. C. de here. manicheos. n. **D**edara

mus. Declaratio igit anteq iuris e. r. h. ius no. Ber. s. de his que fi. a. ma. par. ca. c. j. in glo. vl. r. Hosti. co. c. in glo. pe. vii. dabat ibi pstatum Hosti. q. iurans sic di/ ceret: Juro servare statuta r consuetudines iustas possi/ biles r honestas. q. de facto r iure servari poterunt. et

multiplex e ipo/ tentia: vr. no. s. de rescrip. scilicet/ raras. posito tu q i genere iurur: fit in fm ius coe Interpario iura/ menti. r pbatut hoc satis per de cre. s. co. ad no/ stram. iij. r. s. de ver. signi. super quibuldam (ibi Ad. parer q genera/ lis prohibitio so/ lum illicita resp/ cit: atq dicimus q genus non in/ cludit nisi licita q iura que alle/ finis glo. et p. l. ff. de condi. inde. si procurator: s. pe. ff. ad exhb/ dum. l. pe. ff. que in frau. cre. si pa/ ter fm Archl. q remittit ad no. s. co. venies. r. iij. di. nervi. in glo. si subditus Jo. an.) dic ergo bre/ uter q aut quis expse iurur sta/ tuta illicita ipol/ sibilita: honesta: r tunc coipso lar/ go modo periu/ rus est. sic. s. co. sicut nostr. aut generalit iurur servare consue/ dines et statuta r tunc distingue/ aut tunc sciteba/ ibi statuta esse il/ licita: r illa se ob/ ligaturum su/

cta vt etiā illicita vel impossi/ bilia: seu ecclesiastice libera/ ti obuiantia obseruent: cu eti/ am sub tali mentione prestari/ no possint: absqz diuine maie/ stat' offensa. decernim' in hu/ iusmodi illiciti: impossibilitatib' seu libtati ecclesiastice obui/ bus no seruanda: qn pot' p/ aumax salute: si sub forma p/ dicta: vl' nisi aliqs ignorates p/ dicta illicita seu impossibilia vel libertati ecclesiastice obui/ antia iurari p/ rigerit: ad obf/ uanda dūta rat licita possibi/ lia r no obuiantia libertati ec/ clesiastice iurantiu referri de/ ber intentio. **D**edaram' qz iuramenta sub hmoi gene/ ralitate qualitercuqz r sub q/ licunqz verbox forma presti/ ta vl' prestanda: ad licita pos/ sibilita r libertati ecclesiastice non obuiantia tm extendi: ipsoz iurantes ad alia per/ prestationem iuramenti hu/ iusmodi non teneri. **S**oni/ facius octauus. **P**er ecclesi/ asticum iudicem ordinarium loci compellitur iudex secul/ laris ecclē. cen. ius canonicū quo ad provisionē aiarū sta/ tutū est seruare. ca. II

Fecit mulieres q alie/ nationibus dotiu r donatio/ nu ppter nuptias p/ sentiūt:

re in mente gerebat. r tuc idem quod. s. aut nesciebat nec id in mente gerebat: r tunc non peccat. et solum ad licita obligatur: vr hic r in predictis iuribus. Ad idem. ff. de transac. qui cum turozibus. s. vl. ff. de con/ di. inde. si procurator quati in ff. de condi. instru. c. i. ditiones. r. l. sequen.

Fecit. **P**rimo ponte factum reprochensibile. cō dicit/ era quod prouider. Secundo ibi: s. Nos animarū. Do. Et fuit traeta hec decre. per compositores pntis libri de extrauaganti que incipiebat: quia vero continet. (communiter erat versiculus sub decre. quia nonnulli Alex. quart' quam habes s. de immu. eccle. et vide qd ibi dcam in principio Jo. an.) o. **D**onarionum. De his die vr. s. de do. post duoz. re. nupter.

Additio

Additio

Marginal notes on the right side of the page, including references to other legal texts and commentary.

Compellant. Sic. et. p. l. licet. de fo. co. c. ij. de sen. exco. de cernit. d. Judicaria. Et casu q. de p. fuerit. dine v. de iure ad iudice seculari cognoscit p. in bar. vt s. in casu iurto vidit. c. Judicaria. In hys emi ca/ non rollit legem. s. de p. l. c. v. l. s. et. p. l. licet.

Supra. No emi compellunt

ipso secularis qui culerunt sen tentia: q. minor in maiore. xx. p. di. inferior. d. ma io. z obe. cu. Infe rior: cu. similis. d. Minor: autē est iurisdiclio secla/ ris q. ecclesiastica de q. ma. z obe. so/ lire. xvj. dist. si Imperator: (z in Clemen. pastor: a lis. de re iudi. ad si. Job. an.)

Debita. Ar/ bitrarla: ex quo curra non statui ter. de offi. dele. de causis. ff. de lu re del. l. i. (fa. de acu. Inquisitio/ nis. j. responso i

fi. z tenebatur parti ad interesse. s. de sen. excom. sacro. s. de immu. eccle. quoniam Johan. an.)

Episcopum. Primo ponit dicit: rationem intereres. Secdo rone explicat. l. b. l. licet. Tertio a dicit z ratiōe vni casus excipit. ibi:

Nisi. Preterea q. eps super subiectione eccle siarū sue dioce. z sup pceptioe decimarū fundar inrent onem suā de re cōmuni. vt in iuribus alleg. in glo. Do. Tracta fuit hec deere. de quadā extrana gantē Hrego. que incipiebat: venerabilium: de q. facit mētionē Ber. s. de prescrip. si diligēt in vlti. glo. in fi. ad cul' de cla rationē etiā emanauit: z eoq. q. ibi no. modern. Jo. an.

Ecclesias. Duo ad p. l. tates z iura episcopalla. g. Decimas: Id est quarrā decimarū que debet epo. s. co. de quarra. Del proprie. s. de deci. quoniam.

Reperit. alteri epo loquit: vt p. z sequentia. h. Proponit. Per exceptionē p. l. tates non fit li. contest. quod die vt dist. s. e. ll. de li. contesta. c. ij.

Constituere. Et sic ius cōmune facit p. a. actorē. xvj. q. vij. omnes basilice. s. e. de quarra. z de decl. dudū.

Legitime. l. spacio. xl. annorum. Minor enim non currit contra ecclesiam. xvj. q. liij. quas actiones. s. co. no. de quarra. (contra laicum prescribit ecclesia spacio. xxx annorum. Tu dic de. x. vt dist. s. e. illud. super. liij. glo. Jo. an.)

Oporeet. Necessitate imponit. ad idēz li. q. ij. non oportet: licet alibi honestatem denoret. xv. q. i. c. i. vbi de hoc. Idēz Arch. n. Titulum. Circa al legationem z probationem ritulū fuerunt opmiones an tiquorum. et tales p. l. tates Johā. circa corporalla necesse esse allegari: et probari ritulum: sed non circa in corporalia. Sed conradicē sibi decerna. si diligēt: vt ibi no. ad deere. dudū. de decl. respondebatur etiam vt ibi no. Alij distingerunt inter corporalia que habēt cau sam: continuam: z que non. vt in p. l. tates non requirat ritulus: sed in secundis: sic. s. e. auditis. ff. si ferui. ven. si q. diurno. Alij dixerūt: aut q. agit ex p. l. tates

aut excipit. Si agit: vt. xvj. q. liij. s. potest. z. C. de prescrip. xxx. an. si quis emptoribus. necesse habet ritulum probare. Si excipit: vt. s. de proba. ex litteris: ritulū non habet necesse ritulum probare: tū quia nemo cogit di cere ritulus possessionis sue. ij. q. v. s. j. C. de pe. here. l. cogit. tū q. no. p. l. tates actorē ab/ soluit re. xvj. q. vl. actor. (s. h. hec deere. dicit vt sequit Jo. an.) vt ecclē. bene. c. vno. C. de p. ba. actor. Alij dixerunt q. quociq. modo quis p. l. tates p. l. tates obicit sine agendo sine defendēdo tenet ritulum p. bare: vt. s. e. si diligen ti. Alij dixerunt z h. h. fuit opinio Bosch. in summa huius ri. q. non est necesse proba ri ritulū nisi q. possideat p. here de vt p. l. tates fore. C. d. peri. he re. cogit. v. nisi ste

Episcopi q. ecclesiasticas decimas quas ab eo repetit: pro dicit licet i tua sint constitute dioce. se legitime prescripisse: allegare oportet (cum ius commune contra ipsum faciat) huiusmodi prescripitionis titulum et probare. Nam licet ei qui res prescribit ecclesiasticas: si sibi non est contrarium ius commune: vel contra eum presumptio non habetur: sufficit bona fides vbi tū est ei ius commune contrarium: vel habetur presump tio contra ipsum: bona fides non sufficit: s. est necessarius titu

presumpcio contra possessorem. C. de proba. siue possideris: vel nisi se ad hoc obligauerit: vt. s. de proba. l. i. cer. z i hoc casu allegabat deere. s. d. decl. dudū. Alij dicebant q. olim sufficiebat bona fides per deere. s. e. ad aures. hodie requirebatur ritulū. s. eo. si diligenti. Nis omnibus opinionibus relectas tene quod no. Bern. z moderni. s. eo. si diligenti. quorum hic approbat opti no. Sed obijcio q. deere. ista et eius distinctio potius sit de verbo q. de re. quod esse non debet. s. e. ll. de elec. cōmissa. s. p. ro. fm hoc enim omni casu necesse erit ritulum probari: cū prescripito semper sit contra ius: et sic contra prescribentē semper presumendū. s. obiectio non est vera: nō enim est contra ius q. aliquis i fundo meo seruiturē acquirat: imo potius preter ius. licet emi sit contra ius meum: non tamen contra ius commune vt probatur de serui. C. z. ff. impuretur igit mibi si sit negligens z remissus. s. eo. vigilanti. Item voluerunt quidā dicere q. non est contra ius q. vnus episcopus i dioce. alterius sibi acquirat iura episcopalia: sed q. archidiaconus vel inferior episcopo sibi acquirat episco palia: hoc est contra ius. z ideo sine ritulo non prescribitur. ad hoc. e. di. contra moie. de excel. pla. accedētib. Sed primū quod de episcopo dicitur falsum est: vt hic vides. ad hoc. ij. q. vj. per totum. l. q. ij. per totū. Dic iudicio meo: z sic breuiter interdum ius cōmune veraciter prescripito procedat. et hoc facit interdū ratione rei interdū ratione persone. Et hos casus habes notatos xvj. q. liij. clerici. et per Bern. s. de prescrip. cum non liceat. de hys nisi ad nos. Interdū ius cōmune facit p. l. tates et contra possessorem: vt in exemplis hic possitis. z in deere. dudum. de decl. z tunc est necesse allega re z probare ritulus: vt hic. ad idē. xciij. di. illud. nemo enim debet vti illis ornamentis: nisi p. l. tates a p. l. tates sibi fuisse concessum. C. de vesti. z auro. l. nemo. C. nul/ li licere in fre. l. vna. li. rj. ad hoc. j. Dac. r. vbi antio chus dedit Jonathe p. l. tates bibedi i auro z cē in purpu

Additio

ra. et fibula aurea ferre. sic etiam intelligat. c. dl. 3 mores qd verum intelligo ram in explectent. ve hic z in pdict turibus. q in agere. ad hoc. s. de rest. spo. ad decimas eo. l. idē si est psumptio pira ipsam p̄scribere. vt hic. z p. q. tū. q. cognouimus. C. de pba. siue possidetis. pone exemplum. s. eo.

si diligenti. ibi ei et p̄fessione sp̄s archiepi p̄sani i fultabat p̄sum. p̄rio contra ip̄m. vbi vero ius cōmune vel p̄sumptio non est contra ip̄m p̄scribitur. bona si des sufficit vt h vides. Pone in r̄m̄inis p̄scribit p̄s̄t ecclia domū meam vel altam rem meaz ego repero rez illā quā se iam ecclia dicit p̄scripsisse: t̄ne in̄tēto mea

alus q̄ possessorū causaz tribu at p̄scribendi. **N**isi tantū t̄pis alleget p̄scriptio i cui cōtrarij memoria non existat

Idem. **q̄d̄nāms ip̄o iure vel p̄ sniam bonis que tenet a romana vel alijs ecclijs: l. la minori spacio. c. an. contra romanam vel. xl. cōtra alias nō p̄scribit. Filij aut heret/ cōtū q̄ catholici putabantur bona paterna p̄ romanā z a/ lias ecclias p̄scribūt spacio p̄. an. z idē in extraneis. Jo.**

ture cōmuni fundata: certe nō: hic q̄ p̄scribent sufficere bona fides: q̄ licet illa p̄scriptio sit p̄ ius meū: nō tū cōtra ius cōe. norabiliter enī semp habes hoc verbum ius cōmune: secus enī in iure puaro. pone ergo: p̄scri/ p̄t cōtra p̄uilegiarū: p̄uilegiat̄ agit cōtra me. oppo nō p̄scrip̄tione: habeo ne necesse p̄bare ritulū: certe nō quia ille nō iure cōmuni sed specialit̄ fundat intentionē suam. Idem si conera cū qui contra me p̄scrip̄t perat p̄scribo. et idem in similibus. Cōclude ergo q̄ vbi pe rito: fundat intentionē suā de iure cōmuni: tunc p̄scri/ bens habet probare ritulū: alias nō: nisi p̄sumptio faciat contra ip̄sum. Et fm hoc possemus dicere q̄ q̄n s̄na ecclia pete decimas ab alia ecclia quas possi/ det in terra parochia: q̄ ibi sufficere p̄scribent bonā fidem probare: q̄ licet ius cōmune faciat conera p̄scri/ bentem: non ramen facit pro perente: et sic forte possit intelligi de re. s. eo. ad aures. fm illos qui dicit: q̄ per illam decere. sufficere ab alia fides: et facit ad hoc ff. si ser. ven. l. loci. s. vlet. vbi dicit q̄ si domus mea que est iuxta re et Seis debet seruiturē Seio alius nō tol lendi: re inuito alius tollā. nam licet nō habeā ius tol/ leudi p̄pter seruiturē Seio: tu ramen nō habes ius p̄ h̄bendi. Supradicta vera nisi sit tant̄ temporis p̄scri p̄to zē. vt sequit̄. **C**ausam tribuat. Nō enim req̄ ritur q̄ sit iustus ritulū vel talis q̄ dominus tribuat. ad hoc. s. eo. veniens: q̄ quod meū est ex vna causa zē. de si. instru. Iner dleccos. sed aliquis ritulū dat cau sam p̄scribendi: de quo dicit vt. s. eo. si diligenti.

Nisi. Istud nisi venit exceptiua ad id qd dicit. s. e. rito. non ad id qd dicit de fide: qd nō p̄deser talis p̄ scriptio cum mala fide. nulla enī antiqua dicit̄ possit/ flo zē. s. eo. vigiliari. **M**emoria. Nō p̄ his q̄ no. **B**erū. Jo. z Hosti. s. de. s. sig. sup̄ q̄būdā. cōcor. ff. de pba. si arbiter. l. v. di. mos antiq̄. ff. de aqua quoti. z est. l. hāure. s. duce. aque. iij. q. vj. s. h̄ppe. ff. de aqua plu. ar. l. i. s. vl. Sed quō p̄babit̄ tantū t̄pis p̄scrip̄to: dico fm Hosti. q̄ hoc no. de ver. sig. qd p̄ nouale. q̄ di/ cent testes p̄scribentes (p̄ instrumēta nō videt posse pro bari hoc cōs opi. vel negaria cū non sit res de qua in strumēti rogarī vel p̄fici possit. licz se. s. sit q̄n. i. nega tūa d̄terminata vt dicit. s. de elec. bonc. j. s. z ip̄ p̄ritū

cū sit actus affirmatiuus: bñ recipit p̄batōne p̄ instm p̄ qd poterit memoria p̄riū actus p̄bati. Jo. an. si talē habent cōscientia (q̄ pp̄te cadit in circū vicinos. ff. de Addit flu. l. i. s. i. ibi est t̄matione circūcolentum. Jo. an.) q̄ semp viderunt et audierūt ita esse: nec vnq̄ viderūt vt audierūt contra rium: et qd cōmū nis est z fuit sem per opinio q̄ sic fuerit: et q̄ nō ex rat contrarij vel int̄ij memoria. si aures contra hoc aduersarij pio/ bare veller: restet sui si de ipsorum esset conscientia deberet dicere q̄ viderunt talē re/ pote contrarij: z audierunt a suis superioribus con trarium eius su/ isse. Quid ergo si vtraq̄ pars pro baret: tūc p̄ferunt

S q̄ exigitur/ **an. ca. II** bus culpis vel excessi/ bus ab eisdē cōmissis bonis q̄ a romana v̄ ab alijs tenēt fecclijs: sint p̄ sniam v̄ ip̄o tu re puari: statim v̄ v̄ apphē dēdis vel occupādis postea quicūq̄ bonis eisdē: null/ (z leges humane sup̄ hoc alia t̄pa statuerē vidant) ip̄is ec clesijs t̄pis lapsus obstat: nī si t̄ ipsam ro. ecclie. cētenaria. i vel cōtra ecclias alias qua dragenaria p̄scriptio legi/

testes magis idonei: z q̄ d̄cunt aprioza. s. de rest. in nra. vbi de hoc. et sic illi qui dicit se vidisse cōrratum deberent p̄ferri: cum alij faragane negatiua. vj. q. vlt. actor cum suis si. (materia huius glo. vl. ple. in Spec. de proba. s. j. x. vlt. querit. vlt. ad fi. s. Jo. an.)

S q̄ iur. **D**ue sunt pres que patet Jo. an. Pre/ mitte q̄ vbi p̄pter crimē quis ip̄o iure vel sen/ tentiā p̄erat puatus ius bonis si per aliquē illa occupa bant vel apprehendebat p̄scribant ab illo cōtra cū cui applicari debeāt fm leges aliq̄ p̄ annū aliq̄ p̄ aliud t̄pus fm varietatē casuum vt patet in legibus hic alle gatis in gl. do. d. Tenet. In feudū: vel alio modo vt. p̄. d̄ca. e. Per sniam. vt q̄ p̄pter ingratiitudinē reuocata fuit donatio. s. de dona. rl. vl. C. de reuo. do. l. vl. ad idem. s. de pe. ad aures. s. de scil. c. vno. f. Jo so iure. Idem. exemplū. s. de pens. in quibusdā. Idem Jo. mo. et Arch. z hoc ibi tenet Hosti. q̄ restat q̄ se/ quitur scilicet quosdā tenere cōrrariū nec exprimit qui sint illi. Jo. an.) licet ibi quidā d̄cant cōrrariū scilicet eoa per sniam ibi p̄uandos. ad idem. s. eo. l. de elec. vbi periculum s. ipsos instru. et c. fundamenta. s. q̄ si secus. s. de pe. felicitis. z. s. de sen. ecom. granem. ad si. in lib. feud. de fen. non alie. imperialem. s. p̄trea cum si. s. d̄deantur. vt in aut. de san. epl̄. s. si quis rapue rit. ad si. r. p̄ vna colū. col. l. v. de fute tractū. xvij. q. j. si quis rapuerit. vbi dicit vnde fuit tractū rapitōis vel sollicitatōis moniale vendicari debet monasterio: sed si postq̄ crimē notū fuerit neglexerit ecclia p̄ an/ num (aliqua iura videbant d̄cere de q̄nquennio. C. de ap. l. ij. z de hereti. manich. et q̄ ibi no. in. l. ij. glo. alia vidēt dicere de q̄dr̄ntio. ff. de diuer. z temp. p̄s̄c. inter q̄ruor. C. de q̄dr̄. p. l. i. s. Jo. an.) petere tūc applicāre scilicet: et fac. ff. de diuer. r̄p̄. p̄scrip̄t. l. in oibus. z qd̄ ibi no. (Jo. mo. et Arch. alle. i. aut. vt cus de app. cog. s. d̄ generalē. s. si vero. col. viij. vbi nō erratibus filijs ag natis v̄ cognatis catholicois deserit ecclie que si p̄ annū petere negligat deserit scilicet. Jo. an.) **C**entena ria. xvj. q. iij. nemo. de p̄s̄c. si diligēt. z. cum nobis. et ibi no. qualiter probetur talis p̄scrip̄to.

Quadragenaria. xvj. q. iij. q̄ actioes. s. de p̄s̄c. de q̄tra. z. c. ad aures. cū s̄libus. **R** Legitime. s. c.

Quo p̄bet ip̄a de aut̄ initio non ē memoria

Addi.

Fragmentary text from the adjacent page, including words like "Addit", "Legitime", and "de q̄tra".

pxl. a C Coepera. De subducant epa scismatu vaca...

a time sit completa. Si post morte hereticoru qui duz vi...

De sententia et re iudicata. Innocent. liij. in concilio lug...

r Eclesiastici. Sclares no ligar. cur nec pena inse...

Am eterni. Dicitur in qruor pres fm Joh. mo. Pmo ponit pemiu...

lij. custodi. ix. q. liij. alioz. Jo. an.) R C Trbuat. Id e...

si papa cu ipso dispenset. Jo. bannes an. ca. I Am eterni tribu...

Laueat ecclesiastici iudices et pudent artendant: vt...

Uenerat. Nec eni qruor humanu solce puertere...

Srateras. xliij. q. j. no afferam. q emi recee iudic...

Libramine. Sic e corrahenes iustas mcuras...

Aditio. Additio. Additio. Additio. Additio. Additio.

Additio.

Additio.

Additio.

Ad d. **a** Ordinaris. Fallit in epis. (Itece graui⁹ peccat. & hoc. s. de iurein. cu qda. Jo. an.) q aliqua suspensio is canonis pena no cōspendunt nisi de ipse caueat. ff. de sen. exc. q. periculosus. z. s. e. li. de elec. si cōpromisarius. s. hmoi. b **Prodigus. Sic. s. de accu. e. vl. z sic crudelis est etia si cōsentire sue confidat. rj. q. j. nolo.**

c **Et contra.** No ista duo sic copulari. vrrun qz ei requirit vt locus habeat pena. Non emi fm conscientiaz sim pliciter iudicare debet sed infor mare debet tam fm allegata z p bara. de hoc. iij. q. vij. iudic. s. de offi. deleg. pa storalis. s. q. ve ro. d **In gra uamen. Ecce ter tiu qd requirit vt locus habeat pena.** **c** **In iudicio. Quid de arbitrio. nūquid hec pena in ipso locū habebit. dic Hof. z Ber. q. no. q. z de ordinaro z delegato b rmi causet. z est hec pena. z sic no amplada. de pe. di. j. pena. z de reg. iu. odia. z. e. in penis. qd est verus fm Hof. Jo. mo. z Arch. li sic arbit. cōpromissarius. secus si in locū ordinarij vl de legat. succedat. ad hoc. s. de offi. dele. ab arbitris. z ea de rōne dicit Hostie. q. no credit hāc penā in audito / re vel in mero executoro locus habere: cuz z hī nō sūt iudices. s. de offi. dele. sup. questonū. s. j. et. s. verum. (Idē Jo. mo. z Arch. f. Del p sordes. Doe ē q. r. /**

Ad d. **lto** tū qd requirit vt locū habeat pena hec. (aperit⁹ dicit pōr q sex sunt que requirunt vt iudex iuratur hāc penā. primo q cōtra sententiā. scdo q cōtra iusticiā. tertio q in grauamine parei. quarto q in iudicio. quinto q facta. s. in hoc opinio vt dixi circa rex. sexto q p igno rantia vl sordes altero deficiente cessat pena. Ar. ff. de ver. ob. si qz tra stipular⁹. Jo. an.) **Et d:** fieri p sordes si pce pōlo timore vl odio iudex corrupt⁹ sit. z ideo de his fecit supius mētionē. **g** **Officij. Quid de bñficio dicit Hostie. q. qz pene sūt restrin gēde: hoc ad bñficia nō extendit. si emi papa hoc voluisset id expōssisset de decl. ad audiciā. in suspēdōe autē hominis possit habere locū q suspēdus ab officio z a bñficio hui⁹ directe no. perarū. Jo. xxxij. di. pter hec. z facti q dicit. s. e. li. de elec. q. se. pe. z qd no. de ap. pastoral in fl. (plent⁹ in Cle. de pe. cupiētes. in glo. no. nouā in fi. vbī etia inue ntes qd h. no. Jo. mo. z Arch. Jo. an.) **h** **Annus. Ex tunc inchoandū. s. e. li. de elec. cupientes. s. ceterū. Quid si annus fuerit discretus: dicit vt no. vl. di. c. ij. s. de ver. sig. questus. (Hostie. z Jo. mo. hie retinēt q si incurrat in anno bisextili abstinēbit. ccc. lxxv. dieb⁹. cuz hie agat de facto anime. vnde sequendū est cert⁹. al / le. de spon. iuuentis. de cle. excō. illud. Jo. an.)****

Quid de anno bisextili

Quid de anno bisextili

Pena iudicis male iudicantis

iud. q. ma. iud. aut. nouo iure. Jo. an.) Si autē q / prudentia iudex male iudicauerit: tenet ex quasi male ficio: in qzūm bonus z equū vsum fuerit iudic. ff. de va. z erratoz. cog. l. vl. iust. de obli. q. ex quasi delict. in prin. (vi. q. no. ij. q. vj. hoc etiā. z an hec scda pena lo /

h **serit se diuinis: Irregularitatē laqueo se inuoluet fm cano / nicas sanctiones: a qua non nisi per summū pōtifice pote / rit liberari saluis alijs sūitu tionib⁹ q iudicib⁹ male iudi / o cātib⁹ penas igerūt z iustit. Dignū est emi vt q in tot pū mir offenderet: pena multipli / ci castiget. **I** **dē sacro pōte / scilio ad memoriā sempiter / nā. **Papa impatore deponere potest ex causis legitimis hoc dicit fm Pau. ca. II******

A **infra: Sane cum dura**

ms z sic seruat ecclia romana fm et. z hoc dicitur post rre Hof. z Abb. z Hof. alle. de cor. vl. c. j. de biga. c. j. ij. z. iij. di. q in aliquo. de illegitime naris expediti est. s. co. li. de fl. pby. c. j. Jo. an.) vt. xj. q. iij. si qz epus dānar⁹. z. c. s. de sen. exc. cū illoz. z de hoc de cle. excō. ml. clerici. **o** **Insligat. Nec mterris si de vno deli cro plures penas volum⁹ irrogari: dignū est emi zc. et ita cōstna: et facit qd no. de iud. ar. si clericus in glo. pe. p **Cor. s. in deū iusticiā officij debuit humanā nara rā: qz p primū est corrupt⁹ z sic nec debū timere: nec ho mlne reueret. (vl. q. j. dica. c. p. l. sup. s. duritia.) et fa cit. s. de cri. fal. c. j. (et. s. de ap. cordi in fl. Johan. an.) **o** **Multitici. Et sic sic approbata illoz dominoz doc. legū opi. q dicebat in palle. h. omnes penas habe re locum. (alle. Hof. xij. di. duo mala. xliij. di. si quis aut. iij. di. facere sunt de cele. mis. de homine. et de vl. et ho. de. vt clericoz. Jo. an.)******

A **D apostolice. De re. hie potest diuidi i quar / tuoz principales pres. In pma pmerit dillens one que erat inter ecclesiam et friderticū imperatorem et oblatiōes p ecclesiā sibi factas. In scda que incipit ibi: sed licet dicit oblatiōes nō fuisse recepras per eum et quatuoz que factebant ad depositionē eius eume / rat et quatuor quodā factebat ad pūlationē regni Si / ellie in tertia que incipit ibi: Nos itaq. s. m deponit ab imperio: fideles absoluit: fauentea excoīcat: dat licē tiam clericozibus eligendi successorē. Vitimo prestatur se pūsurū regno: Sic hie. Et no. primo q in sup script one dicit sacro pōtente. (non dicit approbā. sic. s. de sen. ex. sacro. in pñ. foran. ex cā ne crederet aliqz sine appro barione cōsellū depositionē Imperatoris p papā fieri nō posse vnde. s. nos itaq. dicit deliberatione pūabita. Jo. an. Concilio ad memoriā sempiternā. s. de dicit de concilio potius est ad honestatē q ad nece. Itarem: et sine snia vel licentia concilij sententia pape sufficeret Imperatorē et quēcumq. aliū. xv. q. vj. altus. ibi non di citur q in concilio facta fuerit depositio: ipse emi habet plentitudinem potestatis. ij. q. vj. de exco. s. de viupat. ad honorē. (xj. dist. c. ij. z q ibi no. Jo. an.) licet in inferio**

Ad d.

Ad d.

Ad d.

Ad d.

An pap sine conc possit imp rator: com

res plari qui iudicare debet fm canones: flentia fuoz habere debeant clericoz. xv. q. vii. epus nullius. de his q. si. a pla. nouit. nisi esset conseruado corrrarta. s. e. li. de colue. c. ij. papa no no subijit canonibus: nec ab eis auctoritatem habet: sed e contra. s. de elec. significasti. ipse ergo omnes iudicet: et nullus ipm. xxij. dist. oca. lx. q. ij. s. sola. et c. nemo. Qd aure dicit de memoria sempiterna: non e hoc speciale: qd omnis snia est p. p. etia et ferit ad rei memoriam: et etiam instrum. ra ad hoc futi. j. q. vij. saluberri / mu. xxy. q. j. omnes femie. (de pi gno. corrahit in fi. Job. an.) sed qd hoc negocium grauissimu erat et raro contingit snam depositio nis contra impe ratoem ferri: ve hoc appeat qra sit auctoritas et potestas ecclesie et vt magis timeatur ecclesia: ad hoc. s. de pe. in q. buldam. j. de scil / ma. c. vno. de pe. felicia. Job. an. (dicit hinc Inno. q. hec snia memo randa est vt sciat omes quoz t. q. r. is p. culis se sub

guerraru comortio nonnul las p. fessionis christiane p. uincias diutius afflirisset: nos ad fridericum p. epu p. principem seculari huiusmodi dissensionis et tribulationis actor: a felicia recordatiois Hago. papa. ix. p. decesso fore nostro p. suis excessib' ana / thematis vinculo innodatu specialis nuncios et magne auctoritatis viros videlicet venerabiles fratres. j. d. Al / ba. r. b. Sabini. epos: ac di / lectu filiu Huilicimu Basili / ce. rj. aploz p. sbyteru card / nalez: q. salute celabant ipsi / uos durimus destinados fa / cientes sibi p. p. p. p. ipsos q. nos et fratres nostri quan / tu in nobis erat pacem p. oia / scu habere: necno cu oibus hoib' optabam: parati sibi pacem et traquilitatez dare: ac in iudo etia vniuerso. Et quia platoru clericoz oiumq. ali / orum quos detinebat capti / uos: et omnium tam clericoz

et quibus euaserit duo fm Boati. in qbus erant tres cardinales legari qui fuerant per partes diuerfas con / uocando conciliuz et multi prelari qui veniebant ratio nem ad concillium conuocatum per Hrego. ix. quibus captis dicitur q. fridericus misit litteram continens duos versus tales. Omnes prelari papa mandante vo cari et tres legari ventant huc vsq. ligari. et ita factum fuit. Johannes andree) k. Promissum. Credendum est pape hoc referent. s. de rest. cum a nobis. et dixt. s. de reuon. c. i. l. Audire. Non perficere: vn de habebant ad instr auditorem referre. s. de offi. de / leg. super questionu. m. Corrigere. xxv. q. ix. sen tentiam. et. c. apostolice. s. de re iud. cum olim in au. de nap. in fine prime columne col. iij. n. Vocare. De gratia hoc dixit et vt euarceat omne suspitionem. ad idem. ij. q. vii. nos si inepderent. o. Lucum. Talem locuz assignare debet iudex: alias locus est appellanti: etiam si sit scriptum ap. re. s. de ap. ex parte. et. xxij. q. ij. sine de coniugiu. ff. de iud. ff. locus. p. Parata ecclesia. Non dixit se reuo / care: sed reuocare paratam. et facit ad responsiones quas faciunt iudices appellantibus ab interlouto / rija sententia: de hoc. s. de appella. cum cessante: et t. titulo proximo. si q. iudice.

l. Propositi. Credendum erat eis quia delegatio ne apparebat: alias no. C. de man. p. in. l. vna. vel de qua cardinales et non erant: etiam sine scriptura credi eis debuit. xvij. di. nobilissimus vbi de hoc. g. Nobis erat sumptu debbis Paulat ad romonos. xij. z. ij. ad Co rinth. vlij. Si sic ri potest quod in nobis est euz om uibus hominib' pacem haberes. habes hoc. xi. q. ij. iter verba ad finem. (ad idem. addi. l. ij. q. vj. hoc quisq. pei sine. Jo. an.) h. Pacem. Dulcissimi iudici am ad ecclesiaz spectat. s. di iudi. nouit. Et nota q. ecclesia et quili ber alius primo debet aduersariu monere vt ad pa cem cum ipso ve niat. idem in eo q. agit contra eccle / siam. ij. q. vij. ac / cularoz. vbi de h. ad hoc. C. de p. / gno debitoroz: s. illud de vrbani / care: vt sibi no. ff. de ser. vt. pre. qui dam iberus. (vi. de si. licet in glo. ex hoc. Job. an.) i. Dudo. Cu sus dno est. ix. q. ij. cuncta. et. s. i. proemio huius lib. i. (Balleis. r. Additio xxiij. Januensis.

et quibus euaserit duo fm Boati. in qbus erant tres cardinales legari qui fuerant per partes diuerfas con / uocando conciliuz et multi prelari qui veniebant ratio nem ad concillium conuocatum per Hrego. ix. quibus captis dicitur q. fridericus misit litteram continens duos versus tales. Omnes prelari papa mandante vo cari et tres legari ventant huc vsq. ligari. et ita factum fuit. Johannes andree) k. Promissum. Credendum est pape hoc referent. s. de rest. cum a nobis. et dixt. s. de reuon. c. i. l. Audire. Non perficere: vn de habebant ad instr auditorem referre. s. de offi. de / leg. super questionu. m. Corrigere. xxv. q. ix. sen tentiam. et. c. apostolice. s. de re iud. cum olim in au. de nap. in fine prime columne col. iij. n. Vocare. De gratia hoc dixit et vt euarceat omne suspitionem. ad idem. ij. q. vii. nos si inepderent. o. Lucum. Talem locuz assignare debet iudex: alias locus est appellanti: etiam si sit scriptum ap. re. s. de ap. ex parte. et. xxij. q. ij. sine de coniugiu. ff. de iud. ff. locus. p. Parata ecclesia. Non dixit se reuo / care: sed reuocare paratam. et facit ad responsiones quas faciunt iudices appellantibus ab interlouto / rija sententia: de hoc. s. de appella. cum cessante: et t. titulo proximo. si q. iudice.

addi.

Additio

Marginal notes on the left side of the page, including 'II', 'fina ppetua', 'Additio', and other references to legal texts and commentaries.

Questio

Diuisio

Additio

Addi.

off **o** **Offendere.** Offendit eni pat in filio. xxxiij. q. ij. §. sed q. ff. qd. m. ca. l. isti qd. s. d. p. sup. afferte. dominus in seruo. ij. q. vij. accusatio. iudex in subditio. xxxij. q. ij. c. ij. (Vide qd no f. de priu. auctoritate in glo. ff. Jo. an.) **b** **Reprehendi.** Quasi ista sit causa q. priu. uari possit re / gno sicilie: s. no imperio.

c **Fartoz.** Henricus monere. ad lde de p. c. ij. de emp. r. vendi. ad nostrā ad fi. (S. de p. iust. cuz olim. ij. Jo. an.)

o **Nonz an / nos.** Sufficit q. emphiteora ec / clesie cesset p. bi / eniam a p. sio / ne de loca. c. po / ruit. vbi de hoc. **Emphiteora** au / rem priuati per / riciunt. C. de iu / re emph. l. ij.

c **Dices.** De / trāsa. quarto. yr / ec. bene. vr. no / str. (Et ibi remitte / Ber. ad glo. v. / de dicitur Job. / andree.)

o **Dicunt.** **Barth.** xv. ce / xxxij. q. i. quod / cūq. vbi de hoc. (et. q. ij. ca. ij. Jo / han. andree.)

g **Algaeris.** **Clane** no errare / s. c. p. i. (r. xli / ij. q. i. maner / fa. de pe. di. j. q. / p. niter. s. deus

ibi opoiter vt iustus miserat iuste. Jo. an.) **h** **Pat / uan.** Propter crimina: ergo deponit papa imparo / re: vt hic. Idē cū est inuict. xv. q. vj. ali. r. dar coadju / ratoris ipso male administratib. s. c. ll. de sup. neg. pla / grādi. p. negligētia ipoz iurisdictionē assumpit. s. de fo / rōpe. lig. r. copellit: ipos iusticiā facere. xxxij. q. v. ad / ministratores. r. ius canonicū celā debitis casibz obf / ure. s. e. llb. de fo. cōpe. c. ij. de iureiur. l. ceter. de se. ex / cō. decernit. vñū enī opoiter esse pncipiatū ad quē / cōs recurrat. vij. q. j. in apibz. qui. ff. sine. p. venerabi / lem. r. de hoc vide qd no. Inno. r. Hosti. de fo. cōpe. ll / cet. et suscepro. **l** **Aboluteres.** xv. q. vj. iuratos. s. / de here. c. vl. **k** **Subiacere.** Absolutionem sibi non / referat: et sic alius videt pmltere. de sen. ex. nup. / l.

l **Illi aut.** **Archieps.** Doghūm / Colonien. et / Treueren. et q. rno: laci. l. Comes reni: Dux saxonie / **Bartho.** b. adēburgē. r. rex Bohemie: olim dux. Et / dicit qd q. rex bohemie de neitate vocāus nō ē nī / l. et alij discordā: nec stud ius habuit ab antiq: sed / hōde de facto tenet: r. hoc. **Hosti.** de elec. venerabilē / Canon dicit q. exercitus impatorū facit. xliij. di. legl / mūs. ff. de oi. tu. l. ij. §. postea. r. §. deinde cū esset. r. §.

deinde. q. difficile. r. §. nouissime. et instl. de in. na. §. q. quod. C. de vere. lu. enucl. l. j. §. hoc etiā nīthlominus. Sed nunquid papa possit pncipes electione priuare r. p se eligere imperio vacante: dixit hic Ber. q. non dūmodo ipi velint eligere. Secus videt si nolent el / gere vel cōcorda re non possent. s. pbar decreta. s. eo. de elec. vne / rabilem. et hoc maxime in laicis locū habere. ad hoc. s. d. iudica. cum dilectus. et quod ibi no. **m** **Eligan.** **Idē** statut a iu / re ceruū tps snci pibz ad imparo / rē eligendū. hinc est q. papa non potest eligere nī si prius illos ad / monear. s. de electio. v. vena. r. dilem. qd nō est in ecclīis in qu / bus siue sine ca / rthedrales siue i / feriores statuta sunt tpa. s. de / lecti. ne p. dese / cra. de coel. p / ben. c. ij. vnde re / posit lapsus sus / ficat: q. dies sta / rura. r. s. de lo / ca. c. poruit.

o **Abate sanc r ca. III** **infra.** Abbas de bone / fac. p se r. vnetu suo pponet locum de rosellis esse pred / o cti monasterij iure dñij vl q /

astricti a iuramento hndi p / petuo absoluētes: auctorita / te aplica firmiter inhibēdo: ne q̄c̄q̄ de cetero sibi tanq̄ impatorū vl regi pareat r. intē dat. decernēdo q̄slibz q̄ ei de inceps vel vt impatorū vl re / gi consiliū vel auxiliū p̄stire / rint seu fauorē ipō facto excō / municacionis snie subiaccere.

l **Illi aut** ad quos in eodē tpe / rio iperatoris spectat electio / eligat libere successorē. Idēz p̄fator sicilie regno puidere curabimūs cū corūdē fratris nro r. cōsilio sicut viderimūs expedire. **Idē** p̄ceptorū ho / spitalis sancti Johanni hie / rosol. in hispania: r. cōmēda / tori ac fratribz domus de cur uaria hospitalis eiusdem.

Aut peti rē certā cā exp̄ssa nullā cām nō pbat succēbit licet aliā pbat maxime post modū emergentem. Jo. an.

o **Abate sanc r ca. III** **infra.** Abbas de bone / fac. p se r. vnetu suo pponet locum de rosellis esse pred / o cti monasterij iure dñij vl q /

secūda que incipit (bi: Allegabat. pontif r̄plex dese / sio reorū. In tertia q̄ incipit ibi: Quo pre. pontur du / plex acrozū replicatio. In quarta que incipit ibi: Sz ad h. pontif reorū duplicatio. In quinta ibi: P̄fator. pontif cause diffinitio p cardinalē facta. In sexta ibi: Nos l̄ḡit. pōit pape r̄firmatio. Jo. an. **Premierit** q. rex Aragonū castrū calabrie cū suis finibus inder d̄s erat locus de Rosellis q̄ tūc erat in potestate infidelū / um donauit hospitali sancti Johānia sub cōditione si ad manus fidelū r̄. Demū mortuo illo rege nepos q̄ successit in regno illo de manibus infidelū acquisiuit r. donauit hospitali populert: volens q. in loco bōe fac. ibi incluso edificaret vñū monasteriū. demum cuz esset questio inter monasteriū de bonefac. r. hospitala / rios sup. loco de rosellis monasteriū populert donauit locū de rosellis monasterio de bonefac. sup. hoc verit / questio hie decisa. Do.) **n** **Conuentu.** Qd facere de / ber. qd die vt. s. de rescrip. edocert. **Dicit** q. sic agif q. locus pete / cōster p̄nebar ad abbatē et con / uentū. Item cōstat securus esse q̄ simul agunt r. de p̄p̄ijs. s. de iudi. cām. licet quicqz p suis agere possit. Jo. an.) **o** **Domini.** vel quasi. videt q. talis h̄bel

de offi. **o** **Offendere.** Offendit eni pat in filio. xxxiij. q. ij. §. sed q. ff. qd. m. ca. l. isti qd. s. d. p. sup. afferte. dominus in seruo. ij. q. vij. accusatio. iudex in subditio. xxxij. q. ij. c. ij. (Vide qd no f. de priu. auctoritate in glo. ff. Jo. an.) **b** **Reprehendi.** Quasi ista sit causa q. priu. uari possit re / gno sicilie: s. no imperio.

de offi. **o** **Offendere.** Offendit eni pat in filio. xxxiij. q. ij. §. sed q. ff. qd. m. ca. l. isti qd. s. d. p. sup. afferte. dominus in seruo. ij. q. vij. accusatio. iudex in subditio. xxxij. q. ij. c. ij. (Vide qd no f. de priu. auctoritate in glo. ff. Jo. an.) **b** **Reprehendi.** Quasi ista sit causa q. priu. uari possit re / gno sicilie: s. no imperio.

ius admittendus non sit: cum hic sint aduersa. Ex iure ei dominij dicit se dnm. ex iure quasi dominij dicit alius esse dnm. z sic dicit se dnm z no dnm. z sic quasi prius debere repelli. de ap. sollicitudine cu suis pcor. nec dz iudicij esse in pendere vl dubij. ff. de iudi. no quead / modu. Circa hu / ius libelli forma no. q. petelo ista peto talē rem iure dominij: hz lo cu cu qd emir re ab eo qui illi ret dno est: z et rem tradidit: z sic dominij. ff. de acq. re. do. l. traditio.

Ad di.

Actio publiciana.

(et. C. d. pac. tra ditionibus.) re / ere ergo se dnm dices dominij siue causa sue petitiōis pōit. Petitorio aut rei iure qst dominij locū hz cu qd bona fide re emir a no dno: z re sibi tradita bona fide re / cipiē: credēs vendēte re venditōis z traditōis tpe do / minij cē. ff. de publi. l. hz et si res. s. vl. z sufficit empro / ri habuisse bonā fidē: licet venditor malā fidē habuerit z callido p silio vendiderit: vt cadē. l. s. pcor. ait. Si talē empor: anteqz vsucapiat a possessioe cadit: petri rem a possessore iure qst dominij: z appellat actio publiciana. Si aut post vsucaptionē a possessioe cadat: tūc no cōpetere publiciana sz dat ciuili actio. l. rei vōdicario: sz quōsdā vtilis: fm alios directa. ff. de publi. l. i. Dicitā ē aut publiciana a publico actore qui eā in iure: vt in / sti. de ac. s. alie. Ad hoc aut vt actor obrineat oportet eū pbare ritulū z re sibi fuisse traditā z bonā fidē ha buisse tpe emprois z traditōis: qd plimū nisi ptra / riū pbat. z q credat mō venditorē vl donatē tpe ptra / ctus dnm no fuisse: als publiciana no cōpeteret z for / ma libell⁹. Peto talē re mhi restitui iure dominij vl qst. h est dicere qst dominij: ac si vsucapisset qd no vsu cepi. z de sola p lucundie admittit tal libell⁹ sub diti / ctione. vñ dicere debere: peto talē re iure qst dominij: qd mō cert⁹ est re⁹. In supra dicto aut libello quēcuqz pē disticere pbauerit actor: obrinebit sz for: mā petitiō nis z si deficiat in vna z absoluat re⁹: postea poterit iterare alterā pē disticere: no ob. exceptioe rei iudi. qz hec est mō alia cā qz pma. s. de cā pos. c. vl. z de h in / sti. de ac. s. alie. sicut eū in iudicio peto rōnes tutele: et psequo: alterā spēm em: licet fiat absolutio in illa spe cie vl simpliciter. nihilomin⁹ als spēs postea psequi po tero si exicipias de re iudi. re replicatioe doli repellaz. C. de iudi. licet. Sed ei q dicit⁹ est q mala fides tradē tis no nocet accipiēti re bona fide: quo min⁹ vsucap / at dicit aut. C. de pserp. lon. rēp. auē. malefidei que dicit: in malefidei possessioe alienare cessat lōgi tps p scriptio. Dic q licet p dtere leges corrigāt p aut. vt bo na fides tradētis exigat: nihilomin⁹ qd de publiciana dz locū habere: vt q re habuit bona fide z iusto ritulo: licet tradēs habeat malā fidē: z licet accipiēs vsucapē no possit ppē malā fidē tradēt: rñ a hancqz possessio / re pter qd a dno publiciana re vōdicabit: ptra dnm ac no currit ei pserpicio: llyz tradēs habeat bonā fidē. Dī sicut eū verū dno scruert suā re talē alienarā: z tūc currit ei pserpicio lōgi tps nisi res esset furtiua: qz tūc no currit ei pserpicio ppē vitij qd ei adheret. Si igno rante pserpicio lōgi tps ei no currit. pserpicio aut lō / gissima dñ currit: vt in p dicitā auctōica malefidei. h s no verat aut. quin locū habeat publiciana: llyz fuerit mala fides tradēt. Sz ad h vt lōgū tps pserpicio lo

cu habeat: requirit tradēt z accipiēt bona fides fm leges. fm canones no sola pserpicio. pl. an. locū hz. z ē p cū bōa fide. s. de pserp. c. vl. Ber. cui⁹ fuit hec qlo. hz no p oia ad istam quā hic ppē suas remissiones po / sut: qz alibi facit ad eā: z vides q sentit Ber. ralem l / bellū de cōsuetu / dine admitti: et factis esse potest cum consuetudo sit optima leguz iterpes. s. de cō sue. cū dilectus. et hoc etiam no. Bull. in Spec. de causa pos. z p pte. s. norandū. ver. alle. z s. se. in si. Alij vt. l. a.

dicē q illi subtilitatis ciuili q libell⁹ alternariū no re cipiā no est scādū fm canonē cā equitātē. ad h in si / ne. c. z. s. de iudi. l. lecti. de in iure. rest. cōstitur⁹. vbi de hoc per Anno. z Post. z p Post. de elec. qdā. ali j dicit q hie z in similito no fuit obiectus: qz bñ fuisse repulsa talis petio ppter rōnes allegatas in p. glo. z sic intelligit p dicitā de re. sicut⁹. ali j dicit q vbi actor incert⁹ est ex facto alieno: z nil sibi pōt impura / ri tūc admittit alternariū libell⁹. ff. quoz lega. l. i. s. q aut nōnū. q. als no: z sic soluit ptra Rāfr. z In / no. dicit q vbi cūqz qd pbabilē dubitat no solū rōne alieni facti: sz etiā p pōt in eodē libello plures p / ponere actioes. nec cogit elgere: etiā si se no cōpariat ur. z sic intelligat de re. cōstitur⁹. als si no est pbabi le dubij elgere cogit. ff. de tribu. q in hered. s. elge re. vbi plene de h. et adde qd dicit. s. c. ll. de elec. vt qd duas. Alij dicit q licet iste libell⁹ videat dñ⁹ no est: qz rei vt. z publicia no fuit p raria sz aduersa: cū ad eū dē finē redāt. cū aut tendūt ad diuersū finē rōne habēt locū cōraria z hoc tenet Bull in spe. vt. s. z sup hoc adde qd dicit. s. de regu. iur. null⁹ plurib. (remittit. iij. addi. q. iij. offerat. Jo. an.) a C. largitioe. Sz p h no ha / bebat locū vōdicatio cū no dicit q traditio secuta fue rar. C. de rei vōdi. l. serui. vbi empor: no traditū sibi p sentē vōdicare no pōt. ad l. dē. C. de here. v. q. tibi. ff. de rei vt. si ager. Sz dic illd verū in puato: sicut⁹ in eodē / sta. C. de sacrosan. ec. vt inter diuini. et. s. de cōsue. c. ij. vbi de hoc. z ex hac expōsione succubuit abbas: vt p / parebit. (et sic expōsita nocēt. ff. de regu. iur. expōsita. hanc aut expōsitionē no tenebat vt ple. no. d. l. ob. c. ij. Jo. an. b. Perrinere. Hoc verū late p r. ff. de ver. ill. s. bñ. de si. instru. iter dilectos. c. Allegabat. Sōda p p post rū fuit p rō p parte hospitalarioz qz ams ipsi re gis castrū curuarit cū suis finitū infra quos erat loc⁹ de rosellis: p rō hospitalarioz cōtulerat. rñ fuz fuit per monasterij q talis donatio no valebat: cū facta fuisset eo tpe q res dōara erat in potestate hostij in domino donato: s. z p hac parte facit: qz liber homo fundus hostij z q natura fieri no cōcedit in stipulatione vt / nire non possunt. ff. de verbo. obli. liber homo. et. l. si stipuler. z si aliquid alieni sit rēctū qd p p rē quali tarē rēctū haberi no potuit: no tenet legam: licet in terdum estimatiōne habeat cū distinetioe legis. ff. de lega. iij. s. dicitō missa. s. si seruo. hanc aut allegatio nem mo alterij allegabat hospitalē vt sequit. Jo. an. d. Vigor. Sz aduēctē dicitōe vt sequit. z rēctū ad h. ff. de ac. emp. z v. l. vl. z legatū: qd no valet si le getur sub conditione valer cōditione aduenctē. ff. de leg. i. l. cetera in prin. ff. de condi. z demon. qui heredi.

In fl. et. l. qui sub conditione. Natura. Del qualitas q: res donata no erar liber homo: vel res sacra: vel religiofa vel inestimabilis. ff. de ver. ob. inter stipulantes. §. sacra. reges eni qui spualia possidere non possunt nec illa possunt donare et recipientes sunt sacrilegi. xvi. q. vii. si quis de in cepa.

h Laudabile. quasi diceret nec ex virtute conditionis debuit in fringi donatio q: erar laudabilis et honesta.

e D. C. de fa. san. ec. ve. in cer d. i. in quarta glo.

d I. p. s. Sci licet christianos e D. ulem.

Bonitas aduocatus hospitalario. Prio p firma ut lus ipoz. Secundo impugnat lus monachoru.

(intra doctrina) Iudici prius est vt nostra firmus deinde obieca confutemus.

Jo. mo.) dupli rone. Et hec est pma. dicebat hospitalarij: moua/chi non ostendit donationis regis: vt in libello dixit ruri: dicebat monachi satis esse q ostendebat donationis sacram a rege monasterio populeri. et ab ipso monasterio populeri monasterio de bonefa. r. uidebat hospitalarij multu distare: vt sequit.

f Donauisse. Bene dicebat: q nullo verbo posito in donatõe facta monasterio populeri parebat fuisse hanc voluntatem donantis: q locus de ressellis daretur monasterio de bonefa. et ecce qd seq

Adit. tur cum illa rē. (alle. Inno. C. de do. pmf. l. j. ad ides. ff. de verb. ob. si tra stipularis. §. grifogonus. Jo. an.)

g Non valebat. Ad hoc de eccl. edi. ad audientia. ij. vbi de hoc: de despon. impu. ad dissoluendū. et. xxxij. q. i. qd nō for. tharum. Jo. an. (dicebant. Inno. et Jo. mo. q. in. l. si scrutus. §. si. ff. de ser. vt. pr. et. l. seruos. ff. de lib. cau. non querit lus in resed personalis obligatio. Jo. an.)

h Accidit. Et ideo alia interpellatione o pus est. ff. de iudi. non potest. et. l. solemus. iudex ergo nō potest ex alia donacione pnuicare: ex qua actū nō fuit: vt in predicta. l. solemus.

i Pro parte autē altera dicebat. q cū rex ipse suar pbitate ac studio ab infidelibus loca conquisiuerit supradicta donatio aut vel patris ipsius prius facta de illis: cū ad cultum fidei puenirēt: regē cundē quo ad hec sic ver cū postmodū acq̄sita: obligare p̄tuit cū sua ppria facta essent et viderent ab alijs bonis hereditarijs sepata. Porro pre facta p̄cessio facta monasterio de bonefa. a monasterio populeri: licet hoc acceptū iudiciū causę p̄cessum interuenir: p̄desse tñ et valere debebat cum pro actore qd de iure suo ex cā idonea q̄tus sup̄uenienti appeat: satis sufficere videat̄ satisq̄ esse si (put sua

altera. f. monasterij de bonefa. et hec est terra pars: et bene allegasset hie monachi si res donare nō p̄tinisset ad regnū: quia nil disponere poruissent: h̄ quia ad regnū p̄tinebat: licet illa nō possideret lus qd i eis habuit dare poruit. ff. de fun. do. si fundū. maxime sub conditione: vt. §. et ad hoc obligare poruit successorē vel male allega: b̄ar mōachi ex eo q̄ conditionalis obligatio bene astringit successo: rem. insti. de ver. ob. §. ex conditio nali. ff. de proba. pactum.

et cōuentu monasterij popule ti: nullū p̄tus ei videbat asser: e suffragiū: pro eo potissime: q̄ post lit. cōte. et p̄cessu iudiciū facta fuerat: sicut clare patebat ex instrumēto p̄facto. vñ cū ius (si qd in p̄dicti ipsi monasterio de bonefa. ex p̄cessione h̄mōi competebar) in iudicio minime deduxisset (quia videri non potest illud venisse quod postmodū accidit) p̄nunciari vt̄q̄ sup̄petitis nō poterat ex eadem.

U. Pro parte autē altera dicebat. q cū rex ipse suar pbitate ac studio ab infidelibus loca conquisiuerit supradicta donatio aut vel patris ipsius prius facta de illis: cū ad cultum fidei puenirēt: regē cundē quo ad hec sic ver cū postmodū acq̄sita: obligare p̄tuit cū sua ppria facta essent et viderent ab alijs bonis hereditarijs sepata. Porro pre facta p̄cessio facta monasterio de bonefa. a monasterio populeri: licet hoc acceptū iudiciū causę p̄cessum interuenir: p̄desse tñ et valere debebat cum pro actore qd de iure suo ex cā idonea q̄tus sup̄uenienti appeat: satis sufficere videat̄ satisq̄ esse si (put sua

Adit. tur in reo iterit ip̄ tpe sine demnatur reus: sic videt in actore. (in casu conuerso scilicet cum desinit actor habere lus q̄ habebat tempore lit. contest. distinguitur: q̄ aut ex facto p̄prio. et tñ non absolut. ff. de rei ven. si post acceptū et de cond. fur. si seruos furrius. so. ma. si cōstā. §. si. Jo. an.)

et ex cā post lit. cōte. sup̄uenienti sibi debeat reus: cā dēnari: sed hoc non est veruz: vt p̄p̄t: et p̄t esse ratio: quia qui agit ex certa cā maxime post lit. contest. mutare illā nō p̄t nec allam allegare: cū sup̄ alta cōtestatō nō sit facta. et trac̄ cā illa ex qua actū est: debet ferri iura: sed reus qui conueniebat si nō possidebat tpe litis cōtest. hoc dicere debuit. et fuisse absolutus si id constiterit: impure ergo sibi quia tacuit. ff. ad exhiben. rigni. §. si quis. et §. ceterum. et de hoc. §. de excep. c. pe.

l In reo. Quid si rem petra rpe litē cōtest. possideat: h̄ tpe sine sine dolo desq̄ possidere: absolut. si rō rē: p̄tore litis cōtest. non possideat. et tempore sine possider condemnat ff. de rei ven. §. in aut. §. j. ff. ad ex h. l. rigni. §. si qd §. de excep. c. pe.

m Sicut h̄ ex causa superuenienti post lit. contestata. absolutur vt cōdemnatur reus: sic videt in actore. (in casu conuerso scilicet cum desinit actor habere lus q̄ habebat tempore lit. contest. distinguitur: q̄ aut ex facto p̄prio. et tñ non absolut. ff. de rei ven. si post acceptū et de cond. fur. si seruos furrius. so. ma. si cōstā. §. si. Jo. an.)

et ex cā post lit. cōte. sup̄uenienti sibi debeat reus: cā dēnari: sed hoc non est veruz: vt p̄p̄t: et p̄t esse ratio: quia qui agit ex certa cā maxime post lit. contest. mutare illā nō p̄t nec allam allegare: cū sup̄ alta cōtestatō nō sit facta. et trac̄ cā illa ex qua actū est: debet ferri iura: sed reus qui conueniebat si nō possidebat tpe litis cōtest. hoc dicere debuit. et fuisse absolutus si id constiterit: impure ergo sibi quia tacuit. ff. ad exhiben. rigni. §. si quis. et §. ceterum. et de hoc. §. de excep. c. pe.

Qui bonoz h̄ locum

Additio

In reo

Superuenienti

Post lit. contestata

Demnatur reus

Sicut h̄ ex causa

Superuenienti

Post lit. contestata

Demnatur reus

Sicut h̄ ex causa

Superuenienti

Post lit. contestata

Aditio

mādato. 2 facit. 7. d. regu. lu. is qui racer. 2 quod ibi dicit. nec eni in sententijs pcedit rarihabitio sicut in alijs actibus. de hoc. ix. q. ij. c. j. s. de his que fiunt a pcela. cum nos. caute ergo facit is pro quo lara est sententia ab vno solo recitata. si de mādato aliorū possit fidē facere sicut de sententia. 2 facit quod nota. s. de offi delega. cū in iure.

Verbum oportet

a dantibus scripta sententia recitatur: habetur perinde ac si simul esset ab omnibus recitata. **O**portet tamen ut is qui recitat non utatur verbis singularis numeris: sed pluralis ut dicat: Nos tales iudices vel arbitri pronunciamus seu statimus in hunc modum: **V**icet secus in electione seruetur: in qua (ut cōstat) evidentiis vnica et cōmunis) est ab vno vice om-

b

c

d

e

f

g

h

i

k

l

m

n

o

p

q

r

s

t

u

v

w

x

y

z

Per verbū seruat pro distinctiua

modo deliberantur: 2 ordinant de tali eligendo: 2 committunt illi socio ut eligat et pronunciet: aut (si idem scribunt et sigilla opponant: ut scriptura 2 sigillum obulent contrarium asserenti. j. q. vii. saluberrimum. xxvii. q. j. omnes femine. C. de nō numerā. pecu. auc. p. rra qui

nium: siue per compromissum siue per scrutinium procedatur electionis pronuntiatio: per verba singularis numeri facienda. **I**dem.

Ponit tres casus nullitatis sententiarum a pmo vnum casum exprimit. hoc dicit. **Johā. an. ca. v.**

Quod si sententia diffinitiva postquam scripta fuerit: debeat a iudice nō ab alio scripti recitatione proferri: alias nec

rebat enim ibi Hostien. an ipsi compromissarii ex quo deliberasset et concessisset in aliquem possent mutare voluntatem. Et dixit q nō: quia vice capituli tales obtinent: vnde de talis consensibus habet saltem vim scrutinij publicati. s. de elec. publicato.

Singularis. No. ad que Notionem que fuit

de facto. **E**piscopus compromissarius ad eligendum abbatem ratione dignitatis sic locutus est in plurali: Nos talis episcopus Bononiensis. compromissarius 2. opponebatur q non valebat electio: quia facta per verba pluralis numeri: non credo hoc nocere hie: quia verum est vnica 2 cōmunis ex quo fit per vnum solum: nec habet locum hoc decere. ut per se vides. Quid dices in collationibus habebit ne in illis locum hoc decere. ut si ad plures spectat collatio: necesse sit eam fieri ab vno: et per verba singularis numeri non credo? **I**dem ar. **Ad d. ch. s. co. lib. de elec. sicut. cum inducte q episcopi consueverunt sic de se loqui. de consecra. di. ij. reuera. s. forte dicit. 2. ca. in christo parre. circa princ. s. de natura. 2. s. hoc autem. iij. q. ij. q̄ prepostorum. s. idem nobis 2. lxxij. dist. per totū. 2. fa. q̄ scripti post Hosti. de bap. c. j. super. s. re. fa. 7. de pe. c. in fi. **Johā. an.** dico enim ut dixi. s. de elec. sicut. cum 2 vbi non habet locum decere. quia propter. non habet hic locum sed in collationibus non habet locum decere. quia propter. ergo nec ista. ad idem. 7. de preben. cum in illis. 2. quod dixi. s. de elec. c. vlti. (eo. li. in vlti. glo. **Jo. an.**)**

Quod si sententia diffinitiva ponit decem regulam regularem casum exceptus cui datur simile. **S**ententia ponit regulam bimembrem. **S**ecunda ibi: **S**ententia. **Johannes an.** potest aliter summarum Zen. **S**ententia in scriptis per iudicem et non per alium et sedendo regulariter debet ferri. hoc dicit **Doml. No.** q̄ secus de interlocutoria. sed huc contra s. de preba. quoniam contra falsam. **S**olutio interlocutoria bene debet redigi in scriptis ut ibi: sed non est necesse q̄ proferatur vel recitetur de scripto: poterit ergo iudex interloqui: et postea interlocutoriam illam ratione bellio redigere in scriptis: nec est etiam de necessitate q̄ redigatur in scriptis: sed alias non creditur iudicem illud parere per scripta actorum ut ibi.

Proferri. Quid si iudex nouiter exsecutus est vel nescit legere. (de hoc per **Compost.** de consuetu. ad no. **Ad d. stram.** et in **Specu.** de senten. prola. s. sequitur in prin. **Johā. an.**) cum tales iudicare possint. ff. de iud. cecus. vbi de hoc. C. de iudi. l. cert. **S**olutio vel delegat caute diffinitionem alteri: vel faciat per alium legi petitiones et allegaciones partium: et per scriptum ab alio instrui

Fragment of text from the adjacent page, including the words "Liber" and "II" at the top, and various lines of text in a smaller font.

De sententia et re iudicata Ti. XIII

et us proferat verba diffinitiois cause. scilicet condem
no vel absolvo ut faciant potestates italie (z hoc pla/
cer Accur. C. de senten. ex. peri. re. l. fi. in. j. glo. Sed
ut dicit Arch. Idem faciant cardinales z auditores cu
rie. z ceteri hodie oēs iudices Jo. an.) qd tñ Hosti. nō

Abdi. approbat in sum
ma. c. ti. §. q̄lter
Judices tñ de /
bene esse littera /
ei et habere perl /
et canonis. §. de /
plan. z affini. c. j. /
a. §. Necess. ij. /
q. j. in p̄mis in fi. /
er. l. statutus. C. /
de sen. ex. pl. re. l. /
j. ij. z. l. ij. ff. de ar /
bi. l. non distin /
guem. §. q. ff. l. /
eo. ti. c. j. nec p̄str
marc talis snia
p ap. nec ob. ff. rem ra. ha. l. ij. §. falsus. quod dic vt no.
§. c. j. (appellatio Jo. is in hoc casu nō habet effectū
suspendendi vel exequendi: habet tñ effectū deuolui
di fm Joh. mo. z Archi. de hoc z an simul possit appel
lans p̄legat iniusticiā z nullat p̄er Anno. z Hosti. §.
de ap. dilecto Joh. an.) b **C** Conuenit. §. de offi. dele.
fane. ij. §. eo. li. eo. ti. c. ij. §. de here. inquisitores. z. c. vlti.
§. de p̄iule. c. v. §. de sen. ex. p̄. in quosum cū similtib.
c **C** Illustrum. C. de sen. ex. peri. re. l. ij. z in aut. de of /
lustr. z qui super eos sunt. §. sancimus l. g. coll. v. (ib /
no. glo. quācumq; gradus magistratum et vt. satis in
Spe. de iurisd. in. iud. in. j. z. ij. colū. Jo. an.) habes
§. cal. in quo iudex nō recitat p̄ se sniam. Sunt z ca /
lus in quibus valet snia sine scripto: vt cū breues sunt
causē z tñ in eis de calūntia iurat qd dicit vt in Spe. de
iura. calū. §. ij. §. quid l. causa. Jo. an.) z maxime vlti
personarum. Et breues poterit dici duoz auroz. ff. de
do. l. i. z. l. p̄e. in fi. In p̄iatis q̄nt q̄ntas personaz z re
linquatur iudicis arbitrio. ff. de iure del. l. j. §. de offi.
delega. de causis. vel inspicatur confuetudo loci vel fo /
ri. x. §. dist. consuetudinis. Item cum episcopus de causa
cauill iudicat iter clericos suos. x. q. j. si quis cū clerico.
z hoc habes. C. de sen. ex. peri. re. aut. nlls. Itē in casu. f.
cū p̄fex deposito officio puenit vt reddat administra
tionē. i. aut. vt iudices sine quoquo suffra. §. necessitate.
Itē cū papa p se p̄nunciat. valet enim snia nec nō tu /
lerit cū in scriptis. ipe eni solutus est legibus. C. de legi.
digna vox. z qz eius p̄sentia oēm supplet solennitatem
C. de testa. l. oim. Itē fm quosdā valet sententia lata in
causa m̄formali sine scripto p̄ deere. §. de resti. albert /
cus. z h̄ vident ibi tenere. Ber. Jo. Hoff. Anno. z Ho /
sti. (z Phyl. alternariue tñ. Jo. an.) intelligit qz ibi nū
fuerit snia lata in scriptis: sed nō publicis. z h̄ tenes p̄
Clem. de ver. sig. sepe circa fi. de hoc in Spe. de sentē.
pla. §. tuē ver. nō valet. Vel dic distinguendū an iudex
pcedat ex officio an in figura iudicij: vt i p̄mo casu tene
at snia sine scriptura in secō no: vel an pcedat in figu
ra iudicij vt aqz parte p̄sente: an altera contumaciter
absente vt in p̄mo valet: in secūdo nō. Et hoc dixit
verissimū. allegat. §. vt lire non contre. c. j. z. c. quoniam.
Item fm Jo. et Lau. qui hoc no. ij. q. j. in p̄mis in fi.
de cōsentiparrum potest sententia fieri sine scripto: sed
Ber. z Hosti. contra. vt. §. de offi. deleg. de causis. fare
tur ramen ibi Hosti. qz partes nū possent iudicari o z
dini renunciare: ita qz nec locus esset libello: nec p̄batio
ni sententie: z de plano inquireret veritas z mādara

Abdi. p̄ta. ver. non valet etiā. z an p̄sumatur in scriptis lara
sibi no. Et videas etiam qz no. in Spe. de ap. §. j. ver. et
norabiliter Joh. an. d **C** E. d. l. nō cures si aperta sit
vel clausa: z habes hoc. C. de sen. ex. peri. re. l. j. arg. cō
tra. §. ri. p̄i. appellatio ibi soluitur Jo. an.
e **C** Strando. In casibus in q̄bus proceditur simpliciter: z d
plano sine strepitu z figura iudicij. dicit vt in Cle
men. de verbo. sig. sepe. circa snie glo. Jo. an.
f **C** Sedendo. Sedere debent enim iudices non solum
cum diffinitive p̄nunciant: sed etiam cum res que agi
tur plenam cognitionem desiderat. ff. quis ordo in bo
nozum possessionem seruetur. l. ij. §. dies. in aut. vt ab
illustri. z qui super eos sunt. §. sancimus igitur. coll. v.
in aut. §. iudicij. sedebūt. col. vi. x. q. j. paratus. ibi se
des me iudicare zē. l. ij. q. l. ij. spaciū. ver. a pcedere. Quid
si sedebat in alta turri vel pallatio: z partes erant infe
rius: Dic qz valet sententia: potuit enim iurisdictionem sibi
loci p̄diteri si forte t̄mebāt. de hoc. C. de sentē. ex. peri.
re. l. j. z in Spe. de sen. pla. §. iura. §. quid si pronun
ciat. z omisso vide qz ibi dicam z. s. se. et per Hosti. in
pal. §. qualiter. eo. ti. post p̄m. Jo. an.) arg. §. de spon.
cum locum. de elec. bone. j. ff. de acqui. pol. l. qz meo. §.
si venditorum: z argu. C. vbi sena. vel cla. l. ij. ante me /
diū. ad hoc. §. eo. lib. de offi. delega. c. statumus. et. §. de
here. c. vlt. Et idē possumus dicere de eo qui sup equū
sedendo tulit sententiam sollicit qz sententia valet: licet
eni non videatur sedere: videtur tamen quasi sedere. ff.
de serutu. rustico. l. qui sella. de homi. dilectus. z. c.
significasti. Alij contra. C. de sententia et Interlocutio.
p̄olaram. ij. q. vj. §. diffinitiva in p̄ncipio. ralis enim
non videtur sedere sed balulari. C. de offi. eius cui man
da. est iurisd. l. honorari. Et nota quod dicitur de sedē
do: intelligunt doctores qz iudex in sede sua sedere de /
beat z non stare (anima enim sedendo et quiescendo fit
p̄udentior: z Hieronymus sup Danielem. viij. c. lbi an
riquis dierū sedir sic dicit: Sedens describit vt maru
ritas sententie comprobetur. Jo. an.) quid si in culo do
leret qz sedere non possit. Item quid si in ipsa sede nec
sederet nec stare sed iaceret: satis forte fuit de mēre tu /
ris qz sedere intelligatur: si sit in sede sua de plano tu /
dicando quocunq; modo ibi moxerit (vbi remissio /
nes. §. de dila. c. ij. ad. l. voluit. ff. de inter. ac. et ad spe.
de dila. ad fi. Jo. an.) tñ p̄mū tene qz minime sunt muta
da que Interpretationem certam semper habuerunt. ff.
de legi. l. minime. Jo. an. g **C** Domēti. Itē qz nec est
appellare necessē. §. p̄ximo responso.

Abdi. p̄ta. ver. non valet etiā. z an p̄sumatur in scriptis lara
sibi no. Et videas etiam qz no. in Spe. de ap. §. j. ver. et
norabiliter Joh. an. d **C** E. d. l. nō cures si aperta sit
vel clausa: z habes hoc. C. de sen. ex. peri. re. l. j. arg. cō
tra. §. ri. p̄i. appellatio ibi soluitur Jo. an.
e **C** Strando. In casibus in q̄bus proceditur simpliciter: z d
plano sine strepitu z figura iudicij. dicit vt in Cle
men. de verbo. sig. sepe. circa snie glo. Jo. an.
f **C** Sedendo. Sedere debent enim iudices non solum
cum diffinitive p̄nunciant: sed etiam cum res que agi
tur plenam cognitionem desiderat. ff. quis ordo in bo
nozum possessionem seruetur. l. ij. §. dies. in aut. vt ab
illustri. z qui super eos sunt. §. sancimus igitur. coll. v.
in aut. §. iudicij. sedebūt. col. vi. x. q. j. paratus. ibi se
des me iudicare zē. l. ij. q. l. ij. spaciū. ver. a pcedere. Quid
si sedebat in alta turri vel pallatio: z partes erant infe
rius: Dic qz valet sententia: potuit enim iurisdictionem sibi
loci p̄diteri si forte t̄mebāt. de hoc. C. de sentē. ex. peri.
re. l. j. z in Spe. de sen. pla. §. iura. §. quid si pronun
ciat. z omisso vide qz ibi dicam z. s. se. et per Hosti. in
pal. §. qualiter. eo. ti. post p̄m. Jo. an.) arg. §. de spon.
cum locum. de elec. bone. j. ff. de acqui. pol. l. qz meo. §.
si venditorum: z argu. C. vbi sena. vel cla. l. ij. ante me /
diū. ad hoc. §. eo. lib. de offi. delega. c. statumus. et. §. de
here. c. vlt. Et idē possumus dicere de eo qui sup equū
sedendo tulit sententiam sollicit qz sententia valet: licet
eni non videatur sedere: videtur tamen quasi sedere. ff.
de serutu. rustico. l. qui sella. de homi. dilectus. z. c.
significasti. Alij contra. C. de sententia et Interlocutio.
p̄olaram. ij. q. vj. §. diffinitiva in p̄ncipio. ralis enim
non videtur sedere sed balulari. C. de offi. eius cui man
da. est iurisd. l. honorari. Et nota quod dicitur de sedē
do: intelligunt doctores qz iudex in sede sua sedere de /
beat z non stare (anima enim sedendo et quiescendo fit
p̄udentior: z Hieronymus sup Danielem. viij. c. lbi an
riquis dierū sedir sic dicit: Sedens describit vt maru
ritas sententie comprobetur. Jo. an.) quid si in culo do
leret qz sedere non possit. Item quid si in ipsa sede nec
sederet nec stare sed iaceret: satis forte fuit de mēre tu /
ris qz sedere intelligatur: si sit in sede sua de plano tu /
dicando quocunq; modo ibi moxerit (vbi remissio /
nes. §. de dila. c. ij. ad. l. voluit. ff. de inter. ac. et ad spe.
de dila. ad fi. Jo. an.) tñ p̄mū tene qz minime sunt muta
da que Interpretationem certam semper habuerunt. ff.
de legi. l. minime. Jo. an. g **C** Domēti. Itē qz nec est
appellare necessē. §. p̄ximo responso.

Abdi. p̄ta. ver. non valet etiā. z an p̄sumatur in scriptis lara
sibi no. Et videas etiam qz no. in Spe. de ap. §. j. ver. et
norabiliter Joh. an. d **C** E. d. l. nō cures si aperta sit
vel clausa: z habes hoc. C. de sen. ex. peri. re. l. j. arg. cō
tra. §. ri. p̄i. appellatio ibi soluitur Jo. an.
e **C** Strando. In casibus in q̄bus proceditur simpliciter: z d
plano sine strepitu z figura iudicij. dicit vt in Cle
men. de verbo. sig. sepe. circa snie glo. Jo. an.
f **C** Sedendo. Sedere debent enim iudices non solum
cum diffinitive p̄nunciant: sed etiam cum res que agi
tur plenam cognitionem desiderat. ff. quis ordo in bo
nozum possessionem seruetur. l. ij. §. dies. in aut. vt ab
illustri. z qui super eos sunt. §. sancimus igitur. coll. v.
in aut. §. iudicij. sedebūt. col. vi. x. q. j. paratus. ibi se
des me iudicare zē. l. ij. q. l. ij. spaciū. ver. a pcedere. Quid
si sedebat in alta turri vel pallatio: z partes erant infe
rius: Dic qz valet sententia: potuit enim iurisdictionem sibi
loci p̄diteri si forte t̄mebāt. de hoc. C. de sentē. ex. peri.
re. l. j. z in Spe. de sen. pla. §. iura. §. quid si pronun
ciat. z omisso vide qz ibi dicam z. s. se. et per Hosti. in
pal. §. qualiter. eo. ti. post p̄m. Jo. an.) arg. §. de spon.
cum locum. de elec. bone. j. ff. de acqui. pol. l. qz meo. §.
si venditorum: z argu. C. vbi sena. vel cla. l. ij. ante me /
diū. ad hoc. §. eo. lib. de offi. delega. c. statumus. et. §. de
here. c. vlt. Et idē possumus dicere de eo qui sup equū
sedendo tulit sententiam sollicit qz sententia valet: licet
eni non videatur sedere: videtur tamen quasi sedere. ff.
de serutu. rustico. l. qui sella. de homi. dilectus. z. c.
significasti. Alij contra. C. de sententia et Interlocutio.
p̄olaram. ij. q. vj. §. diffinitiva in p̄ncipio. ralis enim
non videtur sedere sed balulari. C. de offi. eius cui man
da. est iurisd. l. honorari. Et nota quod dicitur de sedē
do: intelligunt doctores qz iudex in sede sua sedere de /
beat z non stare (anima enim sedendo et quiescendo fit
p̄udentior: z Hieronymus sup Danielem. viij. c. lbi an
riquis dierū sedir sic dicit: Sedens describit vt maru
ritas sententie comprobetur. Jo. an.) quid si in culo do
leret qz sedere non possit. Item quid si in ipsa sede nec
sederet nec stare sed iaceret: satis forte fuit de mēre tu /
ris qz sedere intelligatur: si sit in sede sua de plano tu /
dicando quocunq; modo ibi moxerit (vbi remissio /
nes. §. de dila. c. ij. ad. l. voluit. ff. de inter. ac. et ad spe.
de dila. ad fi. Jo. an.) tñ p̄mū tene qz minime sunt muta
da que Interpretationem certam semper habuerunt. ff.
de legi. l. minime. Jo. an. g **C** Domēti. Itē qz nec est
appellare necessē. §. p̄ximo responso.

Abdi. p̄ta. ver. non valet etiā. z an p̄sumatur in scriptis lara
sibi no. Et videas etiam qz no. in Spe. de ap. §. j. ver. et
norabiliter Joh. an. d **C** E. d. l. nō cures si aperta sit
vel clausa: z habes hoc. C. de sen. ex. peri. re. l. j. arg. cō
tra. §. ri. p̄i. appellatio ibi soluitur Jo. an.
e **C** Strando. In casibus in q̄bus proceditur simpliciter: z d
plano sine strepitu z figura iudicij. dicit vt in Cle
men. de verbo. sig. sepe. circa snie glo. Jo. an.
f **C** Sedendo. Sedere debent enim iudices non solum
cum diffinitive p̄nunciant: sed etiam cum res que agi
tur plenam cognitionem desiderat. ff. quis ordo in bo
nozum possessionem seruetur. l. ij. §. dies. in aut. vt ab
illustri. z qui super eos sunt. §. sancimus igitur. coll. v.
in aut. §. iudicij. sedebūt. col. vi. x. q. j. paratus. ibi se
des me iudicare zē. l. ij. q. l. ij. spaciū. ver. a pcedere. Quid
si sedebat in alta turri vel pallatio: z partes erant infe
rius: Dic qz valet sententia: potuit enim iurisdictionem sibi
loci p̄diteri si forte t̄mebāt. de hoc. C. de sentē. ex. peri.
re. l. j. z in Spe. de sen. pla. §. iura. §. quid si pronun
ciat. z omisso vide qz ibi dicam z. s. se. et per Hosti. in
pal. §. qualiter. eo. ti. post p̄m. Jo. an.) arg. §. de spon.
cum locum. de elec. bone. j. ff. de acqui. pol. l. qz meo. §.
si venditorum: z argu. C. vbi sena. vel cla. l. ij. ante me /
diū. ad hoc. §. eo. lib. de offi. delega. c. statumus. et. §. de
here. c. vlt. Et idē possumus dicere de eo qui sup equū
sedendo tulit sententiam sollicit qz sententia valet: licet
eni non videatur sedere: videtur tamen quasi sedere. ff.
de serutu. rustico. l. qui sella. de homi. dilectus. z. c.
significasti. Alij contra. C. de sententia et Interlocutio.
p̄olaram. ij. q. vj. §. diffinitiva in p̄ncipio. ralis enim
non videtur sedere sed balulari. C. de offi. eius cui man
da. est iurisd. l. honorari. Et nota quod dicitur de sedē
do: intelligunt doctores qz iudex in sede sua sedere de /
beat z non stare (anima enim sedendo et quiescendo fit
p̄udentior: z Hieronymus sup Danielem. viij. c. lbi an
riquis dierū sedir sic dicit: Sedens describit vt maru
ritas sententie comprobetur. Jo. an.) quid si in culo do
leret qz sedere non possit. Item quid si in ipsa sede nec
sederet nec stare sed iaceret: satis forte fuit de mēre tu /
ris qz sedere intelligatur: si sit in sede sua de plano tu /
dicando quocunq; modo ibi moxerit (vbi remissio /
nes. §. de dila. c. ij. ad. l. voluit. ff. de inter. ac. et ad spe.
de dila. ad fi. Jo. an.) tñ p̄mū tene qz minime sunt muta
da que Interpretationem certam semper habuerunt. ff.
de legi. l. minime. Jo. an. g **C** Domēti. Itē qz nec est
appellare necessē. §. p̄ximo responso.

recitari: vel quā ab ipso stan
do non sedendo proferri cō
tingit nullus est penitus mo
ment. **D**e appellacionibus.
T mō. l. ij. in p̄ci. lugdunēsi.
Appellans ad papam in iur
dicio vel extra appellare de
bet in scriptis: et causam ex
p̄mure z apostolos petat: si
vale z petit appellatus p̄ta

rea. ver. non valet etiā. z an p̄sumatur in scriptis lara
sibi no. Et videas etiam qz no. in Spe. de ap. §. j. ver. et
norabiliter Joh. an. d **C** E. d. l. nō cures si aperta sit
vel clausa: z habes hoc. C. de sen. ex. peri. re. l. j. arg. cō
tra. §. ri. p̄i. appellatio ibi soluitur Jo. an.
e **C** Strando. In casibus in q̄bus proceditur simpliciter: z d
plano sine strepitu z figura iudicij. dicit vt in Cle
men. de verbo. sig. sepe. circa snie glo. Jo. an.
f **C** Sedendo. Sedere debent enim iudices non solum
cum diffinitive p̄nunciant: sed etiam cum res que agi
tur plenam cognitionem desiderat. ff. quis ordo in bo
nozum possessionem seruetur. l. ij. §. dies. in aut. vt ab
illustri. z qui super eos sunt. §. sancimus igitur. coll. v.
in aut. §. iudicij. sedebūt. col. vi. x. q. j. paratus. ibi se
des me iudicare zē. l. ij. q. l. ij. spaciū. ver. a pcedere. Quid
si sedebat in alta turri vel pallatio: z partes erant infe
rius: Dic qz valet sententia: potuit enim iurisdictionem sibi
loci p̄diteri si forte t̄mebāt. de hoc. C. de sentē. ex. peri.
re. l. j. z in Spe. de sen. pla. §. iura. §. quid si pronun
ciat. z omisso vide qz ibi dicam z. s. se. et per Hosti. in
pal. §. qualiter. eo. ti. post p̄m. Jo. an.) arg. §. de spon.
cum locum. de elec. bone. j. ff. de acqui. pol. l. qz meo. §.
si venditorum: z argu. C. vbi sena. vel cla. l. ij. ante me /
diū. ad hoc. §. eo. lib. de offi. delega. c. statumus. et. §. de
here. c. vlt. Et idē possumus dicere de eo qui sup equū
sedendo tulit sententiam sollicit qz sententia valet: licet
eni non videatur sedere: videtur tamen quasi sedere. ff.
de serutu. rustico. l. qui sella. de homi. dilectus. z. c.
significasti. Alij contra. C. de sententia et Interlocutio.
p̄olaram. ij. q. vj. §. diffinitiva in p̄ncipio. ralis enim
non videtur sedere sed balulari. C. de offi. eius cui man
da. est iurisd. l. honorari. Et nota quod dicitur de sedē
do: intelligunt doctores qz iudex in sede sua sedere de /
beat z non stare (anima enim sedendo et quiescendo fit
p̄udentior: z Hieronymus sup Danielem. viij. c. lbi an
riquis dierū sedir sic dicit: Sedens describit vt maru
ritas sententie comprobetur. Jo. an.) quid si in culo do
leret qz sedere non possit. Item quid si in ipsa sede nec
sederet nec stare sed iaceret: satis forte fuit de mēre tu /
ris qz sedere intelligatur: si sit in sede sua de plano tu /
dicando quocunq; modo ibi moxerit (vbi remissio /
nes. §. de dila. c. ij. ad. l. voluit. ff. de inter. ac. et ad spe.
de dila. ad fi. Jo. an.) tñ p̄mū tene qz minime sunt muta
da que Interpretationem certam semper habuerunt. ff.
de legi. l. minime. Jo. an. g **C** Domēti. Itē qz nec est
appellare necessē. §. p̄ximo responso.

Abdi. p̄ta. ver. non valet etiā. z an p̄sumatur in scriptis lara
sibi no. Et videas etiam qz no. in Spe. de ap. §. j. ver. et
norabiliter Joh. an. d **C** E. d. l. nō cures si aperta sit
vel clausa: z habes hoc. C. de sen. ex. peri. re. l. j. arg. cō
tra. §. ri. p̄i. appellatio ibi soluitur Jo. an.
e **C** Strando. In casibus in q̄bus proceditur simpliciter: z d
plano sine strepitu z figura iudicij. dicit vt in Cle
men. de verbo. sig. sepe. circa snie glo. Jo. an.
f **C** Sedendo. Sedere debent enim iudices non solum
cum diffinitive p̄nunciant: sed etiam cum res que agi
tur plenam cognitionem desiderat. ff. quis ordo in bo
nozum possessionem seruetur. l. ij. §. dies. in aut. vt ab
illustri. z qui super eos sunt. §. sancimus igitur. coll. v.
in aut. §. iudicij. sedebūt. col. vi. x. q. j. paratus. ibi se
des me iudicare zē. l. ij. q. l. ij. spaciū. ver. a pcedere. Quid
si sedebat in alta turri vel pallatio: z partes erant infe
rius: Dic qz valet sententia: potuit enim iurisdictionem sibi
loci p̄diteri si forte t̄mebāt. de hoc. C. de sentē. ex. peri.
re. l. j. z in Spe. de sen. pla. §. iura. §. quid si pronun
ciat. z omisso vide qz ibi dicam z. s. se. et per Hosti. in
pal. §. qualiter. eo. ti. post p̄m. Jo. an.) arg. §. de spon.
cum locum. de elec. bone. j. ff. de acqui. pol. l. qz meo. §.
si venditorum: z argu. C. vbi sena. vel cla. l. ij. ante me /
diū. ad hoc. §. eo. lib. de offi. delega. c. statumus. et. §. de
here. c. vlt. Et idē possumus dicere de eo qui sup equū
sedendo tulit sententiam sollicit qz sententia valet: licet
eni non videatur sedere: videtur tamen quasi sedere. ff.
de serutu. rustico. l. qui sella. de homi. dilectus. z. c.
significasti. Alij contra. C. de sententia et Interlocutio.
p̄olaram. ij. q. vj. §. diffinitiva in p̄ncipio. ralis enim
non videtur sedere sed balulari. C. de offi. eius cui man
da. est iurisd. l. honorari. Et nota quod dicitur de sedē
do: intelligunt doctores qz iudex in sede sua sedere de /
beat z non stare (anima enim sedendo et quiescendo fit
p̄udentior: z Hieronymus sup Danielem. viij. c. lbi an
riquis dierū sedir sic dicit: Sedens describit vt maru
ritas sententie comprobetur. Jo. an.) quid si in culo do
leret qz sedere non possit. Item quid si in ipsa sede nec
sederet nec stare sed iaceret: satis forte fuit de mēre tu /
ris qz sedere intelligatur: si sit in sede sua de plano tu /
dicando quocunq; modo ibi moxerit (vbi remissio /
nes. §. de dila. c. ij. ad. l. voluit. ff. de inter. ac. et ad spe.
de dila. ad fi. Jo. an.) tñ p̄mū tene qz minime sunt muta
da que Interpretationem certam semper habuerunt. ff.
de legi. l. minime. Jo. an. g **C** Domēti. Itē qz nec est
appellare necessē. §. p̄ximo responso.

Abdi.

**Judex sedere debet tu /
dicando**

**An sedens sup equo se
retio sniam
valeat**

Abdi.

**Si quis dole
ret culo**

Abdi.

Quis possit Job. an.) a **C**ondemnandus. Non dixit condemnare facere istuz rus. Unde dixit Hostien. q iudex principalis cause ha p demnatio bet condemnatione facere. Sed die q etia iudex appet ut expensat lonis ipsam potest facere. eo. cum appellationibus rurs

1. responso in fine. b

Contempserit. Quare hoc di

cic: cum in voluntate appellantis resistat (revelat no tre. Hoc intelligitur fm Beru. cum appellatus hoc approbavit. scilicet cum volent coram superiore riorz causam prosequi. Si igitur postea non servaverit h statutum id est si no veniat ar riorz causam prosequatur tam in expensis q in causa. Et qualiter procedatur contra contumacem rem un vel accorem lre. co. rest. vel no core. vel qm con. re. plene no. s. de do. 2. contra. pro. ut (Arch. alle. q no. s. co. sepe. in glo. vel l. s. vii. q ibi dixit. p q de clido q h no. Inno. 2 Jo. mo. Jo. an.) c **P**rocedatur. Per illum ad quem est appellatum. s. co. sepe. 2. c. per tuas. nec est mirandum si tales rali ter puniuntur iustum est rē.

Add.

Add.

Add.

Add.

pellans: et ad prioris iudicis redibit examen: in expensis legitimis condemnandus. **S**i autem appellatus contempserit hoc statutum: in eum tanq in contumacem tam in expensis q in causa: quantum a iure permittit. procedatur. Iustum est equidē ut in eum iura insurgat: qui ius r iudicem r partem eludit. **I**dem in eodem. **I**udex qui recusat statuit competēs tempus arbitris ad finiendam causam: quo elapso si finita non fuerit in principali procedit.

Legitima suspiciōis causa contra iudicem assignata et arbitris a partibus fm formam iuris electis: qui de ipsa cognoscant sepe contingit q

fm Ber. ad hoc. xvi. di. bñ quidē. de iudi. decernim. Irē nō debent esse suspecti: als possent sicut iudices recusari. Irē nec debet esse multū remori. s. co. l. c. deo. requir. r. c. cū special. Irē debet esse in locis cōpētentibus vbi possit haberi copia peritor. s. e. l. de rēscr. statuti.

Cognoscant. Et pronuncient. ff. de iudi. de qua re. s. de cau. pos. cū super. 2. 7. par. Jo. an. m **P**roferat. Quod pot. s. de offi. dele. suspitionis. n **O**ditū. Cautar tales arbitri iuris a pena (dicit Hof quā incurrit faciendo vel omittendo aliquid p gram vel p sordēs. Nā delinquere potest omittendo. sicut peccare faciendo. s. de excep. vlt. r. 2. c. hgnificauerunt. de rēscr. si significante. Jo.) s. ri. pri. c. i. licet arbitri: compromissa r q illā rimere non habeant vt ibi dixi.

O dillpendūt. Et ex eo magis ligant. s. de sen. ex. p. tuas. **I**psa recusationis. **Q** uo rōbo. s. co. l. de excep. pla. (de iura. calū. ceterū. vbi de hoc in glo. n. Et dicit Arch. moribz dicit: q ex llo mois orit seg antime Job. an.) r **P**er iudicē. Ipm recusati ordinariū vel delegati. cōtra. s. de offi. dele. suspitionis. Solūta corrigit illā fm Beru. 2. sic. o. reuolant ad. a. id ē hoc ex eremū ius ad illud quod olim erat ante decre. suspitionis. Sed de q decre. ista non corrigit illam. illa eni decre. loquit in termino partibus assignando ad pbandū. l. parti qui suspitionē vult pbare. que non hūi recusari sed arbitri assignare debent vt ibi. Ista loqē in termino assignato arbitris ad eam finiendā: que nō arbitri sed iudex recusatus debet scruare. (Idē Hosti. De. de san. 2. Ab.) s **C**ompetens. Et si minus competentē terminū assignaret: locus esset appellatus. (fm Boa. in terponendo p pres que in hoc grauant non p arbitros

delegante pbaretur recusato fm fran. Job. an.) s. co. cum special. de offi. deleg. suspitionis. Si autem esse delegatus episcopi vel eius officialis: vel essent plures delegati cum clausula q si non omnes: et vnus ex his recusetur tunc non itur ad arbitros: quod die vt no. s. co. lib. de offi. dele. leg. si cōtra vnū 2 coram ipso iudice (sic ordinariū vel delegatū vt in predi. c. cum special. et suspitionis (Ho) stien.) qui recusatur dandus est libellus reculatorius. s. co. l. c. deo. de requir. C. de iudi. aperrill mi. k **F**or. mam. Iuris. s. c. cum speciali. et non debent esse laici (Idem archi. s. hoc in spe. de recusa. s. l. h. et nunquid. Jo. an.) tales arbitri: quia cum habeant restes compellere 2 alia facere que pertinent ad hunc articulum: ralis spiritus iurisdictionis nō caderet i eos

ipsis in idem conuenire nolētibus nec tertium aduocantibus: cum quo ambo vel alter eorum procedat ad decisionē ipsius negocij vt tenentur iudex pferat excommunicationis infam cōtra ipsos quam ppter: tum ppter odium: tum ppter fauorem partū diuini vilipendunt quare causa ipsa plus debito prorogata: nō proceditur ad cognitōez negocij principalis. **V**olentes igitur morbo huiusmodi necessariam adhibere medelā: statui mus vt ipis arbitris p iudicē competēs terminus prefigat infra quem in idem conueniant: vel tertium concorditer aduocent cum quo ambo vel alter eorum: eiusdem suspitionis negocium terminare pro

fm Ber. ad hoc. xvi. di. bñ quidē. de iudi. decernim. Irē nō debent esse suspecti: als possent sicut iudices recusari. Irē nec debet esse multū remori. s. co. l. c. deo. requir. r. c. cū special. Irē debet esse in locis cōpētentibus vbi possit haberi copia peritor. s. e. l. de rēscr. statuti. **C**ognoscant. Et pronuncient. ff. de iudi. de qua re. s. de cau. pos. cū super. 2. 7. par. Jo. an. m **P**roferat. Quod pot. s. de offi. dele. suspitionis. n **O**ditū. Cautar tales arbitri iuris a pena (dicit Hof quā incurrit faciendo vel omittendo aliquid p gram vel p sordēs. Nā delinquere potest omittendo. sicut peccare faciendo. s. de excep. vlt. r. 2. c. hgnificauerunt. de rēscr. si significante. Jo.) s. ri. pri. c. i. licet arbitri: compromissa r q illā rimere non habeant vt ibi dixi. **O** dillpendūt. Et ex eo magis ligant. s. de sen. ex. p. tuas. **I**psa recusationis. **Q** uo rōbo. s. co. l. de excep. pla. (de iura. calū. ceterū. vbi de hoc in glo. n. Et dicit Arch. moribz dicit: q ex llo mois orit seg antime Job. an.) r **P**er iudicē. Ipm recusati ordinariū vel delegati. cōtra. s. de offi. dele. suspitionis. Solūta corrigit illā fm Beru. 2. sic. o. reuolant ad. a. id ē hoc ex eremū ius ad illud quod olim erat ante decre. suspitionis. Sed de q decre. ista non corrigit illam. illa eni decre. loquit in termino partibus assignando ad pbandū. l. parti qui suspitionē vult pbare. que non hūi recusari sed arbitri assignare debent vt ibi. Ista loqē in termino assignato arbitris ad eam finiendā: que nō arbitri sed iudex recusatus debet scruare. (Idē Hosti. De. de san. 2. Ab.) s **C**ompetens. Et si minus competentē terminū assignaret: locus esset appellatus. (fm Boa. in terponendo p pres que in hoc grauant non p arbitros

appellat... de offi. dele. leg. si cōtra vnū 2 coram ipso iudice (sic ordinariū vel delegatū vt in predi. c. cum special. et suspitionis (Ho) stien.) qui recusatur dandus est libellus reculatorius. s. co. l. c. deo. de requir. C. de iudi. aperrill mi. k **F**or. mam. Iuris. s. c. cum speciali. et non debent esse laici (Idem archi. s. hoc in spe. de recusa. s. l. h. et nunquid. Jo. an.) tales arbitri: quia cum habeant restes compellere 2 alia facere que pertinent ad hunc articulum: ralis spiritus iurisdictionis nō caderet i eos

q̄d intellige si non grauant. Si ergo in arbitros fulmi narec...

a curēt. Alioquin iudey exiūe in principali negotio pcedere non omittat. Idem.

Dec de re. de duobus tractat scz q̄ appellatione ad archiep̄m interponēda: r de ipsius p̄tate circa iā interiecta: r circa p̄mū decidit tres casus: q̄ bus dubitabat an posset vel deberet ad archiep̄m appellari r h̄ in l. r. f. r̄. r̄. in s̄. de bet. Circa sc̄m facit quinor p̄mū decidit quādo citare possit vel delegare ibi: Cū autē. Sec̄do ibi: Si vero: quādo possit inhibere: distinguens circa hoc tres casus. Tercio ibi: In aliis: de ipsi p̄tate in aliis p̄sonā. Quarto ibi: Sen...

a iurisdictione epi nō potest eximere. Nono diei q̄ ab epi s in quibus causis iurisdictionē rēpōsālē habent: de iure debet ad archiep̄m appellare: nisi speciale ius alii ud inducat. Decimo q̄ censurā ecclesiasticā in appellan tē prolatā per ep̄m archiep̄scopus reuocare nō potest nisi partibus vo catis r de causa legitime cognita. Undecimo r vt timo diei q̄ ex quo archiep̄scopo p̄s p̄nunciane r̄i male appella tum ante iūm: statim debet cau sam ad suffraga neum remittere. c. Generaliter No. p̄ hāc s̄am q̄ officialis est or dinarius non de legatus: et sic est reprobata opt̄ mio. Hof. q̄ no. in s̄ma de offi. vi. s̄. itez debet r̄. q̄ officialis ep̄l delegatus est nō ordinarius: r ob hoc dicebat de s̄po ad ep̄m esse appellandū: et h̄ idē v̄debat tenere Ber. s̄. ne prela. vi. l. u. c. ij. In glo. ij. vbi dicit q̄ ep̄s nō p̄r de iure ordinariū dare: sed solū princeps vel lex. Sed dici posset q̄ hoc nō negat offi cialē esse ordinariū: q̄ dici posset q̄ habet a lege. Vnde s̄pe Ber. h̄c r̄ Inno. r̄ Hosti. r̄ oēs. Jo. mo. r̄ Archi. no. officialē ordinariū esse. q̄ ex hoc dicitō necessario cō cluditur h̄c et p̄barur hoc: vt dicit. s̄. de offi. vi. licet. ad hoc. s̄. de offi. vica. sua in aū. de iudi. circa prin. col. vj r̄. (r. s̄. illud custodiendo. r. C. co. r̄ si q̄n. Jo. an.)

Ad. Romano ecclesia: et. j. Cū suffraganeorū Remen. ec clesia: suozūq̄ officialiū qui generaliter de causis ad ipso rum forum pertinētibus eoz vices supplendo cognoscunt vnum et idem consistorium si ue auditorium sit censendum ab ipsis officialibus: non ad dictos suffraganeos ne ab eisdem ad seipos interponi s̄ appellatio videatur sed de iure ad Remen. est curiam ap pellandū. Ab archidiacono vero: alijsq̄ inferioribus

re vel male p̄nunciant: appellandū est ad papā. s̄. c. l. de offi. dele. ab arbitris. Jo. an. Idē Arch.

Ad. Romano. Dec est famosa r̄ norabilis decre. (r̄ quia p̄pter multitudinem casū prima glo. diu/ dens r̄ summas nimis pl̄ra videt̄ licz longe proluxtas poluerit Hosti. om̄issa etiam diuisione Job. mo. que ni mis est p̄fusa p̄r sic diuidēdo summari. s̄. q̄ hec de re. de duobus tractat scz de appellatione ad archiep̄m in terponēda. r de ipsius potestate circa iam interiectas Circa p̄mū decidit tres casus quib̄ dubitabat an pos set vel deberet ad archiep̄m appellari. et hoc in. j. er. ij. r̄. r̄. in s̄. de bet. Circa sc̄m fa. quinor primo decidit q̄ citare possit vel delegare. ibi: Cū autē. sc̄do ibi: Si vero. q̄ possit inhibere. distinguens circa hoc tres casus tercio ibi: In aliis. de ipsius potestate in aliis p̄sonā vel aliis causaz. quarto ibi: Senēctas. de p̄tate reuocādi cē suram. quinto r̄ vlt. de necessitate remittēdi male ap pellantē. Job. an. Cuius. r̄. sunt partes s̄c̄r r̄ sunt. r̄. etus dicra. Primum q̄ de officiali ep̄i non ad ep̄m: sed ad archiep̄m appellatur. Sc̄dm q̄ de subdito ep̄i ad ep̄m nō ad archiep̄scopū appellat: nisi aliō esset de cō s̄uerudine. Tercū q̄ archiep̄s causas appellationis ad ip̄m interposuit non d̄ comittere vel p̄s citare: nisi in appellatiōibz p̄babilis causa sit exp̄ssa. Quare q̄ si ne get per ap. negotiū deuolūtū: nō inhibebit archiep̄m lu dicē principalis cause pcedere: nisi deuolutorie consistē rit. Quinor q̄ si dicit̄ ex iusta causa appellatū inhiberi nō potest: nisi p̄tus recepta ap. vt p̄babil̄ incipiat co) gnoscere de cause veritate. Sextū q̄ p̄babil̄ appella tū a diffinitius in casu p̄hibito a iure: ex quo de hoc co gnoscere ceperit potest inhibere ne sententia executoni mandet. Septimū q̄ archiep̄s in tertiam personam post inhibitionem suam in causa per ap. delata ad ip̄m aliquid inuouantem iurisdictionem exercere nō potest. Octauū q̄ archiep̄scopus appellansem in alijs causis

idē v̄debat tenere Ber. s̄. ne prela. vi. l. u. c. ij. In glo. ij. vbi dicit q̄ ep̄s nō p̄r de iure ordinariū dare: sed solū princeps vel lex. Sed dici posset q̄ hoc nō negat offi cialē esse ordinariū: q̄ dici posset q̄ habet a lege. Vnde s̄pe Ber. h̄c r̄ Inno. r̄ Hosti. r̄ oēs. Jo. mo. r̄ Archi. no. officialē ordinariū esse. q̄ ex hoc dicitō necessario cō cluditur h̄c et p̄barur hoc: vt dicit. s̄. de offi. vi. licet. ad hoc. s̄. de offi. vica. sua in aū. de iudi. circa prin. col. vj r̄. (r. s̄. illud custodiendo. r. C. co. r̄ si q̄n. Jo. an.) Idē. s̄. de offi. dele. li. de offi. dele. li. cōtra vnu s̄. vlti. (r. s̄. eo. ll. de offi. vi. c. ij. r̄. vnde dicebat In/ Ad. nocen. ep̄m posse p̄hibere officialē ne iudicet: sed nō eō uerfo. ff. de iudi. l. iudicium. r̄ in multis alijs differunt. dicit Hosti. q̄ illa diuersitas habet. s̄. c. l. de offi. ordi. romana in fl. Jo. c. Suffraganeos. Et iā si cōsue tudo esset q̄ appellari posset ad eos: vt. s̄. de consue. c. ij. co. li. r̄ v̄de quod ibi dixi. f. Ad seipos. Quod esse nō p̄r. appellatio eni de minori ad maiorē r̄. Si au tem appellat de officiali ad ep̄m nō appellat de minori ad maiorē. Immo de eodē ad eundē: r̄ sic nō p̄r dici ap pellatio. De iure. Quasi diceret de consuetudine: posset secus induci: ad hoc. s̄. c. p̄. r̄ hoc tenent moder/ ni. (Berū. r̄ Hosti. p̄. s̄. p̄. r̄ vlt̄ra id inducit Host. q̄ Ad. l̄t̄z si p̄ erroz̄ de superiore ad inferiorē appellat. nulla sit appellatio nō t̄n nocēbit erro: si appellet ad maiorē q̄ debuerit vel ad parem. ff. de i. l. i. s̄. pe. valeat ergo consuetudo q̄ ad parem: licz nullo modo valere possit q̄ ad minorē cū sit irracionabilis r̄ inep̄a. xxvi. di. in fe r̄. de p̄sue. c. si. fm. cū. r̄ l̄t̄z hec pcedere possent in pa ri. quē p̄suerudo quo ad hoc faceret maiorē nō t̄n p̄c dunt in eodē vt ibi. Jo.) quod est falsum: vt. s̄. de p̄sue. c. ij. vbi de hoc. h̄ Curiam. Nisi appellare vellent ad papā: ad quem om̄iso medio appellat. ii. q. vj. ad roma nā. r̄. c. quisquis. r̄ idē in legato. de offi. dele. c. i. vbi de hoc. r̄. ij. q. vj. c. li. sc̄us fm. l. ff. de ap. l. imperatores. m liij

Ad. Romano. Dec est famosa r̄ norabilis decre. (r̄ quia p̄pter multitudinem casū prima glo. diu/ dens r̄ summas nimis pl̄ra videt̄ licz longe proluxtas poluerit Hosti. om̄issa etiam diuisione Job. mo. que ni mis est p̄fusa p̄r sic diuidēdo summari. s̄. q̄ hec de re. de duobus tractat scz de appellatione ad archiep̄m in terponēda. r de ipsius potestate circa iam interiectas Circa p̄mū decidit tres casus quib̄ dubitabat an pos set vel deberet ad archiep̄m appellari. et hoc in. j. er. ij. r̄. r̄. in s̄. de bet. Circa sc̄m fa. quinor primo decidit q̄ citare possit vel delegare. ibi: Cū autē. sc̄do ibi: Si vero. q̄ possit inhibere. distinguens circa hoc tres casus tercio ibi: In aliis. de ipsius potestate in aliis p̄sonā vel aliis causaz. quarto ibi: Senēctas. de p̄tate reuocādi cē suram. quinto r̄ vlt. de necessitate remittēdi male ap pellantē. Job. an. Cuius. r̄. sunt partes s̄c̄r r̄ sunt. r̄. etus dicra. Primum q̄ de officiali ep̄i non ad ep̄m: sed ad archiep̄m appellatur. Sc̄dm q̄ de subdito ep̄i ad ep̄m nō ad archiep̄scopū appellat: nisi aliō esset de cō s̄uerudine. Tercū q̄ archiep̄s causas appellationis ad ip̄m interposuit non d̄ comittere vel p̄s citare: nisi in appellatiōibz p̄babilis causa sit exp̄ssa. Quare q̄ si ne get per ap. negotiū deuolūtū: nō inhibebit archiep̄m lu dicē principalis cause pcedere: nisi deuolutorie consistē rit. Quinor q̄ si dicit̄ ex iusta causa appellatū inhiberi nō potest: nisi p̄tus recepta ap. vt p̄babil̄ incipiat co) gnoscere de cause veritate. Sextū q̄ p̄babil̄ appella tū a diffinitius in casu p̄hibito a iure: ex quo de hoc co gnoscere ceperit potest inhibere ne sententia executoni mandet. Septimū q̄ archiep̄s in tertiam personam post inhibitionem suam in causa per ap. delata ad ip̄m aliquid inuouantem iurisdictionem exercere nō potest. Octauū q̄ archiep̄scopus appellansem in alijs causis

appellari leg q ste pessus testis pultus z argumetis
supatus. (dar Abb. exempli. vt q inuenit cu cutello
sanguinolero in manu vel in vagina. Jo. an.) ij. q. vi. s.
sunt quoz. s. nullus. C. quoz appell. non re. l. ij. z dixit
dominus Ho. (culus dicitur quida inrelligat euz crimi-
naliter agit. Ita
cum ciuilit Jo.
an.) q nisi omia
ista tria pcurat
referuat pdena
to beneficiuz ap-
pellandi. Alij di-
cunt z forte bene
q pessus in tu-
re non audiat ap-
pellana. si tu tra-
sit pessus q sta-
dum sit pessione
non tormentoz
formidine terri-
tus: z h ta in et/
uill q in crimia/
li nisi veller alle-
gare se sic errore
faci pessus. In
quo casu possit
appe. re vt suu
corrigere errore
ff. ad turpill. l. j.
s. vlt. z hoc opi.
p hac lram factis
pbat q distinet/
ue loquit. (ad h
facit: q quicqz
suo voce zc. s. de pba. p tuae. C. de non nu. pecu. gene/
raliter. z p hoc. ij. q. vi. quicqz. vbi de hoc. Jo. b.) nec
posset negari crimen p pessione forez notozu. s. de co/
ha. de. vestra. z in notozio non admittit appellatio: vt
in pri. glo. z no. Jo. z Archid. ij. q. vi. dicitur. z ij. q. j. in
pmis. (de h in Spe. de ap. s. in qbus post fm. z de con-
fel. s. h. s. h. nund q pessus. Jo. an.) a In iure. All
as non puidicaret confesso sup crimine. s. de pef. e. vl/
ri. saluo eo qd habes de exel. pla. qz sit graue. Jo. an.
b Confessio. Pura si appellet nec testamentu apta/
cur. vel ne scyus heres in possessione mtraf. (vide. ij.
q. vi.) in sum. z s. sunt quoz. z s. se. Abb. aut ponbar
hic versus istos. Appellare verat scelus excellentia pa-
cti. Conreptus minima res: inre dicio sacra. Arbiriu
rea q perit. z si logtus acca: id est prelara. Jo. an.) ff. s.
ap. recipiedis vel no. l. pe. z vlt. s. co. pstriculis. ij. vel p
pnumace in non veniendo: vt. xliij. q. liij. de illicita. Jo.
c Dade. Ergo notozus criminolus z pessus in
iure audiat appellans q iura supius signata. Por dicit
q notozus criminolus appellare pot: sed iudez non re-
net appellatori deferri. vt in pns. ad idem. s. de ap-
pastoralis. nisi eximeret cam ronabtem: puta se timo-
re tormentoz pffellum: vt suplus dicit: vel p errore. ff.
de pef. l. vlt. z pe. alias ergo audiet supior de appella-
tione cognofcar z inhihear: potest iudez sententia exe-
qui: postea no. i. co. no. solui. d. Alii. Ab appellante
appellatoz iudice. iste em alias no transtulit ad archi-
epm cam suaz: ideo simpliciter por aduersarium coozaz
suo iudice puenire. (sthabite tamen cautionez possessoz
q si obrincat illum defendere: qz competicionem. ff. de
rei vt. la. a quo. ff. de pert. here. l. pe. fm Ber. Jo. an.) z
non coram archiepo cum nulla habeat potestatem in
ipm. de offi. ordi. pastoralis. s. co. romana in princ. ad

hoc. s. co. cum teneamur. tales ergo clare non potest:
quod vey est nisi iurisdictionem suam impedirent. z de
pe. romana. (fm Juno. z Hostien. z de hoc p eos. s. de
offi. deleg. c. j. Jo. an.) e Dulumodi. Cu casus iste
no sit expfius in iure. s. de offi. ordi. pastoralis. Jo. an.
f Aliq causa.
In qua em exem-
prus e appellas
a iurisdictione sul
iudicis: archieps
scopus s in alijs
causis in quibus
remanet in iuris/
dictione ordina-
rii nullam habet
potestatem: vt h
dicit: ad hoc. s.
eo. pposit. vbi
de hoc: licet enim
ipse subditus ap-
pellans fortassis
posset illum recu-
sare vt suspicari
vt. s. co. ad hec
si in vna. archie/
piscopus raman
de hoc se intro/
mittere non ha-
bet: vt h. Jo. an.
g eos. scz ar-
chiepiscopos.
h Tempales.
Qua in crimini-
bus p alios exer-

Aditio

Aditio

Aditio

a qz in iure cofessus extitit p/
vulgata: vt pffibus appel-
latu fuisse dicat: pnt ne snia
e excommunicationi ma detur)
postq cognoscere ceperint:
vtz sit recipienda vel no apel-
latu ab eo interposita inhi-
bere. In aliu qz q circa re
de q inter appellante z appel-
latu prouerfa vertit: aliqd
post eoz inhihibitione atretat:
e no valer occasio e hm di iuris/
dictione aliquam vendicare.
C Lu ho is q ad remeisz cu
ria sup aliq ca voce appellati-
onis emittit: nihilominus in
causis alijs ordiarij sui iuris/
dictioni subijciat: remeisz. ar-
chieps vl official ipius: neq;
q iurisdictionez ipaz in alijs i
pediat: vt ab eiusde ordiarij

ptate totaliter exinat taliter
appellante. Debet aut ad
s eos ab epis. prefate pnincie
h sup causis in qb t pale iuris/
dictione exercet (nisi forte de
t consuetudine aut priuilegio
s siue iure alio spali sit appel-
ladum ad alium) appellari.
Snias qz iterdicti: vl sus-
pensionis seu excoicationis in ap-
pellante ab eo a q appellatus
pponit pmulgatas: nullate-
nus nisi vocatis pti b: de ap-
pellatioe legitime cognito re-
uocent aut denunciet esse nul-
las. Cu aut ad remeisz. ar-
chiepm ab audictia suffraga-
nei sui sup aliq ca fuerit ante
sniaz appellatu. Idem ar-
chieps postq de appellatioe
q cognitio pstrerit ea min ra-

cent: quod dic vt. jo. li. ne cler. vel mona. c. vlti. z hoc
quod h dicit pbamus olim p decre. s. de delic. pu. c. ij.
vbi de hoc. s. de maio. z obe. solite. z ibi etiam de hoc. z
vide quod no. Hostien. in sum. co. ri. s. de quo ad quez.
z s. sed pone. z s. se. (z in Spe. co. ri. s. nuc tracentus.
in fl. vbi dicit in regno francie hoc non recipi. Jo. an.)
l Consuetudine. Prescripta alias non valeret. s. de
p. s. c. vlti. Jo. an. k Pur. in causa feudl. s.
de foro compe. ex transmissa. z c. verum. de ma. z obe.
solite. (vel fm Doari. referuauit sibi concedens iurisdic-
tionem tempalem episcopo vsu appellacionum. quod
potuit facere. s. de iurepa. p. rera. ij. xvij. q. ij. cleutheri
us. s. de pdi. ap. veruz. ff. de pac. in traditionibus. Jo.
an. l Excommunicationis. In hoc sunt ista paria:
ad hoc. j. de senen. excommuntis cui in fine. Jo. an.
m Vocatis parribus. s. co. c. s. l. vero. nam merita
causarum zc. C. si per vim vel alio modo. l. vlti. z con/
cor. ad hoc. s. de offi. ordi. cum ab ecclesiarum. Jo. an.
n Renocent. Del absoluat: z intelligi hoc verum
vbi periculum non est in mora: quia tunc bene possent
absoluere z si no possent nullas nunciare vel reuocare:
ad hoc. s. co. q fronte. s. j. de sen. ex. sacro. lbi: absqz per-
culo zc. (z. j. de sen. exco. venerabilibus. s. sane. Jo. an.)
o Ante sententiam. Qui aliud sit a sententia: qz sibi
aggredif iudex statim cognitionem principalis nego-
ci: quod dic vt no. s. co. vt debrus in glo. penul. Quis
autem habeat exequi sententiam laram per iudicem ap-
pellantis: vide quod no. s. de offi. deleg. pastoralis. s.
p. rera. Jo. an. p Cognito. Legitime salitez parti-
bus presentibus. vel altera p contumaciam absente. s.
co. interposita. Jo. an. q Rationabilem. vt quia
peccatum fuit in decre. ordi. vel in decre. vt debrus. vl
causa non est reperta vera. Jo. an.

cent: quod dic vt. jo. li. ne cler. vel mona. c. vlti. z hoc
quod h dicit pbamus olim p decre. s. de delic. pu. c. ij.
vbi de hoc. s. de maio. z obe. solite. z ibi etiam de hoc. z
vide quod no. Hostien. in sum. co. ri. s. de quo ad quez.
z s. sed pone. z s. se. (z in Spe. co. ri. s. nuc tracentus.
in fl. vbi dicit in regno francie hoc non recipi. Jo. an.)
l Consuetudine. Prescripta alias non valeret. s. de
p. s. c. vlti. Jo. an. k Pur. in causa feudl. s.
de foro compe. ex transmissa. z c. verum. de ma. z obe.
solite. (vel fm Doari. referuauit sibi concedens iurisdic-
tionem tempalem episcopo vsu appellacionum. quod
potuit facere. s. de iurepa. p. rera. ij. xvij. q. ij. cleutheri
us. s. de pdi. ap. veruz. ff. de pac. in traditionibus. Jo.
an. l Excommunicationis. In hoc sunt ista paria:
ad hoc. j. de senen. excommuntis cui in fine. Jo. an.
m Vocatis parribus. s. co. c. s. l. vero. nam merita
causarum zc. C. si per vim vel alio modo. l. vlti. z con/
cor. ad hoc. s. de offi. ordi. cum ab ecclesiarum. Jo. an.
n Renocent. Del absoluat: z intelligi hoc verum
vbi periculum non est in mora: quia tunc bene possent
absoluere z si no possent nullas nunciare vel reuocare:
ad hoc. s. co. q fronte. s. j. de sen. ex. sacro. lbi: absqz per-
culo zc. (z. j. de sen. exco. venerabilibus. s. sane. Jo. an.)
o Ante sententiam. Qui aliud sit a sententia: qz sibi
aggredif iudex statim cognitionem principalis nego-
ci: quod dic vt no. s. co. vt debrus in glo. penul. Quis
autem habeat exequi sententiam laram per iudicem ap-
pellantis: vide quod no. s. de offi. deleg. pastoralis. s.
p. rera. Jo. an. p Cognito. Legitime salitez parti-
bus presentibus. vel altera p contumaciam absente. s.
co. interposita. Jo. an. q Rationabilem. vt quia
peccatum fuit in decre. ordi. vel in decre. vt debrus. vl
causa non est reperta vera. Jo. an.

Aditio

Remittere. Quid de arreantibus: videbatur. et de eo. non solus. (de quo hic no. Inno. et bicusus Hostien.)

Diuisio

Sup. Deinde de re. in duas partes. In qua prima ponitur ius antiquum. In secunda pena iudicialis non obseruatis ibi: Si no. Et emanauit supple...

rationabiliter extitisse: causam ad eundem suffraganeum remittere non postponat. Item. Si iudex requisitus non tradit apostolos et postea procedit in causa non valet processus nisi renunciatus fuit appellati. Jo. an. ca. III

Diuisio

Sup appellacione accius causa instructio facta illo valeat in processu haberi: districte precipimus: quod ille a quo appellatur: apostolos appellanti (in iura tenore situtionis nostre sup hoc edita) tribuat requisitus. Si vero non exhibuerit: extunc si forte in causa pcedat: nisi appellati renunciatu fuerit: eius inuolida? et irritus sit processus.

Diuisio

Item. Si iudex appellacionis iniq appellante an sententia remittere de ad iudice principale: et in expensis condemner: hoc fit principalis iudex: non detulerat appellacionem: sed si detulit non fiet remissio de necessitate: in appellacionibus interpositis a diffinitiuam antiqua iura seruatur. Job. an. ca. V

Diuisio

Am appellacionibus frivolis: nec iusticia deferat: nec sit a iudice deferentia: si iudex inferior appellati non minus legitima non admittat: ea appellatore nihilominus prosequente. superior de ipsa cognoscens: causam ad priorē iudicem (in iura sanctiones canonicas) sine difficultate remittat: eadem die condemnatione faciens expensarum. Si vero iudex admittat eandem: licet tam appellatio superius iudicis deferat: a superior valeant referari: quod tamen iudex ipse quod in se fuit: a se iurisdictione abdicauit eandem: appellatio non inferens minus iustitiam: eius cause decisio in superioris est potestatem transfusa: nec est illi cā de necessitate voluntarius remittenda. Saluis his que sup appellacionibus

in fl. o. Eadem. Ea enim que comitantur eadem de qua principale expedit debent: sic fructus et expensis. ff. de re iud. l. paulus. de hoc. xxxv. q. ii. §. quia ergo. alias incipit his ita. et dicam. §. de reg. iur. §. cii. Jo. an. p. Candē. l. frivolis appellacionem. §. Returari.

hanc sram dico q si iudex de iure appellacione frustratorie superior ad que appellati sunt remittit: eo non obstat: q detulerat: qd ipse cognoscit ex prioris iurisdictione non ordinaria vel delegata quā habebat et non et noua demandatione. Si enim ille refusat delationem: §. ille remanet iudex §. r. (idē Archie. alle. no. p. Inno. de refer. ab ex. col. cato in glo. ii. Inducit etiā litem remittenda q sequit. cū em possit voluntarie remittere: ergo remanet iurisdictione a pud eū: ad h. §. eo. li. de of. deleg. §. ius. de pen. §. q. fm §. intelligenda est littera transfusa que sequit. Job. an.)

hanc remittenda q sequit. cū em possit voluntarie remittere: ergo remanet iurisdictione a pud eū: ad h. §. eo. li. de of. deleg. §. ius. de pen. §. q. fm §. intelligenda est littera transfusa que sequit. Job. an.)

hanc remittenda q sequit. cū em possit voluntarie remittere: ergo remanet iurisdictione a pud eū: ad h. §. eo. li. de of. deleg. §. ius. de pen. §. q. fm §. intelligenda est littera transfusa que sequit. Job. an.)

hanc remittenda q sequit. cū em possit voluntarie remittere: ergo remanet iurisdictione a pud eū: ad h. §. eo. li. de of. deleg. §. ius. de pen. §. q. fm §. intelligenda est littera transfusa que sequit. Job. an.)

hanc remittenda q sequit. cū em possit voluntarie remittere: ergo remanet iurisdictione a pud eū: ad h. §. eo. li. de of. deleg. §. ius. de pen. §. q. fm §. intelligenda est littera transfusa que sequit. Job. an.)

hanc remittenda q sequit. cū em possit voluntarie remittere: ergo remanet iurisdictione a pud eū: ad h. §. eo. li. de of. deleg. §. ius. de pen. §. q. fm §. intelligenda est littera transfusa que sequit. Job. an.)

hanc remittenda q sequit. cū em possit voluntarie remittere: ergo remanet iurisdictione a pud eū: ad h. §. eo. li. de of. deleg. §. ius. de pen. §. q. fm §. intelligenda est littera transfusa que sequit. Job. an.)

additio tradidit. Jo. an. ab eo in fi. Hostien. §. eo. cordi. dicit quod si ex quo peccati sunt apostoli iudex in aliquo pcedat ante requisitus sint exhibiti tritus est processus. allegat hanc de re. et fm hoc deberet exponi extunc: ex quo requisitus fuerit quod non placet. et istud extunc repetit in de re. ex eo. Jo. an.)

additio Remittitur. Tacite vel expresse. §. de offi. deleg. gratū. de test. cū venissent. Jo. an. idem Archidia. Irritus. Postquam alias valeret de iure: puta quia frustratoria esset appellatio cui deferendum non est. §. c. p. l. Archidia. tenet idem. Jo. an.

Diuisio

Am appellacionibus. Prima pars loquitur de appellacione cui non deferret. Secunda ibi: Si vero de illa cui deferret. Tertia poretat ibi: Saluis. Jo. an. Deferendum. Habet enim iudex iustitiam imitari: de verbo. sig. forus in fi. et merito non est deferendum appellati: et si frivole: non enim fuit inuicta vt esset iniqua: defensio sed innocente remediu. §. eo. ad n. az. r. c. cum specialibus. p. o. sic et iuramentum non fuit inuentum vt esset vinculum iniquitatis. §. eo. li. de iur. iur. c. cum suis p. cor. l. Inferior. A quo appellatum fuit ante sententiam. m. Admirat. Tradere tñ apostolos non est deferre: vt dist. §. eo. cordi. n. Canonice. §. eo. vt de iur. r. ca. romana in fi. hoc v. nisi iudex deferat: vt. §. eo. c. ij.

gatū eū ad eū daret: quod posset cū ipius cause sit iudex vt sequit. r. In fi. Jo. p. his que no. §. de renū. qd in dubijs. r. c. vl. in glo. ij. Jo. an. s. Deferret. et male: r. talis reatus merito debuit ab ipso honore excludi de iudicadi. C. vbi fena. vel cla. l. j. de necessitate §. no. si et ad ipm remissio. ff. sol. maer. si ad hostibus. §. j. ff. de pac. l. tres fratres. (fac. §. de here. vt commissi in fi. r. c. ij. §. ad hoc. Jo. mo. r. Remittenda. Ad ipm iudicem qui detulit voluntarie aut posset ipse iudex superior remittere si veller: r. est si. de renun. c. vl. Et no. idem hic Archidia. p. hanc sram questionem qua quis assignatio quā facit iudex a quo appellatus est habeat. vtm delationis: vides enim q si detulit non realsumit iurisdictionem si frustratoria fuerit appellati: si elapso termino assignato r. appellatore negligente realsumit iudex iurisdictionem. §. eo. sepe. Del satis posset de el q de re. ista locū habet cū appellas. p. sequit: si enim psequeret: tunc non obstat delatio realis: nec iudex iurisdictionem p iura p dicitur: r. p hanc sram que dicit sup appellatore nihilominus r. r. ad hoc facit quod notat Ber. de ma. cōtrac. §. interdic. eccl. c. ij. in. in. glo. §. p. ba. l. id optime p de re. §. eo. oblat in dn. (ibi remittit ad §. p. eo. l. §. huc dicamus in fi. vbi no. quid iuris si notarius scripsit: q iudex benigni recepit. Jo. an. vbi de

gatū eū ad eū daret: quod posset cū ipius cause sit iudex vt sequit. r. In fi. Jo. p. his que no. §. de renū. qd in dubijs. r. c. vl. in glo. ij. Jo. an. s. Deferret. et male: r. talis reatus merito debuit ab ipso honore excludi de iudicadi. C. vbi fena. vel cla. l. j. de necessitate §. no. si et ad ipm remissio. ff. sol. maer. si ad hostibus. §. j. ff. de pac. l. tres fratres. (fac. §. de here. vt commissi in fi. r. c. ij. §. ad hoc. Jo. mo. r. Remittenda. Ad ipm iudicem qui detulit voluntarie aut posset ipse iudex superior remittere si veller: r. est si. de renun. c. vl. Et no. idem hic Archidia. p. hanc sram questionem qua quis assignatio quā facit iudex a quo appellatus est habeat. vtm delationis: vides enim q si detulit non realsumit iurisdictionem si frustratoria fuerit appellati: si elapso termino assignato r. appellatore negligente realsumit iudex iurisdictionem. §. eo. sepe. Del satis posset de el q de re. ista locū habet cū appellas. p. sequit: si enim psequeret: tunc non obstat delatio realis: nec iudex iurisdictionem p iura p dicitur: r. p hanc sram que dicit sup appellatore nihilominus r. r. ad hoc facit quod notat Ber. de ma. cōtrac. §. interdic. eccl. c. ij. in. in. glo. §. p. ba. l. id optime p de re. §. eo. oblat in dn. (ibi remittit ad §. p. eo. l. §. huc dicamus in fi. vbi no. quid iuris si notarius scripsit: q iudex benigni recepit. Jo. an. vbi de

gatū eū ad eū daret: quod posset cū ipius cause sit iudex vt sequit. r. In fi. Jo. p. his que no. §. de renū. qd in dubijs. r. c. vl. in glo. ij. Jo. an. s. Deferret. et male: r. talis reatus merito debuit ab ipso honore excludi de iudicadi. C. vbi fena. vel cla. l. j. de necessitate §. no. si et ad ipm remissio. ff. sol. maer. si ad hostibus. §. j. ff. de pac. l. tres fratres. (fac. §. de here. vt commissi in fi. r. c. ij. §. ad hoc. Jo. mo. r. Remittenda. Ad ipm iudicem qui detulit voluntarie aut posset ipse iudex superior remittere si veller: r. est si. de renun. c. vl. Et no. idem hic Archidia. p. hanc sram questionem qua quis assignatio quā facit iudex a quo appellatus est habeat. vtm delationis: vides enim q si detulit non realsumit iurisdictionem si frustratoria fuerit appellati: si elapso termino assignato r. appellatore negligente realsumit iudex iurisdictionem. §. eo. sepe. Del satis posset de el q de re. ista locū habet cū appellas. p. sequit: si enim psequeret: tunc non obstat delatio realis: nec iudex iurisdictionem p iura p dicitur: r. p hanc sram que dicit sup appellatore nihilominus r. r. ad hoc facit quod notat Ber. de ma. cōtrac. §. interdic. eccl. c. ij. in. in. glo. §. p. ba. l. id optime p de re. §. eo. oblat in dn. (ibi remittit ad §. p. eo. l. §. huc dicamus in fi. vbi no. quid iuris si notarius scripsit: q iudex benigni recepit. Jo. an. vbi de

gatū eū ad eū daret: quod posset cū ipius cause sit iudex vt sequit. r. In fi. Jo. p. his que no. §. de renū. qd in dubijs. r. c. vl. in glo. ij. Jo. an. s. Deferret. et male: r. talis reatus merito debuit ab ipso honore excludi de iudicadi. C. vbi fena. vel cla. l. j. de necessitate §. no. si et ad ipm remissio. ff. sol. maer. si ad hostibus. §. j. ff. de pac. l. tres fratres. (fac. §. de here. vt commissi in fi. r. c. ij. §. ad hoc. Jo. mo. r. Remittenda. Ad ipm iudicem qui detulit voluntarie aut posset ipse iudex superior remittere si veller: r. est si. de renun. c. vl. Et no. idem hic Archidia. p. hanc sram questionem qua quis assignatio quā facit iudex a quo appellatus est habeat. vtm delationis: vides enim q si detulit non realsumit iurisdictionem si frustratoria fuerit appellati: si elapso termino assignato r. appellatore negligente realsumit iudex iurisdictionem. §. eo. sepe. Del satis posset de el q de re. ista locū habet cū appellas. p. sequit: si enim psequeret: tunc non obstat delatio realis: nec iudex iurisdictionem p iura p dicitur: r. p hanc sram que dicit sup appellatore nihilominus r. r. ad hoc facit quod notat Ber. de ma. cōtrac. §. interdic. eccl. c. ij. in. in. glo. §. p. ba. l. id optime p de re. §. eo. oblat in dn. (ibi remittit ad §. p. eo. l. §. huc dicamus in fi. vbi no. quid iuris si notarius scripsit: q iudex benigni recepit. Jo. an. vbi de

gatū eū ad eū daret: quod posset cū ipius cause sit iudex vt sequit. r. In fi. Jo. p. his que no. §. de renū. qd in dubijs. r. c. vl. in glo. ij. Jo. an. s. Deferret. et male: r. talis reatus merito debuit ab ipso honore excludi de iudicadi. C. vbi fena. vel cla. l. j. de necessitate §. no. si et ad ipm remissio. ff. sol. maer. si ad hostibus. §. j. ff. de pac. l. tres fratres. (fac. §. de here. vt commissi in fi. r. c. ij. §. ad hoc. Jo. mo. r. Remittenda. Ad ipm iudicem qui detulit voluntarie aut posset ipse iudex superior remittere si veller: r. est si. de renun. c. vl. Et no. idem hic Archidia. p. hanc sram questionem qua quis assignatio quā facit iudex a quo appellatus est habeat. vtm delationis: vides enim q si detulit non realsumit iurisdictionem si frustratoria fuerit appellati: si elapso termino assignato r. appellatore negligente realsumit iudex iurisdictionem. §. eo. sepe. Del satis posset de el q de re. ista locū habet cū appellas. p. sequit: si enim psequeret: tunc non obstat delatio realis: nec iudex iurisdictionem p iura p dicitur: r. p hanc sram que dicit sup appellatore nihilominus r. r. ad hoc facit quod notat Ber. de ma. cōtrac. §. interdic. eccl. c. ij. in. in. glo. §. p. ba. l. id optime p de re. §. eo. oblat in dn. (ibi remittit ad §. p. eo. l. §. huc dicamus in fi. vbi no. quid iuris si notarius scripsit: q iudex benigni recepit. Jo. an. vbi de

Appellacione... (marginal notes on the right edge of the page)

h h secus. faciat p hac pte q iste puocat: est: ad h. ff. de ad. fur. z is in dn. s. de excep. cu inter dicit. z accedant q no. iij. q. iij. offerat. s. de re iudi. iter monasterii. z vti/ l. vides videt negocia rali expediti cōpendio: q p exatram subtrahat logo progari dispēdio. s. ti. pri. abbate sane in fi. p. rera legi/ rime reuel cōpa/

time ob id qd seq eur: z tu cōparē/ do nō renunciat appellatiōni.

A Efecit. Et fecit ut em iudic ligēda sunt ver/ ba: vt. s. de cler. nō ref. ralarum. cum suis cōcor. Hinc enim est q nō sufficit dicere se paratur reuo/ care nisi et reuo/ cer: ad h. s. de eo q mit. in pos. cau. rel. fr. c. j. ad h. s. ti. pri. ad aplic. h. erat q parata. Item si graua/

A Collatiōe bñficiū quā cōiē p epm z caplm in cōmū iudiciū factā esse ppo/ nis. Ad ad ipm epim: si in ea q vt plar' infuit: s. ad supiozē

A Collatiōe bñficiū quā cōiē p epm z caplm in cōmū iudiciū factā esse ppo/ nis. Ad ad ipm epim: si in ea q vt plar' infuit: s. ad supiozē

A Collatiōe bñficiū quā cōiē p epm z caplm in cōmū iudiciū factā esse ppo/ nis. Ad ad ipm epim: si in ea q vt plar' infuit: s. ad supiozē

A Collatiōe bñficiū quā cōiē p epm z caplm in cōmū iudiciū factā esse ppo/ nis. Ad ad ipm epim: si in ea q vt plar' infuit: s. ad supiozē

A Collatiōe bñficiū quā cōiē p epm z caplm in cōmū iudiciū factā esse ppo/ nis. Ad ad ipm epim: si in ea q vt plar' infuit: s. ad supiozē

A Collatiōe bñficiū quā cōiē p epm z caplm in cōmū iudiciū factā esse ppo/ nis. Ad ad ipm epim: si in ea q vt plar' infuit: s. ad supiozē

A Collatiōe bñficiū quā cōiē p epm z caplm in cōmū iudiciū factā esse ppo/ nis. Ad ad ipm epim: si in ea q vt plar' infuit: s. ad supiozē

(z Bull. in spe. de excep. s. b. dicit. s. h. nūqd si in pncipa Additio li. Jo. an.) z Inno. opt. approbat. (z dicit p qnto. Jo hā. an.) h Pacti. De ppetuo nō pcedo: vel similis. l. Preiudicans. Quod nō pemproptiū regulariter est videre. (de qbvs vide fatis. s. eo. li. d. li. p. rera. exceptio Additio nis. Jo. an.)

K Reddens. sic exceptio fallit. ff. de iudi. l. 3. s. d. excep. cū venera/ bilit. s. de pcur. in nra. Del exce/ pelo p rescriptuz qd ab excoicatio fuerit imperatū s. eo. li. d. rescrip. c. i. cum si. Jo. an. l. Non fuerit. sed si a repulsiōe fuisset appellatū scō: z succubuit fer appellā: qd dicit vti. Cle. co. ri. cū a repulsiōe.

L Interlocutoria p quā pacti vel pscpti/ onis aut alia pncipali nego/ cio p iudiciā vel iudiciū nul/ lū reddēs: exceptio ē repulsa m nō fuerit appellatū: si tñ a dif/ o finitina q p' modū etiā vltra

L Interlocutoria p quā pacti vel pscpti/ onis aut alia pncipali nego/ cio p iudiciā vel iudiciū nul/ lū reddēs: exceptio ē repulsa m nō fuerit appellatū: si tñ a dif/ o finitina q p' modū etiā vltra

L Interlocutoria p quā pacti vel pscpti/ onis aut alia pncipali nego/ cio p iudiciā vel iudiciū nul/ lū reddēs: exceptio ē repulsa m nō fuerit appellatū: si tñ a dif/ o finitina q p' modū etiā vltra

L Interlocutoria p quā pacti vel pscpti/ onis aut alia pncipali nego/ cio p iudiciā vel iudiciū nul/ lū reddēs: exceptio ē repulsa m nō fuerit appellatū: si tñ a dif/ o finitina q p' modū etiā vltra

L Interlocutoria p quā pacti vel pscpti/ onis aut alia pncipali nego/ cio p iudiciā vel iudiciū nul/ lū reddēs: exceptio ē repulsa m nō fuerit appellatū: si tñ a dif/ o finitina q p' modū etiā vltra

L Interlocutoria p quā pacti vel pscpti/ onis aut alia pncipali nego/ cio p iudiciā vel iudiciū nul/ lū reddēs: exceptio ē repulsa m nō fuerit appellatū: si tñ a dif/ o finitina q p' modū etiā vltra

L Interlocutoria p quā pacti vel pscpti/ onis aut alia pncipali nego/ cio p iudiciā vel iudiciū nul/ lū reddēs: exceptio ē repulsa m nō fuerit appellatū: si tñ a dif/ o finitina q p' modū etiā vltra

L Interlocutoria p quā pacti vel pscpti/ onis aut alia pncipali nego/ cio p iudiciā vel iudiciū nul/ lū reddēs: exceptio ē repulsa m nō fuerit appellatū: si tñ a dif/ o finitina q p' modū etiā vltra

additio

